

COMOARA NEAMVLVI

VOLUMUL V

INDEMNURI SATIRICE
INDEMNURI DE DRAGOSTE

BUCUREȘTI

1 9 4 3

GHEORGHE I. TAZLĂUANU

COMOARA NEAMULUI

VOLUMUL V

INDEMNURI SATIRICE
INDEMNURI DE DRAGOSTE

BUCUREȘTI

1 9 4 3

**INDEMNURI SATIRICE
ȘI DE DRAGOSTE**

M O L D O V A

B A I A

Foaie verde de curmuz,
Ardeleanca uite-o sus,
La bădiță cel frumos,
Ce știe să șadă jos,
5 Cu mândrul lui flueraș;
Cum mai cântă la fânaș.

*

Foaie verde portocală,
Eu am să mă duc la moară.
La moara lui Făgădău;
Căci acolo am mândră eu.

*

Ui... frumoasă copiliță,
Cu părul lăsat pe țâță.
Și pe țâță și pe piept,
Și la stânga și 'ndărăt.

*

Nu vă uitați la opinci,
C-am dat nouăzeci și cinci.
Ci vă uitați la picioare,
Că joacă așa ușoare.

*

Binișor și nu siliți,
Că și mâine trebuiți.
De n'ați trebui și mâine,
Azi, v-aș arunca la câine.
5 Zi, măi..., zi țigane, zi...
Poate mâine oiu muri.

Săriți, băieți, cât puteți,
Că de mine rămâneți.

*

Haida așa și tot așa,
Până când s'o tot mai da.

*

Joacă, mă, și nu te face,
Ori ad-o pe lelea'ncoace.

*

Ș-εpoi, iară... iară... iară,
C-am mâncat aseară zară.
Ș-am mâncat zară de berbeci,
Ș-a eșit din bernebeci.

*

Pe sub mână,
Că-i română,
Și de neam de viță bună,
Căci de-ar fi de altă lege,
5 Pe ~~sub~~ mână mea n'ar trece.

*

Pe sub mână de cinci ori,
Că-i cu ochii negrișori,
Când o vezi te înfiori,
Și joci, mare, pân'ce mori !..

Dela Grigorescu Nicolae, Pieșești.

B A C Ǟ U

Dragi îmi sunt copilele,
Colea, primăverile ;
Când îs multe și mărunte
Și n'ajung să mă sărute.

*

Foaie verde arțăraș,
Cu oile la imaș,
Cu drăguța duce-m'aș.
Acolo, n-avem nici naș,
5 Nici preot să ne cunune,
Numai noi, cu vorbe bune.

*

Mai frumos ca Ion Rață,
Nu e nimenea la fața.

*

Nu te teme că-i sus cerul
Și la brațe-ți stă oierul.
Nu te uita tot în jos,
Ci la mine că-s frumos.

*

Frunză verde nu știu ce,
Rău mă doare 'n pânțece !
Săracă, inima mea,
Tare-a prins a mă durea
5 Și nu mă doare, cum să doare
Că mă doare necontenit,
Pentr'un puiu ce l-am avut,
Și acum l-am prăpădit.

Uiu... iu și u... ia... ia
Fii pe pace
Că ți-oiu face
Tot ce-oiu vrea și ce-oiu pofti,
5 Numai cată a veni.

*

— Bade trandafir subțire,
Vrut-ai să mă scoți din fire ?
— Eu sunt trandafir frumos
Și, din fire nu te-am scos.

*

Eu sunt Ghiță Arămaș
Pasc oile la imaș
Și le îndrept la hățaș.

*

Haide, bade, la dughene,
La dughene, lângă drum,
Să mâncăm ce-o fi mai bun :
Vinu-i bun, ocaua i mică,
5 Crâșmărița-i frumușică.
Vinu-i bun, ocaua-i mare,
Crâșmărița-i hădă tare.

*

Foaie verde de mohor,
Mi-am pus gând să mă'nsor.
Să-mi iau fată după plac,
Să trăiesc cu ea cu drag,
5 Alta să nu fie 'n sat.

*

Foaie verde de cicoare,
S-a măritat fata a Soare.
Pentru ce s'a măritat ?
Alta ca ea nu e 'n sat.

Foaie verde floricea,
Vino, dragă, scumpa mea,
La boabe de semănat,
Guriță de sărutat.

*

Verde-i câmpul și umbros,
Hai leliță, să stăm jos.
Când oi zice, d'aluniș
Hai leliță la desiş,
5 Să ne iubim pe furiș.

*

Vine lelea dela iaz,
C-o mușcătură 'n obraz.
— Cine, lele, te-a mușcat?
— Cine mi-a fost mie drag.

*

Asta-i Lina,
Bat-o vina,
Ce-am iubit-o totdeauna.

*

Mândra bălae, năltuță,
De mică mi-a fost drăguță;
Dar pentru minciuni din sat,
Pe mine că m-a lăsat.

*

Foaie verde florile,
Dragi îmi sunt copilele,
Când le cresc lor țâțele,
Și mie mustățile.
5 Vara, diminețile,
Când se duc cu pânzile,
De-și ridică poalele,
Li se văd picioarele,
Albe ca lebedile,
10 Mă cuprinde boalele.

Haidem prin dese păduri,
Să ne sărutăm în guri,
Când om ajunge la râu,
Să știi că te laș de brâu.

Dela DanăIlă Nicolae, Călugăru.

Foaie verde de curechiu,
Hai perechi... perechi... perechi.
Frunzulița macului,
Fiecare cu a lui.

*

Tot pe drum, pe drum, pe drum,
Și la mândra nicidecum,
Tot pe drum, pe drum de piatră,
Și la mândra niciodată.

*

— Bade, bade ești sărac,
Dar cu dorul cum mă'mpac?
— Eu voi face acuma rau,
Nu mai pot de dorul tau.
5 Gândul care îl gândesc eu,
Să mi-l dee Dumnezeu.
Te măriți bine nu-mi pare,
La inimă rau mă doare !

Dela Pavel Petru, Tg. Ocna

Inainte, măi băeți,
Care vreți, care puteți.
Care nu, măi rămâneți.
Inainte, câte-o leacă,
5 La pârau ca să bea apă.
Dacă nu s'o sătura,
La balta cu papura,
Să beie pân'o crăpa.

Frunză verde d-asmățui,
Mândra cu ochii verzui,
S-o săruți și s-o mângâi,
Viața să ți-o răpui.

*

Frunzuliță d'artăraș,
Mândra cu ochișorii trași
S'o săruți și să te'ngrași
Și din brațe să n'o lași.

*

Ah! drăguță, mult mi-i dor
De cosit la mohor
Și la iarbă verde odată
Și la puica'ncovoiață.

*

Frunză verde ș-o lalea,
Ah! drăguță, mândra mea!
Mult aș vrea să te iubesc,
Când florile înfloresc.
5 Eu sunt floare și tu crin,
Amândoi să ne iubim.

*

— Foaie verde, foaie lată,
Cine trece pe la poartă?
—Constantin cu fruntea lată,
Acel negru și înalt,
5 Că ș-aseară m-a pupat.

*

Foaie verde, foaie lată,
Lelițică sprâncenată,
De te-aș săruta odată,
Ca să-mi ție vara toată.

Ș-am zis verde de piperi,
Faceți hora cavaleri.
În mijloc cu tinerei,
Și pe margini cu flăcăi.

*

Frunză verde pălămidă,
Luați seama că-i greșită,
Că prea merge îngrămădită.

*

Măi Ioane, joacă bine,
Că râd fetele de tine.
Fetele nu vin la tine,
Zice că nu le joci bine.
5 Tu, când joci, bălăbănești,
Tu nu ști să le'nvârtești.

*

Foaie verde de negară,
Fugi d-aicia domnișoară,
Foaie verde și-o bâncuță,
Vino tu, fată drăguță.

*

Hai la brâu.. la brâu.. la brâu.
Ca la secerat de grâu.
Secerișul fetelor,
Dragostea nevestelor.

*

Hai să batem cu piciorul,
Până o răsări mohorul.
Să răsară fir cu fir,
Să miroase a calomfir.

Tot pe loc... pe loc... pe loc...
Să vină Ghiță Bondoc,
Părul lui Ghiță e luce,
Pe de-supra un păduche !

*

I-auzi una... rața măi,
I-auzi două.. rața măi,
I-auzi trei și fă'napoi.
Și cu stângul trei bățai,
5 Și cu dreptul alte trei.

De la Pruteanu Constantin, Tg.-Ocna.

BOTOŞANI

Frunză verde bat-o bruma,
Mândra care o am acuma,
Nu o dau pe toată lumea ;
Căci cu lumea n-am ce face,
5 Iar cu mândra fac ce-mi place.

*

Frunză verde de trifoi,
Hai lelițo amândoi,
Hai lelițo la pârau,
Să ne mântuim de rău.

*

Foicică de sulfină,
Pe sub mână că-i română
Și de neam de viță bună.
Căci de-ar fi de altă lege,
5 Pe sub mână n-ar mai trece.
Pe sub mână de trei ori,
Că-i cu ochii negrișori
Și cu sânul plin de flori,
S'o săruți, să nu mai mori.

*

— Frunză verde grâu mărunț
Ști, puică, ce-am pus de gând ?
Să ne lăsăm de iubit !
— Ce spuseși, bădiță, hai ?
5 Ori vrei de belea să dai ?
Eu jocul l-oiu îndrăgi,
Dragostea n-oiu părăsi.

Leliță, cu părul moale,
Nu mă strânge că mă doare.
Mă doare, dar nu prea, prea,
C-așa merge dragostea.

*

Frunză verde trei măslina,
A zis mama către mine
Să nu dau gură la nime;
Dar cum dracul, eu aş face,
5 Să dau gură cui îmi place ?

*

De-aş trăi cât piatra'n glie,
Nu iau fată cu moşie ;
Mai bine una săracă,
Ce i-oiu porunci să facă,
5 De-i zic o vorbă să tacă.
Să iasă afară plângând
Să intre'n casă râzând.

*

Foaie verde bob năuț,
Dragoste fără sărut
E un lucru neplăcut.
Trandafir și viorele,
5 Te sărut... La revedere.

*

Frunză verde viorele,
Fetițele tinerele,
Mult sunt mândre frumoșele,
Când se'nvață a strânge'n brață
5 Și sărută cu dulceață.

*

Foaie verde ș-o mătasă,
Pe cea pădurice deasă,
Mare ploae mi se lasă !
Nu știu ploae, ori ninsoare,
5 Ori lacrimi de fată mare !

Foaie verde peliniță,
Vai ! săraca copiliță,
Astă vară sugeai țafă
Ș-acum dai badii guriță,
5 La vreme de neputință.

*

Dați băieți, cu gurile,
Că gătiți minciunile.

*

Foaie verde foaie lată,
Lângă mine orice fată,
Foaie verde, susai verde,
Lângă mine două fete.

*

Hop... Hop...
In galop...
Cât de bine, îi a juca,
Tot mai bine îi așa,
5 Cu mândruța-alătura.

*

Leliță cu flori la coc,
Vin' cu badea la mijloc.
Vino'ncoace ș-om juca,
Cum oi vrea,
Cum ne-o cânta.

Dela Ștefănescu Ion-Fântânele.

Frunză verde, fir de linte,
Brăulețul înainte.
Foaie verde barlaboiu
Și 'nainte și'napoi.
5 Foaie verde alunică,
Mai la rând, măi Ionică.

Vai de mine ! rău jucăm,
Nu-i nimic, că neînvărtăm.
De ne-am teme, de rușine,
Nici odată, n'am ști bine.

*

Foaie verde grâu mărunț,
Bate talpa la pământ.
Foaie verde siminoc,
Treceți fetelor la joc,
5 Și mâine, la iarmaroc.

*

Frunză verde măr dungat,
Multe jocuri am jucat ;
Brâulețul n'am jucat.
Aideți, puică, să jucăm,
5 Brâulețul să-l învățăm.
Să batem voioși pământul,
Până ne-o aude sfântul.

*

La fântâna, dintre vii,
Se strâng fete și copii
Și băieți în pălării
Și fete cu flori în mână,
5 Să joace în voe bună.

*

La fântâna cu uluc,
Se strâng fetele buluc
Și mă'ntreabă când mă duc.
Eu le spun că'n astă toamnă,
5 Ele zic că se omoară.

*

Tot pe loc și pe odihnă,
Ca dracul pe rădăcină.
Rădăcina macului,
Copilița dracului.

- Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Să fiarbă oala la foc,
Și marolele'n obroc.
5 Că de'când eu m'am născut,
Joc ca ăsta n'am văzut.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura pungă.
Nevasta să-i fie chioară,
Soacră-sa să nu-i mai moară.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
Cine-n horă n'o striga,
Bată-i piatra cânepa.

Dela Popa Ion-Fântânele.

COVURLUI

- Ce ai, lele, pe la poale ?
— Zurgălăi, bade Ioane.
— Dă-mi și mie un zurgălău,
Să-l pun la bârnețul meu,
5 Să mă fudulesc și eu.

*

Foaie verde, foaie lată,
Te-aș iubi, dar mi-ești nepoată
Și ne râde lumea toată.

*

Zi-i mereu... mereu... mereu,
Zi-i mereu și zi-i cu foc,
Să se prindă mândra'n joc.
Zi-i mereu, zi-i, măi zi-i, zi-i..

*

Tot la rând... la rând... la rând..
Ca oițele la cârd.
Care nu voiți la rând,
Cu spinarea la pământ.

*

- Aidem doi, câte doi,
Aidem puiule amândoi,
C-amândoi ne potrivim,
Și la ochi și la sprâncene
5 Și la buze rumenele,
Ca doi păunași la pene.

Foaie verde, mere, pere,
Joacă bine, fă muere.
Că dacă tu n-oiu juca,
Toți dracii te-or apuca.

*

Una, două, trei și cinci,
Leagă-ți așa la opinci.
Hai s'o batem la pământ,
Capul spart, piciorul rupt.

*

Una două... una două...
Ciocârlia sus se ouă.
Două, trei și cinci și patrul.
Ingenunchi și dați-i drumul,
5 Că s'a'ntărâtat nebunul.

*

Și cu stângul trei bătai,
Și cu dreptul arde-o măi.

*

Trei cu stângul, trei cu dreptul,
Las-o încet c'o doare pieptul.
Tot încet cu fata Petrii,
Să n'o dai de colțul vetrii.

*

Frunză verde de holeră,
Joacă bine, fă muiere,
Că dacă nu oiu juca,
Toți dracii te-or apuca.

*

I-auzi .. i-auzi... i-auzi... ia,
Că mi s'a copt cânepa,
Și îmi saltă inima,
S-o culeg cu mândra mea.

- Frunzuliță de sipică,
Dați-i drumul să se ducă,
C-a mâncat un miez de nucă :
Miez de nucă mititel,
5 Să țină satul dupe el.

*

- Frunză verde scorogoi,
Așa-i moda pēla noi,
Să jucăm doi câte doi
Și să nu fim răsfirați,
5 Ca niște destrăbălați.
Așa-i moda dunăreancă,
Țăranul lângă țarancă.
Ochi'n ochi, umăr la umăr,
Și în horă toți la număr.

*

- Du-te bade, duce-te,
Al meu dor apuce-te,
Seara desculțându-te.
Să pui lingura pe blid,
5 Să ieși afară plângând.
Să scapi lingura pe masă
Și să ieși afară din casă.

*

- Danga... Danga... Hora-i mare,
Hora-i mare, flăcăi n'are
C-au murit de gălbinare
Numai unul a rămas
5 Ș-a pus căciula pe nas,
Face fetelor necaz.

Dela Clochină Dumitru — Băleni.

Ihui... hui ș-aș bea rachiu,
Ș-aș mânca pâine de grâu,
Dela lelea de sub brâu

Hora-i mare, flăcăi n'are,
C-au murit de gălbinare.
Câte unul, ce-a rămas,
Au pus cușmele pe nas,
5 Și-au plecat prin mahala,
Ca câinii la zalhană.

*

Cântă-ți, lele, cântecul,
Că mi-e drag ca sufletul.
Cântă-ți, mândro, al meu dor,
Ici cu tine-aș vrea să mor.

*

Facă lumea ce va face,
Noi trăim aici, în pace,
Cum ni drag și cum ne place.
Zică lumea ce va zice,
5 Fericirea de aice,
Tot nu poate să ne-o strice.
Spună lumea ce-o voi,
Noi aici cât vom trăi,
Fără griji ne vom iubi.

*

Frunză verde d'avrămeasă,
Fetiță de preoteasă,
Dă și neicăi, drumu'n casă,
Să-mi usuc obielele,
5 Să-ți sărut sprincenele.

*

Foaie verde spicușor,
Nu mai pot de al tău dor!

*

Șapte fete p-un flăcău,
Unde-s ele... hop și eu.

Frunză verde tămâiță,
Du-te, du-te copiliță,
Tu de duci și alta vine,
Mai frumoasă decât tine.

*

Ihui... hui ș-aș bea rachiu,
Dar de seară a cui să fiu ?
Dar oi u fi ș-al dumitale,
De mi-ai da o sărutare.

*

Foicică foi de fân,
Cătu-i moșul de bătrân,
Tot ar mânca măr din sân.
Câtă-i baba de bătrână,
5 Tot ar vrea o vorbă bună
De trei ori în săptămână.

*

Hai, leliță, la pădure,
Haideți să culegem mure.
Mure negre și gustoase,
Pe pofta inimei noastre.

*

— Foaie verde tiriplic,
Ce, cați, mândro, pe colnic ?
— O vacă ș-un vițel mic
Ș-un pustiu de ibomnic,
5 L-o pus naiba ș-o murit.

*

Cele rele
Să se spele,
Cele bune
Să s-adune.
5 Vrăjbele dintre noi piară
Și neghina din ogoară.

Fetiță de om bogat,
Fuge rău de sărutat;
Fetița de om sărac
Face dragoste cu drag.

*

Mărioară, Mărioară,
Trei voinici băgași în boală,
De mi-i băga și pe mine,
Măcar vreo două, trei zile.

*

Uiu.. iu ș-aș bea rachiu
Dar de seară al cui să fiu?
Al unei fete cu brâu verde,
Că niminea nu mă vede.

*

Frunzuliță foi de fag,
Pe ulița care mi-e drag
Treabă n'am și drum îmi fac;
Dar pe care mi-e urât,
5 Treabă am și nu mă duc.

*

— Frunza verde avrămeasă,
Sărută-mă, puică frumoasă.
— Te-aș săruta, dar mă tem,
Că mă face mama ghem.
5 — Sărută-ma, nu te teme,
Că mă-ta nu face gheme.

*

Când oi zice miez de nuci,
Pe lunca cu bulubuci,
Paște lelea nește junci.
— Lasă juncii la juncani
5 Și te dă cu noi ciobani.
Lasă juncii la viței
Și te da la noi flăcăi.

Măi bădiță, de când te-ai dus,
Mărgele la gât n'am pus.
Nici inele n'am purtat,
Nici cu alții n'am jucat.

*

Saltă'n sus,
Lelea s'a dus.
Nu mai vine,
Pela mine.

*

Foaie verde floare-albastră,
Femeia care-i frumoasă,
Nu-i păcat ca să iubească
Și pe mine și pe altul,
5 Numai să nu știe satul.
Femeia care-i urâtă,
Nu-i păcat s-o dai de răpă,
Că nici câinii n-o mănâncă.

*

Busuioc verde'n cărare,
Răsădit d-o fată mare.
Busuioc cu foaia lată,
Răsădit chiar lângă baltă.

*

— Cine trece pe la vie ?
— Ionel cu pălărie.
— Cine trece'n urma lui ?
— Frumușica mândra lui.

*

Sfântul soare, de îi soare
Și tot după tine moare,
Dară eu, fecior sărac,
Să nu mor de al tău drag ?

Frunză verde ismă creață,
 Duminică de dimineață,
 La Dorohoi, în cea parte,
 Să plâng fetele de moarte,
 5 C-au plecat flăcăii'n oaste;
 Ele rămân nejucate
 De nimenea neîntrebat.

*

Verde fir mohor,
 De jale, de dor,
 Știu bine că mor.
 Simt că mă topesc,
 5 Că mă prăpădesc !
 Simt că mă usuc,
 Ca frunza de nuc,
 Bătută de vânt,
 Și arsă de soare,
 10 Călcată'n picioare.
 — Dorule păgân,
 Ce mă faci să plâng ?

Dela Totolici lordache, Smulți.

Joacă, lele, ce-i juca,
 Că de seară-ai fi a mea.
 Cât oiu fi ș-oiu mai trăi,
 Eu cu tine m-oiu iubi.

*

Tot pe loc... pe loc... pe loc...
 Să dea Dumnezeu noroc.
 Și mai multă sănătate,
 Că-i mai bună decât toate.

*

Frunză verde bobule,
 Poartă coada terciule
 Și tu fruntea chiorule.

Unul eu,
Doi, trei cu mine.
Patru Petra, cinci Vasile.
Șase eu, șapte cu mine.
5 Zi-i, măi...

*

Foaie verde barlaboiu,
Hai, mândră, la joc cu noi,
Să ne luăm amândoi,
Și să'ntindem hora mare,
5 Peste vechile hotare.

*

Frunză verde de dudău,
Hai la joc, măi flăcău.
Dacă ți-e mândra frumoasă,
Dacă nu, las-o acasă,
5 Ca să-și doarmă nopțile
Și să-și piardă verile,
Tot la tată-său pe vatră,
Că niciun câine n'o latră !

*

Tot pe ici... pe ici... pe ici...
Bun îi borșul cu chitici.
Dar mai bun cu lobodă,
Că lasă gura slobodă.

*

Hai, mândruță, hai la joc,
Să săltăm ușor pe loc.
Ca doi porumbei în sbor,
Când ei sunt cuprinși de dor.

D O R O H O I

Uiu... iu... ș-așa mă chiamă,
Epurașu-i bun de zeamă,
Epuroaica de friptură,
Lelea de pupat în gură.

*

Cine joacă pe lelița,
Să-i sărute și gurița,
P-amândouă părțile,
Să-i știe dragostile.

*

Dragă mi-e țafa băluță
Cu parale pe chicuță.
Când ia brâul și se'ncinge,
Din obraji îi pică sânge.
5 Trupul ei ca și paharul,
Țafa-i albă ca zaharul,
Ochii negri ca și mura,
Gura-i dulce ca smochina.

*

Am o mândră ca o floare,
Când în cale ea-mi apare,
Nu știu ce să fac, să'nving,
Ca în brațe să n'o strâng.

*

Foaie verde de sulcină,
S'a făcut o gospodină.
Eri era cu fetele,
Astăzi cu nevestele.

- Când eram la mama fată,
Mâncam turtă coaptă'n vatră
Și rasă pe răzătoare,
Mi-era fața ca de floare !
5 Iar de când m'am măritat,
Mănânc pâine și beau vin,
La inimă pun venin.

*

Când îmi vine mândra'n gând,
Mă leagăn ca iarba'n vânt.
Când îmi vine mândra'n cale,
Mă leagăn ca iarba'n vale.

*

- Frânzuliță de soc verde,
Dumnezeu ca să mă erte,
Eu ș-aseară am fost la fete.
Eu gândesc c-oiu fi ertat,
5 Că frumos le-am sărutat.
Eu gândesc că'n raiu m-oiu duce,
Că le-a fost gurița dulce.

+

Zice mama către mine
Să nu dau gură la nime.
Dar, zău, dracul poate face
Să n-o dau la cine-mi place !

*

Câte fete'n brațe am strâns,
Toate după mine au plâns,
De te-oi strânge și pe tine,
Să plângi și tu după mine.

*

Cât e moșul de bătrân.
Tot mai pune mâna'n sân.

— Fă, copilă, ochii tăi,
M-au băgat argat la ei.
— Las', puiule, să te bage,
Căci gurița tare-ți place.

*

Foaie verde trei măslina,
Când e mândra lângă mine,
Par-că mă furcă prin vine.
Când o iau s'o strâng în brață
5 Și mi-o sărut cu dulceață,
Par-că îmi mai dă viață.

*

Iată trece lelea gârla,
Săltând poala cu deasila
Și eu chiui de pe mal
Și sar în apă ca un cal.

*

Foaie verde, foaie lată,
Bat o Dumnezeu s'o bată
Pe Marița sprâncenată,
Că mi-a pus lampa la poartă,
Să mi-o vadă lumea toată.

*

Drag îmi este a juca
Cu nevasta altuia;
Că dragă mi-e nevasta mea,
Dar mai dragă a altuia.

*

I-auzi... i-auzi... i-auzi.. ia,
Cum răsună vioara.
Și s'o bată pustia,
Mult mi-a secăt inima!

Zi-i bine că ți-oiu plăti,
La vară, când oiu cosi.
Oiu cosi la fân cu flori,
Și-oiu plăti la șezători.

*

Strigă...strigă...să se strângă,
Fetele din Valea Lungă,
Ca oițele la strungă.

Dela Brânze! D-tru—Brăești.

Frunzuliță siminoc,
Dați-mi voie, să mă'ntorc.
Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să v'arăt o leacă joc.

*

Sus... sus... sus...
Opincă, sus,
Tot mai sus,
De cum te-am pus.

*

Uite roata, roțița,
Două roate, fără schițe,
Două schițe nu-s de loc,
Că le-a pus mândra pe foc.

*

Frunză verde ș-o răchită,
Aș juca, dar casa-i mică.
Frunză verde de rogoz,
Aș juca, dar podu-i jos.

*

Inainte, blegule,
Poartă coada, terciule!

- Joacă.. joacă pe lelița,
Că deseară-ți dă gurița.
Dar deseară, ca deseară,
Dar să vezi, măi, mâine seară.
5 Joacă-mi-o și n'o lăsa,
Ori du-o la casa sa.

*

Unde-i locul bulbucă,
Tare-i bine de jucat.
C-așa juca mamă-mea,
Când era cu mine grea.

*

Are Natu două capre,
Și le dă fetii de zestre.
Joacă bine măi băete,
Și ia caprele de zestre.

*

Zică cine ce va vrea,
Eu tot fac pe voia mea.
Ori urâtă, ori frumoasă,
Că tot e din vița noastră.

*

Dragele mele nepoate,
Nu vă pot juca pe toate.
Face-ți bine și ertați.
Că pe rând o să jucați.

FĂLCIU

Și iar verde lemn de nuc,
Tare-mi vine să mă duc.
Să mă duc la mândra'n vale,
Să văd ce mai face oare ? !

*

Leliță, frumoasă ești,
De ce dracul nu iubești ?
Căci ca mâine'n bătrânești,
Și nimic nu folosești.

*

Foaie verde trei văzdoace,
Dragostea din ce se face ?
Vara din busuioc verde,
Iarna din sân dela fete,
5 Iar mai sus de cingătoare,
Cum stau două merișoare !

*

Uiu.. iu ș-aș bea rachiu,
Dar de seară a cui să fiu ?
A cui fata cu brâu verde,
Bat-o focul, bine-i șede.

*

Joacă, fă, leliță bine,
Că deseară sunt la tine.

*

Du-te'ncolo, vino'ncoace,
Stăi binișor, nu-mi da pace.

Iu.. iu.. iu, leliță hăi,
Are țața zurgălăi,
Zurgălăii dela poale
Face pe Ion să moară.

*

Pe dumbravă bruma-i groasă,
Te-am iubit că mi-ești frumoasă.
Pe dumbravă bruma pică,
Te-am iubit de mititică.

*

Hai, leliță, la pădure,
Tu la fragi și eu la mure.
Tu să culegi fragile
Eu să-ți sărut buzele.

*

Uiu... iu la Călmățui
Și de seară a cui să fiu ?
— Ba oiu fi ș-a dumnea-ta
Numai de m-ai săruta.

*

Spune-mi, bade, vrei, nu vrei,
Că în teiu, m'așteaptă trei.

*

Nu mă duc și nu mă duc,
Tot aici am să mă culc
Pe vatra cuptorului,
În bătaia focului.

Dela Clocârlan Constantin, Răducăneni.

Nu te uita 'n ochii mei,
Că sunt negri ca și ai tăi
Și mă bagi în năbădăi.

- Hei, leliță, dintre gârle,
Mă pornii, să viu la tine
Mă'ntâlnii cu alta'n drum,
Ea frumoasă și eu bun,
5 Ne-am iubi, nu ne putem,
Ne-am lăsa, nu ne lăsăm,
Mai mare păcat avem!.

*

- Fă Marițo, und'te duci,
Numai în fustă și'n papuci,
Așa sprintenă ușoară,
Par-că ești o căprioară?
5 — Mă duc bade, la isvor,
Să iau apă'ntr'un urcioș
Să mă spăl, să fiu măi, măi!
Și drăguță la flăcăi.

*

Când văd pe lelița'n tindă,
Mi se pare că-i oglinda:
Oglingioară miticuță
Să ne dea câte-o guriță.

*

- Puiculiță cu părinți
Nu grăbi, să te măriți;
Că-s fecior nevinovat,
Nici musteața nu mi-a dat,
5 Pe nimeni, n-am sărutat
Și sunt bun de însurat.

*

- Din Mureș, până'n Bacău,
Ard două lumânări de său
Și n-are cin'le stingea,
De cât numai mândra mea;
5 Mândra mea, când o plângea.

Fetișoară bălăioară,
Ne-ajunsă de vânt, de soare,
Crescută pe la izvoare ;
Câte mori îs pe pârau,
5 La toate le macin eu.
Dar la moara cea de jos,
Mă suii, să torn în coș,
Morărița mă dă jos,
— Stai, bădiță, nu turna,
10 Eu nici vamă nu ți-oiu lua
Și ți-oiu da și altceva.

*

Du-te, du-te și iar vină,
Că mai am un țol de lână.
Du-te, du-te, nu veni
Că nici eu nu m-oiu grăbi.

*

— I-auzi, leleo ?
— Ce zici, badeo ?
— Să vii, leleo.
— Nu știu, badeo.

*

Calu-i sur
Și badea-i sur,
Blestema-l'aș, nu mă'ndur.

*

Dragă mi-e lelița naltă,
Că-mi dă gura peste poartă ;
Dar lelița mititea
Să'ntindea și n-ajungea,
5 Mai mare ciudă-mi făcea.

*

Badeo, după dumneata,
Mă usuc ca cânepa.

Dragă mi-e fetița naltă,
Că dă gura peste poartă.
Dar și cea mai mititică
Și la trup cam subțirică
5 Că se suie pe cîpică
Și dă gură mititică.

*

De te chiamă Dumitru,
Se duduie pământul.
De te chiamă Constantin
Șezi la masă și bea vin.

*

Lelițică, lelișoară,
Lasă bărbatul să-ți moară,
Să rămâi, să te iau eu,
Să trăim pe gustul meu.

*

Uite-mă : sunt fată mare,
Vezi, măruță m-am făcut,
Să mă vază el cum sunt !

*

Scârțai, scârțai, patule,
Ce faci, blestematule ?
Mișcă, mișcă din călcâie,
Ca moara pe căpătâie.

*

Am un leu
Și vreau să-l beau
Ș-am să fac pe gustul meu.

*

Vină, lele, drept să vii,
Nu mă lăsa'n drum să piei.

C-am avut un ou de rață,
Face hodoronc pe ghiață
Ș-am avut un ou de găscă,
Face hodoronc prin tindă.

*

Câte fete și neveste,
Ca cumătra nu mai este.
Câte fete'n mahala,
Ca cumătra niciuna.

*

Când eram mai mititel,
Unde mă culcam, dormiam ;
Dar acum de când sunt mare,
Trupul meu odihnă n-are.

*

Hai, leliță, pe furiș,
Să ne ducem la tufiș.

*

Uiu... iu ș-aș bea rachiul,
Dela lelea, de sub brâu.
Rupe-i-s'ar leliței brâu,
Să-i fur sticla cu rachiul.

Dela Manea Vasile, Albești,

Cucule, popă sârbesc,
Am venit să mă spovedesc,
Căci nu am păcate multe :
Numai un car și jumătate
5 Și câte-o iu mai duce 'n spate.

*

Ungurene, fă-i cu geana,
Ca să priceapă, sărmana.

— Bădiță, cu ochi de foc,
Ce mă ieși mereu la joc?
— Eu te iau pe tine, lele,
Să fii nora mamei mele.

*

Hai, încet, încet, la vale,
C-am mâncat aseară zară.
Zara 'n mine s'a covâslit,
Eu cu fete m-am iubit.

*

Puicuță, iubita mea,
De te-aș vedea 'n sat la noi,
Nu te-aș da pe patru boi;
Dar, încă, la noi în casă,
5 Nu te-aș da, nici chiar pe șase.

*

Moșule, cu stogu 'n pod,
Adă fata să ți-o joc.
Să ți-o joc de subsuoară
Ca să-mi dee flori la vară.
5 Să-mi dea flori din florărie,
Să le pun la pălărie.

*

Foaie verde măr mustos,
Drag mi-a fost omul frumos
Și călare și pe jos;
Căci el este de folos.

*

Foaie verde lemn mustos,
Pentru omul cel frumos,
Trei zile-aș merge pe jos.
Pentru omul cel urât
5 Și o zi îmi pare mult.

Care bade-i frumușel,
Să iubească 'ncetinel.

*

Tătucă, eu mă omor,
Dacă nu vrei să mă 'nsor,
Să iau fată cu avere
Și să trăiesc cu plăcere.

*

Foaie verde d-alunei,
Ia privește 'n ochii mei
Și vezi ce gândește ei.

*

Foaie verde de pe vie
S'a dus badea 'n bătălie,
Mi-a lăsat mândrele mie.

*

Cântă-ți lele, cântecul,
Că mi-e drag ca sufletul.
Cântă-ți, lele, jalea ta,
Să-mi jelesc eu inima.

*

Frunză verde d'avrămeasă,
Cine știe să iubească,
Merită ca să trăiască.

*

Foaie verde ș'o lalea,
Leliță, când oiu pleca,
Să-mi ieși seara la portiță,
Unde îmi dădeai guriță,
5 Și să plângi și să oftezi,
Pe mine nu mai mă vezi.

Foaie verde ș'o alună
Mândra mea frumoasă, bună,
Să vii seara în grădină,
Unde mă duceai de mână
5 Și să plângi și să jelești,
Pe mine nu mă 'ntâlnești.

*

Foaie verde, mărăcine,
Aș iubi și n'am pe cine.
Lelița de astă vară
Mă roagă s'o iubesc iară ;
5 Dar eu n'am înnebunit
Să iubesc ce-am părăsit.

*

Dondonica, dondonea,
Mi-a făcut pe pofa mea.

*

Ș-am zis verde de atlas,
Cântă-o păsărică 'n haz,
Mor mândrele de necaz ;
Nu le iubesc, nu le las,
5 Numai cât le fac necaz ;
Nu le iubesc, nu le iau,
Nici altora nu le dau.

*

Leliță cu fusta albă
Să fii dragă cui te 'ntreabă.
Leliță cu fusta verde
Să fii dragă cui te vede.

*

Lele, ochișorii tăi,
Când îi sui, când îi cobori,
Multe suflete omori.

Turui... Turui...
Pui... pui... pui...
Aman... amoroasele !
Ce mi-e drag pe lumea asta,
5 Numai calul și nevasta !

*

Epurașu-i de friptură,
Epuroaica și mai bună,
Lelea de pupat în gură.

*

I-auzi lele... I-auzi, dragă,
Ce s'a pus de gând să-ți facă,
Ăla cu căciula neagră
Și cu mustăcioara bleagă !

*

M-a trimis mama d'acasă,
Să joc fata cea frumoasă.
Câte fete-s cu mărgele
Toate-s amantele mele.
5 Câte fete-s cu cercei,
Toate așteaptă să le cei,
Câte fete cu ghioc,
Toate așteaptă să le joc.

*

Când oi zice măr dungat,
Merg pe drum și dau din cap.
Lumea zice că sunt beat
Și eu sunt amurezat
5 De-o femeie cu bărbat.

*

Aș iubi pe frumușica,
Nu mă lasă ochșica
Ș-am să fac o lege nouă,
Să le iubesc p'amândouă.

Ș-am zis verde măr proșat,
Astă noapte am visat
Că mândra m'a sărutat,
Dar din somn când m'am trezit,
5 Eu nimica n'am găsit,
Numai dorul inimii
Scriș pe fața perinii,
Cu mătasa genelor,
Și cu roua ochilor.

*

Ș-am zis verde ș-un dudău,
Mândră, ce-am auzit eu,
Te țină mă-ta de rău,
Pentru că te iubesc eu ?
5 Dragă, spune mâni-ta
Că la toamnă, te-oiu lua.

*

— Copiliță cu părinți.
La ce dracul te măriți ?
— Mă mărit să-mi iau bărbat,
Să-mi trăesc cu el cu drag.

*

Mărită-te, mândro bine,
Ia-ți nădejdea dela mine.
Mărită-te mândro fa,
Nu-mi trage nădejdea mea.
5 Mărită-te cu Dumnezeu,
Că mie nu-mi pare rău.

*

Foicică de dudău,
Bine mai trăiam și eu,
Când eram tânăr flăcău.
Mă jucam cu țâțele,
5 Ca cu gutuițele.

Bine-mi pare, nună mare,
Că ți-s finii ca ș-o floare,
Și la ochi și la sprâncene,
Ca doi porumbei la pene.

*

Ici țărână, ici e glod,
Ici e bărbățelul mort.
Ici e locu-i unde joc,
Dragostea mea cea cu foc!

*

Foicică de anglas,
De-ași mai trage, câte-am tras,
De dragoste nu mă las.

*

Uiu ! săraci ochii mei,
Cât de lacomi se uită ei,
La săracele femei !

*

Foaie verde de susai,
Știi, puiule, când jurai,
Seara, când la noi veneai,
Că pe alta nu mai ai.
5 Și știi tu, dragă, cuvântul :
Cine-și calcă jurământul,
Nu-l mai rabdă nici pământul
Și-l bate Dumnezeu sfântul.

*

Gură dulce și'ndelete,
Nu se află ca la fete,
Ba se află la neveste.
Numai că nu se poveste
5 Că dacă s'ar povesti,
Gură dulce n'ar mai fi.

- Chirița ! dragă-mi ești,
Cu bărbatul cum trăești ?
— Ehei ! bădiță, ehei !
Ochii omului spun multe
5 Și inima le ascultă !

*

Mândra înaltă, ochieșică,
De grab'o prinzi ibomnică.

*

- Frunză verde iasomie,
Maica tot îmi zice mie
Să iau fată cu moșie.
Dar eu zic maicii așa :
5 Maică, măculița mea,
Nu vreau fată cu moșie
Și bucșită cu prostie,
Că pe loc mă duci la groapă,
Ori mă dau pe sub o apă.
10 Lasă-mă să iau săracă,
Numai mie ca să-mi placă,
Ce i-oiu porunci să facă.

*

- Foaie verde ș-o lalea,
Trageți hora mai așa.
Și iar verde foi de nuc,
Trageți hora la butuc.
5 Și iar verde leuștean,
Trageți hora la buștean.
Și iar verde peliniță,
Luați câte-o copiliță.

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Ca dracul pe boloboc.
Tot pe loc și pe odihnă,
Ca cocoșul pe găină.

Tot mă duc, mă duc, mă duc...
Și mă duc cu meșteșug.
Pe două roțițe de plug.
Cu schițele de hăldan,
5 Cu bucșele de bostan.

*

Uiu... iu și oa și na...
Ține iapa n'o lăsa.
Zi-i, măi.. zi-i mereu,
Că te scap în heleșteu.

*

Foaie verde busuioc,
Să'nvârtim hora pe loc.
Să-mi joc mândra mea cu foc,
Ca să-mi fie cu noroc.

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Busuiocul fetelor,
Dragostea nevestelor.

*

Tot așa, lelițo, așa,
Săruta-ți-aș gurița,
Gurița și buzele,
Tu mie mustățile.

*

Tot mai zici, urâtule,
Dă din coadă, slutule,
Că dacă-oiu îmbătrâni,
Tu din coadă n-oiu pomeni.

*

Tot încet, pe zuruială,
Ca fata lui Buruiană.

Foaie verde mușama,
Faceți hora tot așa.
Foaie verde castraveți,
Faceți jocu'n două părți.
5 Foaie verde măr mustos,
Faceți hora cum a fost.

*

La pământ cu talpa goală,
Că mâine te pun la plug.

*

La pământ cu talpa goală,
Să sară zeama din oală,
Să rămână oasele,
Să le roadă babele,
5 Să-și plângă păcatele.

*

Usturoiu și castravete
Trage hora, măi băete.
Și iar verde foi de soc,
Bateți hora, tot pe loc.

*

Foaie verde trei măslina,
Trageți hora tot mai bine.

*

Taie-i cursul,
Și dă-i drumul,
Că s'a întărâtat nebunul.

*

Foaie verde foi de nucă,
Care aveți câte-o nălucă,
Dați-i drumul să se ducă.

La pământ cu talpa goală,
Să sară borșul din oală.
Să rămâie oasele,
Să le roadă fetele.
5 Să le crească fățele,
Ca la oi cornițele.

*

Foaie verde d-alior,
Las-o încet și binișor,
C'are bubă la picior.

*

Când oiu zice uruice,
Uruioc și busuioc,
Ia poftiți boieri la joc,
Pentru ce stați voi pe loc?
5 Ia poftiți voi de jucați,
E destul de când mâncați.

*

Foaie verde busuioc,
Toate fetele'n mijloc.

*

Calcă lele, deșețel,
Că te-ajunge Ionel.

*

Și pe deal și pe colină,
Ca dracul pe rădăcină.
Și cu stângul trei bățai,
Stai, să te sărut, fată hăi.

*

Bate'n cisme cât mai tare,
Nu căta că n'ai parale.
Foaie verde trei scaeți,
Luați brâul în două părți.

Și iar verde și-o lalea,
 Hai cu hora mai așa.
 Și iar verde pădureț,
 Trageți hora măi băieți.
 5 Și iar verde peliniță,
 Hai să jucăm copiliță,
 Și deseară la porțiță,
 Să vii, ca să-mi dai guriță.

*

Frunză verde busuioc,
 Ș-am să joc... să joc... să joc,
 Pân'o sta soarele'n loc,
 Și luna să strălucească,
 5 Peste Țara Românească.

Dela Rășcanu Dumitru-Tîfu.

•

Foaie verde usturoiu,
 Tot ca racul înapoi.

*

— Măi băete... Măi băete,
 Ai să rupi inima fetii.
 — Las's'o rup, că nu-i a mea,
 Căci ea știe a juca.

*

Lele, hăi.,
 Dă-mi fata la țâitură.
 Mulțumim de țâitură,
 Pân'acum mi-o bățăiră.

*

Am zis una, ș-am zis două,
 Ciocârlia sus se ouă.
 Când oiu zice de cicoare,
 Dă din coadă, măi putoare.

Ș-o foiță castravete,
Și pe stânga, măi băete,
C-așa le place la fete.

*

Foaie verde usturoiu.
Și 'nainte și 'napoi,
C-așa'i moda pe la noi.

*

Frunză verde pădureț,
Schimbați fetele, băeți.
Foicică ș-o lalea,
Trageți hora mai așa.

*

Când oiu zice foi de foi,
Prindeți hora, măi flăcăi.
Să jucăm aici, pe iarbă,
Să vie mândra ce mi-e dragă.

*

Hai, leliță, hai la joc,
Nu te rușina de loc.

*

Strigați, măi flăcăi, strigați,
Dacă vreți să mai jucați,
Să nu dau degeaba bani,
La țigarii lăutari.

*

Hopa... hopa și'nprejur,
Aș schimba, dar nu mă'ndur.

*

Foaie verde lozioară,
la la dreapta domnișoară.

Uiu... iu..

- Foaie verde de batoză,
Zi-i, măi țigane, din cobză.
Și iar verde de susaiu,
5 Când ți-oiu spune eu, să stai.

*

- Ș-am zis verde pădureț,
Schimbați hora, măi băeți.
Și'nainte, și'napoi,
C-așa-i jocul pe la noi.
5 Și la stânga și la dreapta,
Haide-acum, să fie gata.

*

- Foaie verde pădureț,
M-a prins jalea, măi băeți.
Să jucăm, să chiuim,
Să fie cheful deplin.
5 Dați băeți, cu orice preț,
Și degeaba, nu ședeți.

*

Uite-așa se joacă fata
Și pe stânga și pe dreapta.

*

Și la stânga și la dreapta,
Repede învârte fata.
N-o lăsa, să stea pe loc,
Iute, poartă-te la joc.

*

- Vai de voi, picioare moi !
Că nu pot juca cu voi !
Eu vă joc, să vă'ntăriți,
Voi mai tare vă hăiți.
5 Eu vă joc, să vă'ndreptați,
Voi mai tare vă strâmbați.

Uisa... uisa, prin prejur,
Să-i dăm găuri ca la ciur.
Ca la ciur, ca la dârmoi,
Să nu se lipească de noi.

*

Hai, babo, ca să jucăm,
Fata că ne-o mărităm.
Ferice de noi, c-om da-o,
Vai de cel, care-o lua-o.

*

Nu vă strângeți la mijloc,
Că se face popa foc.
Roagă-te, taică părinte,
Să le dea Dumnezeu minte.

*

În mijlocul jocului,
Arde para focului.

*

Uite unul... Uite doi...
Vino, puică, între noi.
Să jucăm, hora mereu,
C-așa vrut-a Dumnezeu.

*

Foicică trei căline,
Cine joacă lângă mine,
Totdeauna îi merge bine.

*

Frunză verde siminoc,
M-a făcut mama la foc.
Ușurel și bun de joc.
M-a făcut mama la șură,
5 Ușurel și bun de gură.

Hora noastră românească
Dumnezeu să o înmulțească
Cu fete și cu flăcăi
Și pe urmă cu femeii.

*

Vino leliță la joc,...
Hai, pășește cu noroc.

*

Tot mai zi-i, urâtule,
Dăi din coadă, slutule.
Că dac-oiu îmbătrâni,
Tu din coadă n-oiu ieși.

*

I-auzi una... I-auzi două,
Între două,
Nu te plouă.
Lângă una,
Totdeauna.

*

Tuci... Tuci... Tuci...
Prin butuci,
Bună e pâinea cu nuci.

*

Că mă duc, eu îmi fac cale,
La biserica din vale,
Dar eu mă duc la amantă,
Că la fereastră, m'așteaptă,
5 Zi-i măi, zi-i... zi-i... zi-i...

*

Haida... da și ia și ia...
Hopai... Hopai... Uite-așa,
Zi-i, măi...

Ține-o... ține-o tot mereu,
Ca să pot învăța eu.
Ține-o, ține-o tot așa,
Ca să'nvețe nebuna.

*

Să bem vinul și cu troaca,
Că s'a prins în joc și soacra.
Zi-i... măi...

*

Pe dealul cu ciocălăi,
C-așa joacă tontolăi.
Pe dealul cu ceoatele,
C-așa joacă toantele.

Dela Sofronie Nicolae, Arsura.

Uiu... iu și dați-i drumul,
Că s'a 'nfierbântat ceaunul.

*

Uiu.. iu și ia și ia..
Frumoasă-i mândruța mea,
Că ea știe a juca.

*

Uiu... iu... la oi m'aș duce,
Dar nu-mi place cașul dulce.
Hai încet, încetinel,
Că ți-oiu da zeamă de miel.

*

Cine nu joacă ca mine,
Crească-i botul ca la câine ;
Cine nu joacă ca noi,
Crească-i carnea ca la boi.

Frunză verde usturoiu,
Și la dreapta câte doi,
Frunză verde și-o lalea,
Fugi d'aici, nu ești a mea.
5 Când oi zice și-o cucută,
Fugi d-aici, că ești o slută.

*

Trageți hora înapoi,
Și cu stângul alte trei.

*

Intinde hora, măi băiete,
Vin'te prinde lângă fete.

*

Bate în cisme, bate tare,
Nu căta că n'ai parale.

*

— Băbușoară, cu cojoc.
Să-mi dai fata să ți-o joc.
— Ba eu fata nu ți-oiu da,
Ție la o mascara.

*

Hop... Hop...
In galop.
Fata mare sare 'n joc.
Zi-i... măi.

*

Iacă una, iacă două.
Iacă trei, iacă patru
Iacă cinci, iacă șase,
Iacă șapte, iacă opt,
5 Iacă nouă, iacă zece;
Nimenea nu mă întrece.

Hai roțița câte doi,
Și pe loc și pe trifoi.

*

Frunză verde de trifoiu,
Trageți hora, măi flăcăi.
Fetele la joc, la joc.
Ca să aibă mult noroc.

*

Haideți la joc, măi flăcăi,
Să jucăm hora 'ntre noi.

■

Bate talpa la pământ,
Ca să iasă foc și vânt.
Bate talpa la podeală,
Ca să iasă foc și pară.

✦

Foiliță siminoc,
Intindeți hora pe loc.
Și bateți talpa cu foc,
Să răsară busuioc.

5 Busuiocul s'a uscat.
Fetele s'au desmierdat.

*

Iu !... iu !... iu !... Bine-i la joc,
Că miroase-a busuioc,
Busuioc și viorele,
Ș-a fetele frumoșele.

*

Hora-i mare, flăcăi n'are,
C-au murit de gălbinare,
Ș-au rămas vreo doi, trei,
Și s'au pus după viței.

Hai la joc! Veniți, săltați
Și durerile lăsați.
Pacea s'o sărbătorim,
Cu toții să ne veselim;
5 În această, sfântă zi,
la mai zi, mai zi, mai zi...

*

Fata care joacă bine,
Uite-o joacă lângă mine.
Și cea care joacă rău,
Joacă lângă alt flăcău.

*

— Ușurel cu fetița,
Să nu-i pice catrința.
— Las-o neică ca să-i pice,
Că are cin' s'o ridice.

*

Frunză verde de măr dulce,
Stăi, puicuță, nu te duce.
Stăi, să jucăm ruseasca,
Și pe urmă te-oiu ducea.

*

Ș-am zis verde castraveți,
Ziceți țigani, nu ședeți.
Cântați mereu să jucăm,
Că îi seară și plecăm.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas,
Ș-aia e cu chelbie'n nas.
5 Ș-a rămas una bătrână,
Ș-a pus-o cățea la stână.

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas,
Ş-a pus batista pe nas,
5 Face lumii în necaz.

*

Hora-i mare, fete n'are,
Că nici una nu-i fată mare.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare,
Iar băiatul al dracului,
Rupse stinghia patului.
5 Ş-am să pun o alta nouă,
Ş-am s'o rup şi p-aia 'n două.
Ş-am să pun una de richită,
Ş-am s'o rup dintr'o isbită.
Ş-am să pun una de fag,
10 Ca să-mi fie mai cu drag.

*

Hai la rând, la rând, la rând,
Ca oiţele la cârd,
Hai la rând, la rând, la rând,
Că rămâi seara flămând.

*

Nu-i frumos cine se ţine,
Ci-i frumos cui îi stă bine.
Nu-i frumos cin' să găteşte,
Ci e, cui se nimereşte.

*

Foaie verde poamă coarăn,
Dulce-i gura de cocoană;
Dar mai dulce de vădană,
Că ea cu mâna te cheamă.

Foaie verde busuioc
Lasă-mă, lele, să joc
Lângă fata cea frumoasă,
Cu rochița de mătasă,
5 C-o să fie a mea nevastă.

*

Eu sunt doctor de neveste,
Care cum se bolnăvește,
Tot la mine nămerește.

*

Câte fete și neveste,
Ca Marița nu mai este ;
Ș-am să sar din scară 'n scară
Ș-ar să fie a-mea de seară.

*

Eu mă jur, de mă omor,
Că nu-mi trebuie drăgușor,
Unde-l văd, nu-l înconjur.
Și mă jur că nu-i așa,
5 Că nu-mi trebuie dragostea,
Unde-o văd, nu fug de ea.

*

Joacă-mă, bădiță, bine,
Că deseară ies la tine.
D-oiu ieși, de n-oiu 'ieși,
Eu ibovnică ți-oiu fi.

Dela Tarazan Dumitru, Târzii.

Abăluța boului,
Lung e drumul Giurgiului;
Dar mai lung al dorului.
Al Giurgiului se sfârșește
5 Și dorul te prăpădește.

Asta este lelița,
Care-o joacă bădița.
Las' s'o joace, nu-i păcat,
Că i-a fost amurezat,
5 De băut și de mâncat,
Guriță de sărutat.

*

Foaie verde tiriolic,
Am jucat ca un calic.

*

Foaie verde mărăcine,
Fugi, urăto, pela mine.
Tu te duci și alta vine,
Mai frumoasă decât tine.

*

Foaie verde lemn de teiu,
Spune-mi, mândro, vrei, nu vrei,
Ori mă lași în drum, să piei ?

*

Frunză verde ș-un bujor,
Mândra cu ochi negrișori,
Ș-o săruți de nouă ori
Ș-apoi să te culci, să mori.

*

Dragă mi-e oița creață
Ca lelița cea isteță.
Dragă mi-e oița baie,
Ca lelița cea bălaie.

*

Ionel, când oiul pleca,
Să treci pela poarta mea,
Să-ți dau flori și dragostea
Și din sân ce-oiu mai avea.

Lelițică Marioară,
Tu la târg și eu la țară,
Amândoi zăcem de-o boală.
Tu p-un pat și eu p-un pat,
5 Ne-am iubit și ne-am lăsat.

*

Fă Ileano, trup subțire,
Te-aș iubi și mi-e rușine,
Te-aș lăsa, păcat de mine.

*

Dragi îmi sunt oițele,
Dar mai dragi fetițele,
Când li se văd țâțele
Roșii ca vișinile,
5 Te'nțapă boturile.

*

Aolică, mor, m-aprinz
Și n-am voe, să mă 'ntinz,
Mijlocelul să-ți cuprinz:
Cum cuprinde lupul mielul
5 Și uliul pușorul.

*

Mă dusei cu plugu'n coastă,
Scoase dracul o nevestă.
Eu cu ochii după ea,
Imi rupse boii cârcea.

*

Mărită-te, mândro, fa,
Nu ședea 'n nădejdea mea;
Că nădejdea dela mine
E ca ghiața de subțire,
5 Ce te sui și nu te ține
Și te face de rușine.

Frunză verde de rogoz,
Unde-ți văz chipul frumos,
Coadele lăsate în jos,
Bolnăvesc de sănătos.

*

— Măi bădiță, făt frumos,
Ce-ai întors cojocul pe dos ?
— Dar cojocul e rupt în spete,
C-am fost seara 'n șanț la fete.

*

Foaie verde firicel,
Mă dusei pe colnicel,
Mă 'ntâlnii c-un ciobănel,
Cu ițari de cojocel,
5 Cu cojocul de mioară,
Umblă după o fetișoară.

*

Foaie verde scorogoiu,
De cât slugă la ciocoi,
Mai bine cioban la oi.

*

— Făi lelițo, când să viu ?
— Măi bădiță, mai târziu.
— Făi lelițo, în ce loc ?
— Mă bădiță, după stog.

*

Când oiu zice trei grăunți,
Unde-or fi oameni mai mulți,
La mine să nu te uiți.
Unde-or fi mai puținei,
5 Să te uiți în ochii mei,
Că sunt negri ca și-ai tăi.

Asta-i lelea, lelița,
Ce-o cunoaște bădița,
Ș-o cunoaște pe dermea,
Că ș-asear'am vorbît cu ea.

*

Foae verde barlaboi,
Câte fete 'n sat la noi,
Fă-le Doamne numai oi
Și pe mine un păzitor,
5 Să-le pasc vara prin flori.

*

Când oiu zice garofiță,
Copiliță, copiliță,
De te-oiu face-o iconiță,
Toată ziua de închinat
5 Și noaptea de sărutat.

*

Foicică-a macului,
La mijlocul Prutului,
Joacă fata Rusului ;
Cu papuci de cei nemțești,
5 Să tot stai, să mi-o privești.

*

Dorul mândrei, când m-ajunge,
Stau în loc și încep a plânge.
Dorul mândrei und'să lasă,
Face lacrimilor casă.
5 Dorul mândrei când se pune,
Face inima cărbune.

*

Foicică foi de nalbă,
Nu căta că sunt cu barbă,
Că iubesc d-alea cu salbă.

Foae verde măr mustos,
Nu căta că sunt bărbos,
Că raz barba pân'la os
Și mă fac tăbâr, frumos
5 Și iubesc eu cu folos
De-i place și lui Hristos.

*

Foae verde flori de fân,
Nu căta că sunt bătrân,
Că mă joc cu mere din sân.

*

Măi, bădiță, păr sucit,
Stai la noi dac'ai venit.
De cât vîi și iar te duci,
Mai bine-ai ședeai 'n furci.

*

Frunză verde d-alior,
Tata-mi zice să mă 'nsor,
Să-i aduc în casă odor,
Însă, mama nu mă lasă,
5 Să-i aduc pe dracu 'n casă.
Să mă las și vara asta
Și la iarnă e bucată,
Doară îi va plăcea vreo fată.

*

Frunză verde garofiță,
Haidem iar după căpiță,
Ca să dai neicăi guriță.
Leano, Leano, gură dulce,
5 Dela tine nu m-aș duce.

*

Frunză verde dela vie,
Așa mi se cade mie,
Dacă m-am potrivit ție.

Merg pe drum și mă gândesc
Pe cine să mai iubesc.
De-aș iubi pe ochieșica,
Nu mă'ndur de bălănica.
5 Ș-am să fac o lege nouă,
Să le iubesc p'amândouă.

*

Bate vântul, frunza'n dungă,
Jalea-i mare, calea-i lungă.
Bate vântul dintr'o parte,
Departe-i mândra, departe.

*

Sărmana, inima mea,
Cum a prins a mă durea !
Mă doare neconținut,
Pentru-un pui ce l-am iubit.
5 L-am iubit un an ș-o vară,
Inima-mi sloboade pară !

*

Mândră, mândră, draga mea,
Când trec pe lângă casa ta,
Plânge-mi ochiul dela stânga.
Când trec, mândro, pe lângă voi,
Plânge-mi ochii amândoi.

*

Frunză verde flori mărunte,
Ieșitu-mi-au vorbe multe.
Las'să-mi iasă, că nu-mi pasă,
Că-s voinică și frumoasă,
5 La privire mângăioasă
Și la vorbă lipicioasă.

*

Uiu... iu ș-aș bea rachiu,
Dela Constantin din gură.

Frunză verde pădăie.
Eri, am tras eu o beție
Ș-acasă cand m'am culcat
Eu pe badea l-am pișcat.

*

— Măi băiete, băiețele,
Cu doi ochi de viorele,
Cu cosița castanie
Și cu flori la pălărie.
5 De ce ochi-ți stau deștepți,
Ori pe mine mă aștepți ?
— Eu te-aștept de astă seară,
Tu mi-ești scumpa-mi zânișoară
Și te iubesc cu'nfocare.

*

Leliță, nu te sălta ;
Că te vede bădița
Și te-o strânge de mijloc,
Că dai inimilor foc !

*

Primăvara noaptea-i mică,
Nu-i de dus la ibomnică ;
Iar, când dă luna lui Brumar,
Este noaptea cât un an.
5 Stai la mândra cât îți place
Și ziuă nu se mai face.

*

Iu.. hui... hui... la Cheptănu
Prinsei fata lui Pigui.
O lăui ș-o pieptănai,
Pe guriță-o sărutai.

*

Și iar verde scorogoiu,
Și la brațe câte doi.

Ș-altă dată de sulfină,
Busuioc verde'n grădină
Sămănat de-o gospodină.

*

Uiu... iu până ce-s viu
Că de-oiu muri, mort să fiu.
Uiu... iu că și'n mormânt,
Eu tot trebuie să cânt.

*

Haide, dragă, lângă mine,
Că așa eu joc mai bine.
Nu căta că sunt sărac
Ci cată ca să-ți fiu drag.

*

Frunză verde grâu mărunț,
Numai două la pământ.
Uite una... uite două...
Uite nouăzeci și nouă.

*

Foaie verde, foaie lată,
Să se facă hora roată.

*

Foaie verde foi de teiu,
Și cu dreptul trei bățai.
Una... două... trei...

*

Frunză verde siminoc,
Bateți, bateți mai cu foc.
Să răsară busuioc,
Busuiocul fetelor,
5 Dragostea nevestelor,
Busuioc și siminoc,
Să se prindă mândra'n joc.

Și la dreapta ște la stânga,
Și'nainte și'napoi,
C'asa mergem la răsboiu.

*

Ia mai stați, mai stați pe loc,
Fetișoara să mi-o joc.

*

Iu... iu,.. iu...
Ș-am zis verde barlaboiu,
Prindeți hora, măi flăcăi,
Se prinde fetele, măi...
5 Ș-am zis verde castraveți,
Invârțiți hora, băeți.

*

Săi și joacă, mutule,
Nu mai sta, pârlitule,
Că ai gură de strigat,
Și picioare d-alergat.

*

Uite unul, uite doi,
Vino puică, între noi,
Să jucăm hora mereu,
C-așa a vrut-a Dumnezeu.

*

Hai cu toții'n bătătură,
Să jucăm o tăitură.

*

Uiu... iu și uiu... iu...
Și'nainte și'napoi,
C-așa-i moda pe la noi.
Și cu stângul arătător,
5 Și cu dreptul băcător.

Frunză verde siminoc,
Hai mândră și tu la joc.
Cu ai tăi ochi, când mă privești,
Tu pe loc, mă'ncremenești.

*

Foae verde lemn de soc,
Să jucăm acum, pe loc.
Foae verde peliniță,
Să sărutăm câte-o fetiță.
5 Foae verde și-un bujor,
Și s'o sărutăm cu dor.

*

Săi, băiete, numai sta,
Că mireasă nu-i lua.
Că și tată-tău a stat,
Și mireasă n'a luat.

*

Uite'ncoa și bate cinci,
Nu vă uitați la opinci.

*

Bote-o, bate-o la podeală,
La catrința cu beteală.
Bate-o, bate-o la papuc,
Eu de azi, mâine, mă duc.

*

Măi băiete, stai pe loc,
Nu juca așa cu foc;
Că ți-ai rupe picioarele,
Și le-or mânca ceoarele.

*

Bate-o, bate-o, moșulică,
Să crape dracul de frică!

Mai încet cu copila,
Că nu-i nora mâni-ta.
Nora mâni-tii să fie,
Alții nu vor ca să știe.

*

Foae verde sălcioară,
Cântă cioară, din vioară,
C-am să joc până deseară.
Ș-am să joc, să joc, să joc,
5 Până mi-o pica tocul jos.

Dela Ursăceanu Aurel, Curteni.

Hop.. Hop... măi Lache... Lache...
Vino'ncoace, măi Costache,
La învârtit de te-oiu lua,
Cred că nu m-oiu refuza.

*

Frunză verde nucă seacă,
Joacă tu, opincă, joacă,
Altul să nu te întreacă.

*

Înainte hora, măi,
Și cu stângul trei bățai.
Una... două... trei...
Foae verde barlaboi
5 Și cu dreptul alle trei.
Trageți hora înapoi,
Aida iute, măi flăcăi.

*

— Joacă fată, nu te face,
Sau băiatul nu prea-ți place.
— Ba băiatul mi-ar plăcea,
Dar e al dracului, nu mă ia.

Frunză verde ș-o lalea,
Tot încet cu copila.
Că nu-i nora mâni-ta,
Și îi da tu de belea.

*

Tot de brâu, de brâu, de brâu,
Ca la secerat de grâu.
Tot de brâu și de brânețe,
Ca omul la bătrânețe.

*

Nu te da muietului,
Ca iarba tăietului.
Nu te da... Nu te da...
Că pui mâna pe nuia.

*

Hop... Hop... tot pe loc,
Că la inimă am foc.

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc.
Tot pe loc și pe odihnă,
Ca dracul pe rădăcină.
5 Rădăcina s'a uscat,
Și dracul s'a spânzurat.

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Busuioc dela Jicana,
Sămănat de țața Leana.

*

Foaie verde castravete,
Trage hora, măi băetê,
Să se prindă aste tete.

Frunzuliță foi de soc,
Jucați hora mai pe loc.

*

Hai la brâu, la brâu, la brâu,
Ca fetițele la râu.

*

Foaie verde măr dungat,
Joc mărunț și îndesat.
N'are haz de nu-i jucat ;
Și de soacra mâniașă,
5 Și de fata prea duioasă.

*

Foicică și-o sipică,
Rostul vedrelor se strică,
De nu joacă soacra mică.

*

Cine astăzi, n'a jucat,
Să iasă afar' din sat.
Acum e timpul de joc,
Nu-i de stat cu nasu'n foc.

*

Frunză verde castravete,
Am să mă prinz lângă fete.
Fetele mi-s dragi grozav,
După ele mă fac praf !

*

Invârte-mă bade bine,
Că deseară ies la tine.
Că de nu, te-asmuț cu câinii,
De te râde toți vecinii.
5 Invârte-mă bade, odată,
Că deseară ies la poartă.

Uite una... Uite două...
Alte două cu-amândouă.
Uite trei pe colțul vetrii,
Să plesnească fusta fetii.

*

Zi-i țigane, zi-i drăguț,
Pân' ce-oiu rămâne desculț,
Zi-i, țigane, nu sminti,
Rupă-ți dracul cioarecii.
5 Zi-i țigane, că-ți dau carne,
C'a murit o bivoliță,
Cu buzele 'n chiseliță.
Pielea mie de opinci,
Carnea ție s'o mănânci.

*

Zi-i, măi... Zi-i tot înainte,
Să prinză Ghiță la minte.
Zi-i din coarda cea subțire,
Să-și vie lelița 'n fire.

*

Zi-i, măi, zi-i... zi-i tot așa,
Că mândruța-i frumușea.
Și-am să joc acum cu ea,
Și-am s'o prind ibomnicea.

*

Zi-i mereu... mereu... mereu,
Zi-i mereu și mai cu foc,
Să se prinză soacra 'n joc,
Zi-i... măi... zi-i...

*

Zi-i țigane, din lăută,
Că stă slută,
Și te-ascultă.

- Zi-i, mă cioară din vioară,
C'am pojar la inimioară.
Ș-apoi iară, și iar, iară,
Să sară borșul din oală.
5 Să rămâie oasele,
Să le roadă babele.

*

Ia mai zi... mai zi... mai zi,
Că la vară, ți-oiu plăti.
Unde-o fi iarba mai deasă,
Și mândruța mai frumoasă.

*

Tot așa, leliță, așa...
Săruta-ți-aș gurița.
Gurița și buzele,
Și la gât măregele.

*

Foaie verde merișor,
Eu nu îți mai pot de dor.
Indoiți hora, băieți,
Și nu stați ca nătăfleți!

*

- Foicică magheran,
Mă dusei mândro la deal,
Și-mi făcui opinci de cal,
Și jucai... jucai... jucai...
5 Până ce eu le rupsai.

*

Învârte-o, învârte-o ușurel,
C'a mâncat carne de miel.
Învârte-o, învârte-o ușurică,
C'a mâncat carne de păsărică.

Zi-o... zi-o... zi-i mereu,
Că pe urmă-ți pare rău.

*

I-auzi... i-auzi... i-auzi-ia,
Cum mi-o bate la pingea,
De răsună podeaua.

*

Tot încet și pe' odihnă,
Ca cocoșul pe găină.
Tot încet și potrivit,
Că mă tem de prăvălit.

*

Foaie verde mătrăgună,
Asta nu-mi este de-a bună.
Foaie verde tiriolic,
Am jucat ca un calic!

*

Foaie verde poame gustoase,
Înapoi fete frumoase.
Foaie verde bob de linte,
Trei fete înainte.

*

Bate-o, bate-o la pengică,
Să moară dracul de frică.
Și mi-o saltă 'ntr'un picior,
Că mai are un drăcușor.

*

Foaie verde micșunea,
Și la stânga tot așa.
Foaie verde agrișa,
Și la dreapta tot așa.

Foaie verde busuioc,
la sculați, boeri, la joc.
Ați mâncat, ce-ați mâncat,
la mai sculați la jucat.
5 Mâncarea e fudulie,
Băutura fie... fie...

Dela Ursăceanu Corneliu. Curteni

I A \$ I

Uite una... Uite două...
Hai în crâșmă că ne plouă,
Să jucăm o horă nouă;
Că-mi plouă mândruța mea,
5 Și rămân fără de ea.

*

Frunză verde barlaboiu,
Țineți hora măi flăcăi,
Strigă fetele la noi.
I-auzi una de migdale,
5 Vine fetele din vale.

*

Ș-am zis verde ș-o lalea,
Țineți jocul la dreapta.
Ș-am zis verde și-o lămâe,
Brăulețul pe călcâie.

*

Ihai... ha... și hopa... pa...
Zi-i așa și iar așa,
Până când s'o însera.

*

Pe sărite,
Măi Dumitre.
Pe săltate,
Măi Stamate.
5 Pe isbăiu,
Măi Nicolai.

De-aş găsi pe cineva,
Să-mi ia focul cu mâna,
Să-l asvârle undeva,
Să se mire şi lumea,
5 Ce-a fost în inima mea !

*

Foaie verde ş'o lalea,
Lasă, Doamne, două zile drept una,
Să-mi pui poamă 'ntr'o basma
Şi să plec prin mahala,
5 Să-mi mai văz ibomnica.

*

Frunză verde măr mustos,
Drag mi-a fost omul frumos
Şi călare şi pe jos ;
Că şi noaptea-i luminos.

*

Drum la deal şi drum la vale,
La Mariţa-i lumânare.
La Mariţa, câini-s răi,
Sar la drum ca nişte smei.

*

Foaie verde usturoiu,
Haide, bade 'n pod cu noi,
Să uităm cele nevoi.

*

Arde-mă şi frige-mă,
Taie-mă, răpune-mă,
In frigare pune-mă,
Şi spre lelea împinge-mă.

*

Hui... iu... pe după masă,
Să scoatem dansul din casă.

Calcă-mă, turtește-mă,
Frânge-mă, sluțește-mă.
De mi-oiu face, ce mi-oiu face,
Voiu iubi pe cine-mi place.

*

Frunză verde trei smicele,
Pe sub lună, pe sub stele,
Trece-un cârd de rândunele.
D-acelea nu sunt rândunele
5 Ci-s gânduri de-a puicii mele.

*

Hai lelițo, hai la joc,
Că eu știu cum să te port.
Eu te port așa de bine,
Ca să vii mereu la mine.

*

Frunză verde siminoc.
Aideți, fetelor, la joc
Și mâine la iarmaroc.
Bateți talpa tot pe loc,
5 Să răsară busuioc.
Siminocul din cărare,
Răsădit d-o fată mare.
Siminocul s'a uscat,
Și fata s'a măritat.
10 Siminocu-i pus pe foc,
Și flăcării toți la joc.

*

Uiu... iu și vai de mine !
Taci, băiete, nu mai spune.
Că strunele nu mă lasă,
Și de nimica nu-mi pasă.
5 Că eu vreau să mă'nvârtesc,
Tot în pasul voinicesc.

Frunză verde măr dungat,
 Leliță, fără bărbat,
 Multe jocuri am jucat,
 Brăulețul n'am jucat.

- 5 Aidi, puicuță, să jucăm,
 Brăulețul să-l învățăm.
 Să batem voios, pământul,
 Până ne-o aude sfântul.

*

Ca la noi, ca la Frunzari,
 Ca la Severeștii-ăi mari.
 Ca la noi, ca la Băbici,
 Ca la Severeștii-ăi mici.

*

Mă loane, cât îs viu,
 Dac-oiu muri, mort să fiu.
 Și dacă oiu trece prin foc,
 Eu de jucat am să joc.

- 5 Aida, măi, tot așa...
 Ihai... ha... Ihai... ha...

*

Aici e locul ridicat.
 Aici e bun de jucat.
 Aici e loc împărătesc,
 Aici pot să mă'nvârtesc.

Dela Moraru Gheorghe-Forăști.

— Ațâșoară... Ațâșoară...
 Unde mergi pe ulicioară,
 Lipa... lipa... legănată ?

- Dă-te fată la o parte,
 5 Că eu am să merg mai departe.
 Nici la horă, nici la joc,
 Nu mă pot opri din loc.

Pătlăgele,
În trei ulcele,
Dați băieți,
Că nu-s a mele.

*

Foaie verde pădureț,
Uniți hora, măi băeți.
Ș-altădată trei șcaieți,
Jucați bine măi băeți.

*

Frunză verde foi de teiu,
Prindeți hora măi flăcăi.
Frunză verde de trei foi,
Invârteala între noi.

*

În podea, s-aude grinda,
Și de seară la Catrina.

*

Înainte,
La plăcinte.
Înapoi,
La verze moi.

*

Foaie verde ș-o lalea,
Și pe dreapta tot așa.
Trageți hora mare... mare!
Și opinca trageți tare.

*

Hai, bădie să jucăm,
Popușoiu în pod avem.
Dac'aveți și cioboțele,
Veniți să jucați cu ele.

Hai roțița câte doi,
Și pe loc și iar'napoi.

*

Foaie verde pădureț,
Uite dreapta măi băieți.

*

Sună, sună și dă-i drumul,
Și dă-i drumul dela mână,
Ca o roată dela șină.

*

Și iar verde baraboi,
Faceți hora câte doi.
Și-am zis verde foi de nap,
Mai la trap, la trap, la trap.

*

— Dă-i cu stângul, măi bădiță..
— Dar mă doare, măi Gheorghiță;
Dară cu care mă doare,
Cu acela dau mai tare,

*

Joacă, Niculiță, joacă,
Nimeni să nu te întreacă.
Nu te da muietului,
Cu oarba tăietului,
5 Că degeaba ostenești,
Și nimic nu folosești.

*

Tananică pe obială,
Hai, băieți, la socoteală.
Tot de brâu și de curea,
Și de'ncingătoarea mea.

Făi leliță, ușurel,
C-am mâncat carne de miel
Și costițe de purcel.

*

Sus tălpană, jos pengea,
Zi-i... să crape cea podea ;
Că-i la crâșmă în sat,
Ciobote de'mprumutat.

Dela Radu Dumitru-Forăști.

NEAMT

Când e ziua Paștelui,
Veselia satului.
Cine hora n'o'nvârți,
Om pe lume nu o fi.

*

Am o puțină de brânză
Ș-am s'o vânz, să-mi iau o mână.
Vine lupul s'o mănânce.
O! lupule, n-o mânca,
5 Că mânzica nu-i a ta.

*

Foaie verde salbă moale,
Pe cărarea cea din vale,
Frumos trandafir răsare.
Trandafir și busuioc,
5 Vino mândra mea să joc.
Ș-om juca,
Pân-om pica!

*

Foaie verde de sipică,
Vino, vin la joc, fetică,
Acuma, cât tu ești mică,
Că dac-oiu îmbătrâni,
5 Nici dracul nu te-o pofti.

*

Vai mândro, bine ți-ar sta,
De-ași juca cu dumneata.

Frunză verde două lemne,
Mă frăjie ardelene.
Scoală-te, tu, din robie,
Și vino la noi la joc.
5 Să jucăm frumos și tare,
Ca la Pipirigul mare.

*

Uite așa cum mă vedeți,
Nu mă dau pe opt băieți.
Nici pe zece nu m'aș da,
Zic „zău“ pe viața mea.

*

Pădureț.... pădureț....
Trageți hora, măi băieți.

*

Bate-o... bate-o la papuc,
Azi mai stau, mâine mă duc.

*

De jucat aș juca bine,
Mi-e rușine de copile,
Că țin ochii tot la mine.
Batăr dracul de le-ar lua,
5 Eu pe una oi u juca.

*

Ș-am zis verde pădureț,
Iacă roată, măi băieți.
Ș-altădată mușama,
Hai cu hora la dreapta.

*

Frunză verde trei dudăi,
Mândru-i jocul la flăcăi.
Dar mai mândru-al fetelor,
Când le joci de subsuori.

Uiu... iu, până ce-s viu...
Că de-oîu muri, mort să fiu.

*

Frunză verde siminoc,
Ș-am să joc, să joc, să joc.
Pân'mi-or lua picioarele foc.
C-așa juca tată-meu,
5 Când era și el flăcău.

*

— Hai la joc genunche goale,
— Baiu... baiu, că mi-e foame.
— Hai la joc, la panaghie,
— Baiu..., baiu, nu mă'nghie.

*

Măi răzeș de peste deal,
Cu ciobotele de cal,
Hai și prinde-te în joc,
Și mi-o bate tot pe loc.

*

Leliță cu flori în coc,
Vin'la badea să te joc.
Vino'ncoa și om juca,
Cum om vrea, cum ne-o cânta.

*

Și la stânga și la dreapta,
Să se mire de noi fata.

*

Frunză verde trei oglici,
Trageți hora, mă voinici.
Că mâine nu suntem aici.
Trageți și mai bine,
5 Vin' mândruțo lângă mine.

Foaie verde trei măslina,
 Eu mă uit, mândro, la tine,
 Foaie verde d-alior,
 Nu mai pot de al tău dor.

Dela Boghin Dumitru-Vânători.

— Frunză verde ș-o lalea,
 Guriță, dragă, eu ți-aș da,
 Dar mă vede maică-mea.
 — Aide dă-mi, nu-ți fie frică,
 5 Mă-la nu știe nimică.
 — Că mă vede și tata
 Și tare mă va mustra.
 Dar deseară, când o'nsera
 Gura tu vei săruta.

*

Florică, floricea,
 Dragă mândrulița mea,
 Ochii tăi și toate-s bune,
 Sprâncenele capu-mi pune.
 5 Ochii tăi și toate-mi plac
 Sprâncenele moarte-mi fac.
 Sprâncenele dumitale,
 Par-că-s căzute din soare,
 Când le sui, când le cobori,
 10 Din picioare mă dobori.
 Când le sui, când le ridici,
 Rău la inimă mă strici.

*

— Foaie verde iasomie,
 Und'te duci, dragă bădie?
 — Eu mă duc la ciobănie,
 Ca să-mi fac oi de băcie,
 5 Pentru lână, pentru brânză
 Și pentru a mea ibomnică.

Frunză verde de azale,
Că nu-mi curge râu în vale,
Să mă spăl de dor, de jale.
Că nu curge cel izvor,
5 Să mă pot spăla de dor.
Căci ori încotr'o pornesc,
Jalea și dorul găsesc.
Căci ori încotr'o m-oiu duce,
Jalea și dorul m-ajunge.

*

Frunză verde de năut,
De când mama m-a făcut,
Ibomnică n-am avut.
Dar, acum, mi-am prins vro cinci,
5 Și le-am închis într'un beciu
Și țin ușa cu piciorul
Și flăcării cu dorul.

*

Hai, leliță, la chilie,
Colea'n vale pe la vie
Ș-om mânca la struguri copți
Ș-om petrece întregi nopți.

*

Foaie verde lemn uscat
De ce pleci, bade, din sat
Și mândruța ți-ai lăsat
Pe mâna străinilor,
5 Pe gura dușmanilor ?

*

— Foaie verde foi de nuci,
Fă lelișo, und'te duci ?
— Mă duc, bade, mai la vale,
Să'ntălnesc pe neica'n vale,
5 Ca să-i dau o sărutare.

Pun'te cioară pe lopată,
Să vie rândul la fată.
Pun'te cioară pe pârau,
Să se'nsoare și băiatul meu.

*

Am fost aseară la clacă,
N-am găsit fată să-mi placă.
Fata care-mi place mie,
N-o lăsa mă-sa să vie.
5 Și mi-o ține 'nchisă'n casă,
Ca la mine să nu iasă.

*

Asta-i lelea, lelița,
Ce-o cunoaște bădița.
Că-i face semn cu mâna,
În grădina cu cotituri,
5 Plină tot cu fragi și muri.

*

Nu mă călca pe picior,
Că știu eu de ce ți-e dor.

*

— Foicică de lăptuci,
Lelițico, und'te duci,
Numa'n fustă și'n papuci ?
— La grădina cu trei nuci,
5 Să dau apă la doi junci,
Să dau apă la juncani
Și guriță la mocani.
Să dau paie la viței
Și guriță la flăcăi.

*

Lele-a dracului să fii,
De n-oiu merge printre vii,
Pe cărarea fântânii,
Să stingi focul inimii.

Dela Grigorescu Constantin, Bistricioara.

TECUCI

Frunză verde de lipan,
Câte zile sunt în an,
Pe toate aş vrea să le am.
De jucat, de cântat
5 Şi mândră de sărutat.
Dar mâine, ştiu eu prea bine
Că tata vine după mine
Şi-mi scoate plugul afară,
— Du-te măi flăcău, de ară.

*

Foaie verde de secară,
Doamne! ce mică-i noaptea de vară;
Căci mă duc la mândra seara
Şi nici în casă n'am intrat
5 Şi soarele s'a ridicat!

**

Frunzulică d-alior,
Aoleo! ce puşor,
Cum mă roagă binişor,
Ca să-l bag la cânişor.

*

Foaie verde, bobule,
Ține urma şchiopule.
Şi iar verde lobodă,
Vin' fetică, slobodă.
5 Ha... Ha . Ha.. Ha.. Ha.. Ha..

În mijlocul jocului,
Arde para focului.
Arde focu'n paie ude
Și puicuța nu m'aude.

*

Foie verde cucuruz
Nu căta că sunt ursuz,
Că la față-s frumușel
Și la vârstă tinerele.

*

Foaie verde castravete,
Intinde hora măi băiete.
Și iar verde de mălai,
Tu muiere de ce stai?
5 Ihai... hai.. Ihai.. hai..

*

Haidem una ș-o bătaie,
Să mâncăm carne de oaie.
Să bem vin algerian,
Dela tata musulman.

*

Frunză verde pădureț,
Schimbați hora, măi băieți.
N'o lăsați să se'nvechească,
Și jocul să se'ncâlcească.

*

Hai pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsără busuioc.
Busuioc dintr'o bucată,
Ca să joc cu astă fată,
5 Fata cu părul ca varul,
Și cu sbârcituri cu carul.

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
Căci jocul fără strigat,
E ca fânul negreblat.

*

Hop pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Busuioc și gălbinele,
Ca să dau iubitei mele.

*

Foaie verde foi de linte,
Tot domnișorii'nainte.

*

Ia stai, mă, să nu mă'ntreci,
Că ți-oiu da mîța s-o freci
Și motanul să-l înjugi,
Și pe drum să nu m'ajungi.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
C-așa-i jocul românesc,
Când l-aud mă zăpăcesc.

*

Foaie verde busuioc,
Haideți fetelor la joc
Și nevestele la loc...

*

Foaie verde păpușoiu
Și la stînga câte doi.

*

Foaie verde măr mustos,
Intoarceți hora pe dos.
Și iar verde siminoc,
Intoarceți hora la loc.

Frunzuliță busuioc,
Hai flăcăi acum la joc.

~

Foaie verde micșunea,
Și la dreapta tot așa.
Foicică agrișea,
Și la stânga tot așa.

*

Frunză verde trei smicele,
Măi băete, băețele,
Nu fii pușor de lele.
Dă mai iute din picere,
5 Ca morișca din măsele.

*

Strigă... strigă...
Să se strângă,
Fetele frumoase'n joc,
Ca să am și eu noroc.

*

Alunel... alunel.....
Cine joacă și nu strigă,
N-aibă'n casă mămăligă.
N-aibă nici pâine uscată,
5 Să-și ție gura căscată.

Dela Bounegru D-tru—Nicoarești.

Iu.. iu... iu și tra... la... la...
Tare este bine, fa.
Am să joc și eu ceva.
Și pe stânga și pe dreapta ;
5 C-așa se joacă la noi,
Ca cocoșul pe gunoiu.

Zi-i, țigane, ciocârlia,
Ca să joace Irimia.
Irimia și c'o fată,
Moldovan cu talpa lată.

*

Ia mai zi una din gură,
Dacă ți-i inima bună.
Dacă ți-i inima rea,
Nu strica și pe a mea.

*

Eu zic una. Tu zici două.
Ciocârlia sus se ouă.
Le clocește tot pe toate,
Din ele puișori scoate.
5 Puișorii-s drăgălași, frate.
Ei din aripioare-mi bate,
Aripioarele-s slăbuțe,
Cade jos și se ridică.
Zi-i, măi... zi-i... zi-i..

*

Zi-i țigane zi-i cu foc,
C-am să joc și iar să joc.
Ține-o lungă, ține-o lungă,
Că mai am un ban în pungă.

*

Frunză verde barlaboiu,
Strigați hora, măi flăcăi,
Că nu mai vrea mândrele,
S-asculte cuvintele.

*

Foaie verde busuioc,
Nu mai stați băieți pe loc.
Că nu e timpul de stat,
Ci e timpul de jucat.

Frunză verde măr creşesc,
Iubim jocul bătrânesc
Ca şi portul, strămoşesc.
Nu ne plac paiatele,
5 De sperie raţele.
Iu... iu... iu..

*

Sus opincă, jos papuc,
Pân'la Prut, drumul e lung.

*

Hopai... hopai să jucaţi,
Dar să nu vă supăraţi,
Că doar naşul şi cu naşa,
Au mâncat toată covaşa.

*

Frunză verde trei dudăi,
Trageţi hora, măi flăcăi.
Să se prindă fetele,
Und'le trag inimile.

*

Foaie verde de cicoare,
Ai să facem hora mare,
Că de-ar fi mai mititică,
Ar rămâne de nimică.

*

Şi la stânga şi la dreapta,
Să se mire de noi fata.

*

Nu mă duc şi nu mă las,
Pân' no face coarna nas,
Şi leliţa copilaş.

- Tot pe loc... pe loc... pe loc.,
Să răsară busuioc.
Busuioc mirositor,
Că sunt strașnic jucător.
5 Busuioc dintr'o bucată,
Ca să joc cu astă fată,
Fata cu părul ca varul,
Și cu sbârcituri cu carul.
10 Ca să-i fure iş băieți,
Cu papuci de castraveți,
Ca să-i piarză pe la noi.

*

- Trageți... trageți, tot de zor,
Tot bătuta la picior,
Trage și tu, domnișoară,
Că bădiș-al tău se'nsoară,
5 Și te lasă amărâtă,
Cu inima arsă, friptă.

*

Epurașu-i bun de zeamă,
Epuroaica de friptură,
Zi-i, țigane, zi-i din gură.

*

- Verde-i câmpul și umbros,
Hai, leliță să stăm jos.
Eu leliță am ostenit,
Nu mai pot de obosit.
5 Să trăiască gura ta,
Care mi-a spălat rana.
Zi, măi... zi...

*

Frunză verde de-o verghetă,
Domnișoara la brațetă.
Frunză verde busuioc.
Să'nvârtim hora pe loc.

Ia mai stați și voi cu jocul,
Ca să-mi leg și eu potogul.

*

Frunză verde usturoiu,
Intinde hora măi vulpoiui,
Rața trece Dunărea,
Și rățoiul după'ea.
5 Păs., păs.. păs și ha.. ha.. ha..

*

Frunză verde liliac,
Să jucăm acum pe lac.
Cât am rămas de colea, ici
Am rămas fără opinci.

*

Dați mai iute din picioare,
Că nu mai avem răbdare.

Dela Cazmaru Gheorghe—Nicorești.

Frunză verde de cicoare,
Țin'te bine, măi loane,
Că-mi veniră niște toane.
Veni vremea de'nvârtit,
5 Frică mi-e de păcălit.
Frică mi-e, dar nu prea, prea,
Că mă ține nevasta,
Ea pe mine, eu pe ea.

*

Sus, sus, picioare moi,
Că dă dracul peste voi.

*

Hi, săracul, bine zice,
Dă-i și gura s-o mănânce.

— Joacă, fată, nu te face
Sau băiatul nu prea-ți place ?
— Ba băiatul mi-ar plăcea,
Dar îi al dracului, nu mă ia...

*

Cântă, cioară, din vioară,
C'am un foc la inimioară.
Ș-am să joc, să joc, să joc,
Pân'mi-or lua călcăile foc.

*

— Hai, te-aruncă purice !
— Nu mai pot de pântecel.
— Hai, te-aruncă, puricel !
— Nu mai pot de buricel..

*

Și pe stângul,
Și pe dreptul
Și cu dreptul arătător,
Și cu stângul bătător.

*

Prinde-te de brâul meu,
Și eu de mijlocul tău.
Și de brâu și de curea,
Și de cingătoarea mea.

*

Frunză verde trei măslina,
Cu-astă fată nu e bine.
Ș-am zis verde ș-o lalea,
Ș-am s-o schimb eu cu alta.

*

Trosc,
Pleosc.
Peste țurloaie,
Pofta de joc să se taie.

Iu... iu... iu și tra... la... la..
Ce frumoasă-i mândra mea
Si la dreapta tot cu ea.

*

Nu vă uitați că joc rău,
C-așa joacă neamul meu.
De-ar fi jucat el mai bine,
M'ar fi 'nvățat și pe mine.
5 Zi-i, măi.. Zi-i mai bine.

*

Foaie verde busuioc,
N'am avut niciun noroc.
Chiar noroc de n-oiu avea,
Eu în horă oiu juca.

*

Și pe stângul și pe dreptul,
C-a făcut fata băietul,
Și l-a făcut pe gunoiu,
Și-aruncă vina pe noi.

*

Frunză verde castravete,
Intinde hora, măi băiete.
Frunză verde de trei scai,
Tu lelită, de ce stai?

*

Trageți hora cea de zor,
Tot bătuta la picior.
Trage și tu fetișoară,
Că iubitul tău se'nsoară.
5 Și pe tine te-a lăsat,
Ca pe-un câine lepădat.

Salt-o... Salt-o ! Asvârle-o'n noroi,
C-are ochii negrișori,
S'o iubești și-apoi să mori !

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Tăbâltoc joacă în joc.

*

Joacă, bade, ibomnica,
Că ți-a făcut cu ulcica.

*

Hopai..
Țupai..
Eu de-asupra-i
De nu-s eu,
E frate-meu.

*

Foaie verde siminoc,
Siminoc și busuioc,
Ne'ncurci numai lele'n joc.

*

Sus stele,
Jos stele,
Vai de picioarele mele.

*

5 Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas,
Ș-aia cu gălbează'n nas.
Și s'o dăm de rând la stână,
Să păzească oile,
In toate sărbătorile,
Când e câmpul plin de flori
Și pădurea de bujori.

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare l..
— Las, să moară, măibăete,
Faceți hora, cu neveste.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una ce-a rămas,
Și-aia pufăie pe nas.

*

Foaie verde de cicoare,
Dă din coadă mări putoare.
Dacă bine n-oiu juca,
Seama'n sat tu n-oiu avea
5 Și nu te-oiu mai însura.

Dela Diaconu Ioan — Nicorești.

T U T O V A

- Zi-i țigane, până-ți spui,
Ori îți pune scripca'n cui,
Căci, decât cu scripca ta,
Mai bine cu 'gura mea.
5 Căci scripca ta ne greșește,
Gura mea le nemerește.

*

- Zi... zi... zi... țigane, zi,
Că la vară ți-oiu plăti.
Când oiu cosi fân cu rouă
Și s-o rupe coasa'n două.
5 Când oiu cosi fân ghizdei,
Și s'o rupe coasa 'n trei.

*

Zi-i țigane, numai mie,
Că mă duc în miliție,
Și de mine nu se știe.

*

- Ș-o vergică, ș-o vergea,
De ce joc, tot aș juca.
Voie rea n'aș mai avea,
Ș-o vergică ș-o vergea,
5 Iac-așa și tot așa.

*

Pădureț... pădureț...
Bate-ți hora măi băieți.

Iu... iu... iu...
Tot pe loc... pe loc... pe loc...
Să răsară busuioc.
Busuioc mirositor,
5 Că sunt strașnic jucător.
Busuioc cu zece fire,
Că sunt mândru ca un mire.

*

Frunză verde spicușor,
Nu mai pot de al tău dor!
Vino, dragă, lângă mine,
Că cu tine joc eu bine.

*

Frunză verde salbă moale,
Trageți hora mare... mare,
Și opinca bateți tare,
Frunză verde stânenel,
5 Nu cățați că eu sunt chel.

*

Hai în horă a juca
Lelițo... lelițo, fa,
Că eu sufletul ți-oiu da,
Lelițo .. lelițo, fa.

*

Saltă, lele, din ceambur,
Că ți-e bărbăjelul bun.
Bun, voinic și lat în șale
Și i-s dragi țățele tale.

*

Și iar verde d-avrameasă,
Nici cu asta nu fac casă.
Și iar verde ș-un rogoz,
Faceți hora cum a fost.

Ș-am zis verde mușama,
Faceți hora mai așa,
Să-mi vină ibovnica,
Și să pot juca cu ea.

*

Și iar verde busuioc,
Domnișoarele 'n mijloc,
Cavalerii trec la loc.

*

Și'ncă, foae de lalea,
Să'ntindem o mușama,
Peste pupături, păcate,
Dela Dumnezeu lăsate.

*

Frunză verde de foi late,
Salt-o 'n pinteni și mi-o bate
Că ți-o fi de sănătate.

*

Frunză verde trei scaeți,
Faceți hora, măi băieți,
Că iată fetele vin,
Și vă țin de vorbă 'n drum,
5 Ca cumva să le luați,
Și la joc să le chemați.

Dela Galon Dumitru — Gârceni.

Jocul e ca mierea dulce,
De ce joci, de ce-i mai dulce
Și n'ai vrea să se mai strice.
Și acasă nu m'aș duce,
5 Zi-i, măi... zi-i...

*

Uite-așa joacă la noi,
Ca cocoșii pe gunoiu.

Și la stânga și la dreapta,
Că s-a prins o biată fată,
Dar ș-aceea-i cam bălțată,
De nimenea neîntrebată.

*

Uiu.. iu și tralala...
I-auzi, lele... i-auzi-ia,
Cum mai zice, cum mai sună,
După cele patru strune.

*

Uiu... iu și tralala...
I-auzi, lele, i-auzi-ia,
Cum mai joacă, cum mai râde,
După cele patru strune.

*

Foaie verde păpădie,
Leliță cu pălărie,
Ieși afară, nu juca,
Că tu ne strici regula.

*

Două fire, două paie,
Sultănica la bătaie.

*

Frunză verde păpușoiu,
La stânga doi, câte doi.
Și iar verde crâng frunzos,
Bateți pământul vârtos.

*

Ș-am zis verde solz de pește,
Câte unul soldățește.
Să întindem hora așa,
Și s-o sucim la dreapta.

Tot pe loc și pe bățai,
C-așa-i moda pe la noi.

*

Frunză verde de grâu copt,
Hai la horă câte opt.
Cu fetele la mijloc,
Să ne'nfierbântăm în joc.

*

Și iar verde păpușoiu,
Să mai jucăm câte doi.
Câte doi și câte opt,
Până este grâul copt.

*

Foaie verde sămulastră,
Acuma e vremea noastră,
Câte patru să jucăm,
Și în horă să cântăm.

*

Și iar verde bob de linte,
Scoateți fetele înainte.
Iar flăcăii după ele,
Să le scape de belele.

*

Și iar verde trei sarmale,
Dragă, păcatele tale,
Le iau toate în spinare.
Tacă-ți clonțul, măi țigane.

*

Foaie verde siminoc,
Hai la joc... la joc... la joc.,
Foaie verde trei scaeți,
Spargeți hora, măi băeți.

Frunză verde grâu mărunț,
Bate talpa la pământ,
Din cobză să iasă unt,
Bate talpa, măi nepoate,
5 Din scripcă să iasă lapte.

*

Mărunțel, mărunțel,
Ca frunza de pătrunjel.

*

Ia cântă alivencele,
Ca să joace fetele.

*

Foaie verde lemn uscat,
Eu la horă am jucat.
Ș-am jucat ș-am chiuț,
Și mereu m-am înveselit,
5 Zi-i... măi...

*

Ia... în loc... în loc... în loc...
Să-mi răsară busuioc,
Să-mi vie mândra la joc.

*

Foaie verde foi de teiu,
Intindeți hora cu temeiu.

*

Trece baba Dunărea,
Și moșneagul după ea.
Dați-i drumul să se ducă,
Că mi-a venit o nălucă.

Foicică măr domnesc,
Merg pe drum și mă gândesc
Pe care să mai iubesc ;
Căci pe care am iubit,
5 Văd acum că m-a urât.

*

Cucuruz dela Gruia,
Drag mi-e, nevasta altuia ;
Dar mi-e dragă și a mea,
Că mă duc seara la ea.

*

— Vai de mine !.. Iar îi seară
Și mă bate mama iară ;
Că ș-aseară m-a bătut,
C-am șezut cu puiul mult.
5 — Lasă, mamă, nu mă bate,
N-am șezut mult la pupate,
Numai un ceas și jumătate.

*

— Cine trece luncile?
— Ionel, cu puicele !

*

Făi leliță din Munteni,
Vin'colea la Moldoveni.
Tu ești mândră la privit,
Eu flăcău bun de iubit.

*

Foaie verde ș-un peliș,
Nu mă da maică'n străini.
Decât m-ai da în străini,
Mai bine'ntr'un pâlci de spini,
5 Căci străinii-s ca ciulina,
Pune acul ca albina.

Frunză verde iasomie,
Am o mândră, n-am o mie
Și-mi este drăguță mie,

*

Foaie verde vișini coapte,
Când ar ști maica de toate,
N-ar avea'n trup sănătate.

*

Frunză verde de negară,
La casa cu trestioară,
Plânge-o fată, se omoară,
Că badea i-a spus aseară
5 Că, azi când s'or revărsa
Zorile peste tarla,
El traista ș-o lua
Și în lume va pleca

*

Ș-am zis verde de atlaz
Cântă o păsărică'n haz,
Mor mândrele de necaz.
Nu le iubesc, nu le las,
5 Numai cât le fac necaz.
Nu le iubesc, nu le iau,
Nici altora nu le dau.

*

Și iar verde baraboi,
Vino puică, e-un priboi
Și să zici cu doi, cu doi
Ca să pui ușa dârjăloi.

*

Mândruțo, de dorul tău,
Fă-ți gurița tu pârau.
Să treacă pe unde-s eu,
Că ași bea tot apă rece
5 Și de dorul tău mi-ar trece.

- Dragostea de fată mare
li ca mazărea'n căldare,
Când îi pui un pumn de sare,
Tot n'are nici o gustare.
- 5 Dragostea dela nevastă
li ca floarea din fereastră,
Unde-i pui mâna te lasă.

*

- Uiu... iu
Și te du,
Și de seară
Vino iară,
- 5 Că-mi vei fi de trebuială.

*

Frunză verde foaie lată,
Frumoasă-i fata din baltă.
Că dă la flăcăi gura toată,
De nimeni nesărutată.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas,
Ș-i aia are bubă'n nas.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas,
Ș'aia este fără nas !

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Numai una a rămas.
Ș-i curge mucus pe nas.

Frunză verde de trei brazi,
Aid, Ieliță, la Galați,
Să trăim necununați,
Să mâncăm ca și doi frați,
5 Ș-om găsi un popă bun
Și ne-o cununa pe drum.
Ș-om găsi un popă beat,
Și ne-o cununa pe pat.

*

Hora-i mare, fete n'are,
C-au murit de gălbinare.
Ș-au rămas vre-o două, trei,
Și le-au pus după viței.

Dela Taivan Manolea, Adam.

V A S L U I

Foaie verde flori domnești
Fetele dela Pungești,
Tot să stai, să le privești
Și apoi să le iubești.

*

Fetele din Câmpulung
Te fac să umbli nebun.
Fetele din Nămăești
Te fac de întinerești.

*

Fetele săracele,
Dulce gură place-le !
De le-oiu da cu lingura,
Și tot nu le-oiu sătura !

*

Tranca. . Tranca... Stelele,
Dragi-mi sunt fetițele,
Dar mai dragi nevestele,
Celea tinerelele,
5 C-alea știu dragostile.

*

— Frunză verde tiriplic,
Ce cauți, mândro, pe colnic ?
— O vacă c-un vițel mic
Ș'un pustiu de ibomnic,
5 L-a pus naiba ș-a murit.

Dragă mi-e lelea bălaie,
Să mă culc cu ea pe pae.
Dragă mie pulpa spălată,
Urâtă mi-e spata lată.

*

Când te văd cu șorțul roșu,
Mă tăvălesc ca cocoșul.
Când te văd cu șorțu'n brâu,
Nu pot ține calu'n frâu.
5 Când te văd cu șorț pătat,
M-apucă damblaua'n pat.

*

Aoleo ! ce foc mă calcă !
Neica la Dobrogea pleacă,
Cu cămașa necălcată,
Cu batista nespălată,
5 Cu chica nepieptănată
Și seamănă cu Moș Roată.

*

Drăguțul meu, Ionel,
N-ai murit de mititel ;
Ș-ai murit acum mare,
Când n'are lelea parale.

*

Lasă-mă bădiță'n casă,
C-afară plouă de varsă
Și mă udă pe cămașă
Și mă bate muma, acasă.

*

Foaie verde măr rotat,
Toate fetele din sat
Vor să le fiu de bărbat.

Hai bădiță, Ghițișor,
Ce-mi trimiți atâta dor,
Prin gurile tuturor ?
Vino singur dumneata,
5 Ți-oiu da gură cât oi u avea
Și din sân ce ți-o plăcea.

*

Altă verde ș-o mătasă,
M-a trimes mama d-acasă,
Să joc fata cea frumoasă
Ș-am jucat-o pe cea slută,
5 Că are avere multă.

*

Foițică curcubeu,
Să mă sui la Dumnezeu,
Să mi văz norocelul meu.

*

Frunză verde didițel,
Aș mânca carne de miel
Și costiță de purcel
Ș-aș bea o oca de vin ;
5 Mă bagă puicuța'n sân.

*

Foaie verde trei călini,
Auzit-am din bătrâni
Că nu i bun gardul cu spini,
Gardu-i bun de scânduri late
5 Și bădița-i cam departe.

*

Cântă țata, cântă tare,
Să te-audă muma mare,
Că, dacă te-o auzi,
Un sărut tu vei primi.

Hei, săraca fetița,
Bine o prinde rochița ;
Dar ar prinde-o și mai bine,
D-ar trăi bine cu mine.

*

Moș Crăciun, Moș Crăciunete,
Si cu barbă și cu plete ;
De vii, să vii cu noroc,
Altfel tu să stai pe loc.

*

Lelița cu șorțul roș,
Ca creasta unui cocoș
Și tare îi pare bine,
C-a aprins inima'n mine.

*

— Foicică, foi de nalbă,
Vină, bade, în ogradă,
Mă strânge la piept odată.
— Mândră. deseară viu iară,
5 Să te strâng la inimioară.

*

Hop!, la moară, la Hârlău,
Unde-a fost tata flăcău,
Ca să-mi prind drăguță eu.

*

Ochi negri și la țigani,
Ochi albaștri sunt mai rari.

*

Foaie verde foi de nuc,
Eu la mândra nu mă duc,
De m-oiu duce a doua oară,
Nevasta mea mă omoară.

Uiu... iu... și iară, iară,
Fă-mă, Doamne, 'n cele cară
Carăle din Tutova,
Fetele din Rahova.

- 5 Când zâmbește,
Te slăvește,
Cu cerul te privește
Cu podoaba câmpului,
Cu mirosul florilor.

*

Foaie verde coaleie,
Mândra care-mi place mie,
O cunosc eu dintr'o mie;
Că-i dulce la sărutat,

- 5 Ca stupul la retezat.

Dela Brașoveanu Ilie, Badiu.

Frunză verde de scaieți,
Hai la horă, măi băieți,
Lângă fete vă prindeți,
Care'n horă n'o juca,

- 5 Urâtă-i ibomnica.

*

Ia pe loc, pe loc, pe loc,
Să-mi răsară busuioc,
Busuioc și siminoc,
Să-mi vie mândra la joc.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
C-așa-i jocul românesc
Și alaiul bătrânesc.

- 5 Să strigăm cu veselie,
Chiuind de bucurie.

Iu... hu... iu... Hu... iu... iu ..
Hai pe loc, pe loc, pe loc,
Să-mi răsară busuioc.
Busuioc dela Viana,
5 S'a măritat țata Iana.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
Cine strigă și nu joacă,
Face-i-s'ar gura toacă

*

Frunză verde măr mustos,
Măi moșnege ticălos,
Dă din picioare mai des.
— Cum n'aș da... dară moare.
5 Dar cu care mă doare,
Cu acela, eu dau mai tare.

*

Frunză verde siminoc,
Ia țineți hora pe loc.
Foaie verde foi de fag,
A sosit cin' mi-a fost drag.

*

Ia una și la dreapta,
Și iute ca săgeata,
Ia două... două... așa,
Și-apoi de brațe cu ea.

*

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura pungă.
Că la joc de n'ai striga,
Mai bine n'ai mai căuta.

Frunză verde și-o lalea,
Trei zile alătura,
Nu mă satur de-a juca,
Zi-i, țigane și nu sta.

*

Zi-i de brâu... zi-i tot cu foc,
Să mi-o salt și eu pe loc.
Opinca să se plesnească,
Țărâna să se irosească.

*

Frunză verde de rogoz,
Zi, măi țigane, ticălos.
Zi cu vioara ta cea bună,
Care zice ca de milă.

*

Zi-i, țigane, din vioară,
Fire-ai a dracului de cioară.
Zi-i, țigane, încetișor,
C'am o bubă la picior.

*

I-auzi... i auzi... cum mai zice!..
Sănătatea s'o mănânce.
Sănătatea fetelor,
Dragostea nevestelor.

*

Mândră-i lelea cu cercei,
Dragă mi-i și fără ei.
Mândră-i lelea cu mărgele,
Dragă mi-i și fără ele.

*

Foaie verde trei lalele,
De dorul mândruței mele
Am friguri cu zghihuele.

Zi-i, țigane, să răsunе,
Fetele să se adune.
Flăcăii și fetele,
Fetele și retele.

- 5 Și s'o batem tot pe loc,
Tot pe loc... pe loc... pe loc..
Că la inimă am foc.

*

I-auzi, lele, turtureaua,
Lasă la locul argeaua
Și vin de-mi vezi vâlceaua ;
C-au crescut buruenile

- 5 Și-au astupat drumurile.

*

Tu te duci, bade, te duci,
Dar dorul de ce mi-l duci ?
Mi l-ai trimis, bade, mie,
Pe două frunze de vie

- 5 Și-acum iar îl iei 'napoi
Și lași necazul la noi.

*

Uiu... iu... și bine-mi pare,
Că v-am prădat ziua mare,
Fără puști, fără pistoale,
Numai cu mâinile goale,

- 5 Am luat mândră ca o floare.

*

Boii mei, când aud doina,
Ară țarina și moina.
Boii mei, când le doinesc
Ară de se prăpădesc.

♣

*

Hai noroc, noroc și bani,
La urmă moarte 'n jidani
Și trai bun între gligani.

- Foicică mândălac,
Spune, Doamne, ce să fac
Mândruliței ca să-i plac?
Ea la mine nu se uită
5 Și inima mi-este friptă.

*

Foaie verde ș-un dudău
Trecui lunca ș-un pârau,
Ghițișor, sufletul meu,
M-așteaptă mereu, mereu.

*

Fă leliță, leagă-ți câinii,
Ca să pot veni la tine.
Pică roua și se ia
Ș-acolo-i inima mea.

*

- Ciobănaș cu două oi,
Mută-ți stâna lângă noi,
Să facem caș amândoi
Să mai dăm la cei flăcăi,
5 Să ne scape de nevoi.

Dela Brudin Ioan, Redlu

- Foaie verde trei măsline,
Ia-mă puiule, pe mine,
Măcar calea jumătate
Să nu-ți pară așa departe
5 Să-ți duc ceva din greutate.

*

Foaie verde de mătase,
Mă făcu maica frumoasă,
Să stau cu boeri la masă,
Să port haine de mătăasă.

Haide. lulu, cel de afară
la mai cearcă mâine seară,
Că nu-i vremea în astă seară.
la bagă bine de seamă,
5 Că-i bărbatul colea 'n tindă,
Vezi, mă rog, să nu te prindă,

*

S'a dus Gheorghită la coasă,
Și-a cosit o brazdă două
Ș-a rupt coasa drept în două
Ș-a venit la mine 'n sat
5 Ca să-i dau un sărutat,
Sânișor de desmierdat.

*

Cum oi u vrea așa mă port,
M-a făcut mama sub pod
Și cel care mi-o plăcea,
Cu acela m-oiu mărita.

*

Nu te supăra pădure,
Că vin fetele la mure,
Să-ți culeagă florile,
Să-ți mănânce murele
5 Și flăcăii după ele
Să fac amor cu ele.

*

Măi Ioane, Bălăoane,
Hai cu tata la ciocane,
Ciocănele, bocănele,
Să mă joc și eu cu ele.

*

Foaie verde măr mustoș,
Măndre-s fetele din jos.

- Mititică și nu crește
Și iubește de prăpădește.
Mititică-i de nevoie
Și la toți le face voie.
5 Mititică-i de necaz
Și la toți le face haz.

*

Pișcă, bade, pe lelea,
N-aștepta să 'zică ea,
Ea ar zice; îi rușine,
Dac-o piști îi pare bine.

*

Aulică, ce dor duc !
Numai noaptea, când mă culc.
Dimineața, când mă scol,
Trupul mi-este plin de dor.

*

- Lele a dracului să fi,
Să n'ai parte de copii,
De bărbătelul d'ântâiu ;
De n-oi merge, und'te'nghee,
5 Până'n fundul grădinii,
Să-mi stingi focul inimii.

*

- Hei, leliță Mărioară,
Ochii tăi mă bagă'n boală,
Sprâncehile mă omoară.
Zi-i mă-ti să mi te dea,
5 Că mi-ai secat inima !

*

Cucoanele din Galați,
Cu ghiulufii retezați,
Mult m-au secat la ficați,

Oișoară bucălaie,
 Dragă mi-e fata bălaie,
 Că-i mai tare în ȧurloae,
 Mai moale la subsuoare.

*

Ziua'i vânt și noaptea-i brumă,
 Și la urmă voie bună,
 Dela lela cea fudulă,
 Să ne scape de nevoi;
 5 Că-i mai bine pentru noi.

*

Haide, lele, lelișoară,
 Să mai stăm de vorbișoară;
 C-am să-ți dau ceva prea bun,
 Dela neicuța din sân.

*

Foaie verde bob năut,
 Lung e drumul și bătut.
 Nu-i bătut de car de boi,
 Nici de turmele de oi;
 5 Ci-i bătut de noi : doi.

*

Foaie verde ș-o lalea,
 Cin'nu crede dragostea,
 Dumnezeu să nu i-o dea,
 Să-i dea boală cu anul
 5 Și dragoste cu dramul.

*

Uiu... iu ș-aș bea rachiu
 Și de seară-a cui să fiu ?
 Ba oi u fi ș-al dragei mele,
 Stăpâna vieței mele.

Foaie verde albăstrică,
Dragostea de nevestică
Multe inimioare strică.

*

Uiu... iu și vai de mine !
Tare mi-este dor de tine.

*

Foaie verde trei căline,
Cât stă mândra lângă mine
Toate mi se par senine.

*

Foaie verde d-anghinare,
Fată cu ochi verzi de mare,
Cu buzele roșioare,
Cu părul negru și mare,
5 Dă-mi o dulce sărutare,
Că-i zahar să mi se pare.

*

Foaie verde d'avrămeasă,
Când eram la mama acasă
Puneam busuioc pe masă ;
Dar de când m'am măritat,
5 Fac mâncare la barbat,
Busuiocul l-am uitat.

*

Leliță dela Munteni
Vin' colea, la Moldoveni.
Tu ești mândră la privit,
Eu flăcău bun de iubit.

*

Hai, noroc și sănătate.
Că-i mai bună decât toate,
Hai noroc și bucurie,
Dragostea noastră să știe.

- Iacă una... Iacă două..
Lelea cu rochița nouă
Și cu testemul verde,
Să fie dragă cui o vede ;
5 Cu pestelca vișinie,
Să-mi fie dragă și mie.

*

- Frunză verde lozioară,
De-o vară, de-o primăvară,
Se culcă nevestele afară
Și bărbații-s duși la plug ;
5 Eu mă duc și le sărut.

*

- Foaie verde solz de pește,
Câte fete și neveste,
Ca Marghioala nu mai este,
Așa mândră la privire
5 Și la chip făcută bine.

Dela Hanganu Ioan-Munteni.

Uite-mă cu cine joc,
Că miroasă-a busuioc.

*

Florică, floare-albastră,
Ce-ai crescut în calea noastră,
Așa mândră și frumoasă,
Tocmai de potrivă noastră ?

*

- Dragostea de copiliță,
Ca zeama de prepeliță ;
Dragostea de fată mare,
E ca zeama din căldare,
5 Când îi pui un pumn de sare.

Hopa, zura, zuruite,
Dela mă-ta te-oiu lua ;
De te-o da, de nu te-o da,
Pe fereastră te-oiu fura.

*

Frunză verde de cicoare,
Am o mândră ca o floare
 Ș-o iubesc
 De'nebunesc.

*

Foaie verde busuioc,
Răsădit în acest loc,
Am plătit de l-a'ngrădit,
Să fie de dăruit,
5 La flăcăi fără de mustață,
Care strâng bine în brață
Și sărută cu dulceață.

*

Foaie verde trei masline,
Tare-i rău în țări streine,
Când nu-i puica lângă tine.

*

— Foaie verde lozioară,
Ce-ai în poală, Mărioară ?
— Busuioc și portocale.
— Dă-mi și mie, Marioară,
5 — Nu-ți dau, că nu am de dat.
Astă vară n'a ploat
Ș-am plătit de l-am udat,
Cu bani după sărutat.
Ș-am plătit de l-a plivit
10 Tot cu bani după iubit.
Ș-am plătit de-adus acasă,
Cu bani după strâns în brațe.

Foaie verde lemn trăsnit,
Cu bădița mă mărit ;
Că cu el eu m-am iubit
De când era copil mic.

*

Fetița cu ochii verzi
Dă gurița la băieți.
Fetița cu ochi căprui
Fură inima ori cui.
5 Fetița cu ochii negri
Inima la toți o pierde.

*

Am venit la joc, colea,
Ca să-mi văd ibomnica,
Dacă știe a juca.
Ihai... iha... Ihai... Iha !

*

Bordeiaș fără de gârliciu,
Pentru mândra vin p-aici.
Bordeiaș fără de zăvor,
Pentru mândra mă omor.

*

Florică d-alior,
Ibomnica lui Ion
Ii place și lui Costache
Că e fată
5 Cum se cade.

*

Să duc fetele la fragi
Și flăcăii la hadaragi.
— Ce-ai fetiță, în cofiță ?
— Mure dulce, măi bădiță.
5 — Dă-mi și mie, fa fetiță,
Fragi și mure și guriță.

Pentru mândra dela moară,
Am pierdut o zi de vară,
Așteptând-o să-i vorbesc,
N-a fost chip nici s'o zăresc.

*

De cât vara la arat,
Mai bine la lelea'n sat,
Să-mi dea un sărutat.
Ihai!... Iha! Iha!... Iha!

*

Florică din căpiță,
Ibomnica lui Gheorghită
Ii place și lui Mitică,
Că e fată frumușică.

*

Vai! săraca fetița,
De ce o teme mămuța,
De ce o teme n-o scăpa,
Să umble din piatră'n piatră
5 Nu scapă nesărutată.

*

Foaie verde ș-un rogoz
Dela noi, dumbravă'n jos,
Crește un trandafir frumos.
Eu mă plec ca să-l miros,
5 El se scutură pe jos.

*

Foaie verde baraboi,
De-ar veni Ion la noi,
Să vorbin noi amândoi,
Că decând n-a mai venit
5 Inima mi-a amărât,
Buzele mi s'au pârlit.

- De-ar fi viea după casă,
N-ar mai trebui culeasă.
De-ar fi viea'n deal coea,
Aş păzi cu mândra mea.
- 5 De-ar fi viea mai departe,
Aş lăsa viea şi toate
Şi la mândra m-aş abate.

*

- Frunzuliţă de anglas,
Alunica din obraz
Face bădiţei maraz.
Alunica din bărbie
- 5 Face bădiţii să vie.

*

- Foicică după pârau,
De-oiu vedea că ți-o fi rău,
Vino coea'n patul meu.
De-oiu vedea că ți-o fi bine,
- 5 Să nu pleci de lângă mine.
C-aşa suntem blestemaţi
Nu blestemul lui Dumnezeu,
Ci al amantului meu.

*

Ui !... săracul, bine zice,
Dă-i şi gura, s'o mănânce.

*

- Hai leliţă, la pădure,
Să culegem fragi şi mure.
Unde-o fi pădurea deasă,
Juruita mea să iasă.
- 5 Foicică de negară,
Când dă soarele'n deseară,
Două doruri mă omoară.
Bate vântul iarba'ncurcă,
Dorul mândrii mă usucă.

Foaie verde ș-un rogoz,
Mult mă uit pe vale'n jos,
Dar nu văd pe cel frumos,
Ca să-mi fie drăgăstos.

*

Foaie verde măr domnesc,
Știu o fată s'o iubesc,
S'o iubesc cu inima,
Să nu știe nimenea.

*

Aș jura, jurai pe cruce,
Că la mândra nu m-oiu duce.
Crucea'n două rupe-oiu
La mândruța, duce-m-oiu.

*

Fetița de om sărac
Joacă'n horă cu mult drag.
Ea la horă când sosește
Toată lumea se'nfloreste.
5 Șease zile ea muncește,
Sărbătoarea se gătește.

*

Foaie verde arțăraș,
Mă iubite amoraș,
Nu mă iubești, nu mă lași,
Numai cât îmi faci necaz !

*

Foicică d'avrămeasă,
Fetița, care-i frumoasă,
Să-i dai apă cu dulceță
Ș-apoi s'o strângi în brață,
5 S'o săruți de nouă ori
Și să crezi că nu mai mori.

Cine are amor pe vale,
Ştie noaptea cât îi de mare,
Şi luna, când îmi răsare.
Cine-a avut ş-acuma n'are,
5 Mult i se pare noaptea mare.

*

— Foaie verde ş-o lalea,
Guriţă, dragă, eu ți-aş da,
Dar mă vede maică-mea.
— Haide, dar nu-ți fie frică
5 Mă-ta nu zice nimică.
Tot nu-ți pot face dorința,
Că mă vede și tătuța.
Dar de seară, când o însera,
Gura dulce eu ți-oiu da.

*

Bate vântul printre fragi,
Dragi mi-s ochii lelii, dragi.
Bate vântul printre vii,
Dragi mi-s ochii cei căprij.

*

Când oiu zice lemn uscat,
M-a făcut mama sub gard,
Ca să fiu la fete drag.
M-a făcut mama sub teiu,
5 Ca să fiu drag la femeii.

*

Foaie verde bob de linte,
O leliță înainte.
Foaie verde barlaboi,
O leliță înapoi.

*

Foaie verde pădureț,
Dați-i drumul, măi băieți,
Și pe loc n-o mai țineți.

- I-auzi una, i-auzi două,
 Între două,
 Nu te plouă.
I-auzi două, i-auzi trei,
5 S-așteptăm sfântul Andrei.
Iacă trei și iacă patru,
 Și-a lăsat lelea bărbatul
 Și s'a dus la dracul cu-altul.
Iacă patru, iacă cinci
10 Și n'am ațe la opinci.
Ba le am, dar nū le-am pus,
Sunt la soacră-mea pe fus.
Depănate pe mosor,
 Ș-aruncate pe cuptor.
15 Iacă-i cinci, iacă șeasă,
Zi-i... zi-i... zi-i, că-i bine-acasă !

*

Foaie verde și-un dudău,
Dă-i drumul la un flăcău.

*

Foaie verde peliniță,
Dă-i drumul la o leliță.

Dela Olaru Ion, Căzănești.

BUCOVINA

RĂDĂUȚI

Măi țigane, zi ce-ți spui,
De nu, pune cobza'n cui.
Și la mama dracului!
Măi, țigane, zi-mi p-a mea.

- 5 Pe struna cea subțire,
Ca să joc dac-oiu putea,
Să mă vadă mândra mea,
Că deseară merg la ea.

*

Cin' nu joacă horile,
Bată-l sărbătorile,
Că pe mine nu m'or bate,
Că horesc și zi și noapte.
5 Ș-am să joc până la moarte,
Până le-oiu juca pe toate.

*

Tot pe loc... pe loc... pe loc...
Să mai pun un lemn pe foc,
Că lemnele sunt de plop,
Și nu vor să ieie foc.

*

Tot pe loc... pe loc... pe loc...
Să răsară busuioc.
Să răsară câte-un fir,
Să miroasă-a trandafir.

- 5 Busuiocul fetelor,
Dragostea nevestelor.

Uiu... iu... uiu... iu...
Bine ați venit, măi frați,
La noi la hram să jucați.

*

De jucat aş juca bine,
Mi-e ruşine de copile.
Că se uită tot la mine,
Dar mai tare de femeii,
5 Că se uită la ceoarecii mei!

*

Țipo ici,
Că n'am opinci.
Țipo cole,
N-am obiele.

Cine joacă și nu strigă,
Face-i-s'ar gura strâmbă.
Am jucat,
Și n'am strigat
5 Și gura mi s'a strâmbat.

*

Frunzuliță siminoc,
Numai roată și pe loc.
Tot pe loc și pe odihnă,
Ca dracul pe rădăcină.
5 Rădăcina macului,
Să o dăm bărbatului,
Să se ducă dracului.

*

Băgică, frumos îți șage,
Când joci rusca din Boșcani.
Hai, băgică, să jucăm,
Căci fece multe avem.
5 Avem fece și flăcăi,
La Suceava, no hai, măi.

- Cine joacă jocul meu ?
Numai rața pe pârâu.
S'a dus rața la urzici,
Și rățoiul la covrigi.
- 5 Foaie verde grâu mărunț,
Lasă brâul la pământ,
Și cu a patra pe amăgele
Și cu genunchiul la podele,
Șterge-i una, băiețele.

*

Nici n'am furcă, nici n'am fus,
Zi țigane, să sai în sus.

*

- Hai, copii, noi să mergem,
La Suceava, în Chiliseni.
Să culegem buruieni.
Buruieni de dor, ge jele,
- 5 Pentru noi cei jucăuși.
Hai la joc, amuș, amuș.

*

Hai, copii, să ne 'nvârtim,
Și frumos noi să jucăm.
Cu fecele din Stirbești,
Știu la jocuri holteiești.

Dela Irimescu Ioan, Bilca.

S U C E A V A

Frunzuleană busuioc,
Hai acum, flăcăi la joc.

*

Foaie verde, foaie lată,
Să joace băiat cu fată,
C-așa era altă dată...
Zi-i mări.

*

Frunză verde foi de teiu,
Țineți hora cu temei,
Să joaceăști tinerei.

*

Tot pe loc, pe loc, pe loc,
Să răsară busuioc,
Să miroase fetele,
Să sburde ca iepele.

*

Cine strigă „Hop“ în joc,
Dumnezeu să-i dea noroc.
Și mai multă sănătate,
Că-i mai bună decât toate.

*

Foaie verde siminoc,
O lecuță stați pe loc.
C-am să trag un pui de joc,
Cu mândruța mea, cu foc!

Huiu.. iu și bine-mi șade,
Căci bădița nu mă vede,
Dar și chiar de m'ar vedea,
Doamne, bine mi-ar șede.

*

— Cine trece pe la poartă ?
— Ionel cu chica lată.
Acel negru și smolit ;
Că ș-aseară m-a 'nvelit.

*

Vai ! sărmanul ciobănaș,
Cum mi-aduce seara caș,
Dimineața urdă dulce,
Mă sărută și se duce.

*

Leliță cu ochi albaștri
Pentru tine trag năpăstii.
Las'să trag, nu-mi pare rău,
Că mi-oiu scoate dreptul meu.

*

— Foaie verde foaie lată,
Ce ești, mândră, supărată ?
Las-o'n foc de supărare
Și-mi vino de seară'n cale.
5 — Om veni, cum om putea
Jumătate dumneata,
Jumătate oiu veni eu,
C-așa a lăsat Dumnezeu,
Să'mpărțim calea în două
10 Să facem dragoste nouă.

*

Foaie verde de-o sulfică,
Cu mândruța frumușică,
Noaptea mi se pare mică.

- Mână boii, bade, bine,
Nu ținea ochii la mine.
Ochii tăi sunt ochieșei,
Și mănă boușii mei
5 Gura ta e ochieșea,
Mănâncă văcuța mea.

*

— Măi Ioane, copil prost,
Spune aseară, unde-ai fost?
— Unde-am fost, am dus-o bine,
Cu puicuța lângă mine.

*

Pentru tine, pui, puiut,
Mult necaz, am petrecut.
De necazuri... hai și hai...
Numai guriță să-mi dai.

*

Frunză verde bat-o bruma,
Mândra, care-o am acuma,
N-aș da-o pe toată lumea,
Că-i frumoasă ca și luna.

*

- Foițică peliniță,
Pentru tine, mândruliță,
Mă rup câinii pe uliță.
Pentru tine, mândro dragă,
5 Mă rup câinii și mă latră
Și tu nu mai vii la poartă.

*

- Spune-mi, lele, adevărat,
Cu ce apă m-ai spălat,
De așa m-ai fermecat;
Că de când eu te-am văzut,
5 Zi albă eu n-am avut.

Când am fost, apoi am fost;
Nici acum nu-s lucru prost.
Când am fost, apoi eram,
La urât nu mă uitam.

- 5 Dar acum! Ce vreme, vine?!
Și urâtul prinde bine.

*

I-auzi, mândro, cucu-ți cântă,
Ieși afară, de-l ascultă.
De ți-o cânta cucul bine,
Trage nădejde de mine.

- 5 De ți-o cânta cucul rău,
Nădejdea la Dumnezeu.

*

Dă-mă mamă, după Rus,
Mă sărută amuș, amuș.
Nu mă da după Român,
Mă sărută la trei luni.

*

Dragă mi-i lelea din horă;
Dar păcat, că nu mi-e noră.

*

Of!... Sboară doi hulubi pe sus.
Nu-s hulubi, nici hulubiță,
Ci Ileana cu Gheorghică.

*

Zura... Zura., eu mă duc,
Pe două roate de plug.
Zura... Zura... eu mă trag,
Pe două roțițe de fag.

Foițică ș-o lalea,
Mireasă pe casa ta,
Cântă cucul și mierla.
Cucul gros, mierla subțire,
5 Tot a dor și despărțire.
Despărțire cu necaz,
Mă duc, maică și te las.

Dela Dionisie Udeșteanu, Suceava.

M U N T E N I A

A R G E S

Foaie verde-a nukului
La fântâna bradului
Vin fetele satului
Să-și umple cofițele
5 Să-și spele gurițele.

*

Sus pe Argeș, pe la munte,
În pădure-s fete multe,
Frumușele, tinerele,
Pe pofta inimei mele !

*

Când oiu zice miez de nucă
La luncă, neică, la luncă,
La luncă, la codrul verde,
Că nici naiba nu te vede.

*

Foaie verde trei căline,
Aș muri, moartea nu vine,
Aș trăi și n'am cu cine.

*

Hai, mândro, să trecem dealul,
C-amândoi ne știm amarul.
Hai, mândro, să trecem valea,
Să schimbăm locul și țara.
5 Hai mândro să trecem Oltul,
Să schimbăm limba și portul.

Valeu ! codrule fârtate,
Totdeauna mi-ai fost frate
Și de bine mi-ai vorbit
Și de dor m-ai lecuit.

*

Frunză verde măr domnesc,
Stau mândro și mă gândesc ;
Care cum să o nemeresc
Și gândeala cea mai bună
5 E să plec noaptea, pe lună.

*

Frunză verde ș-un mohor,
Nu mă blestema să mor ;
De mă blestemi ai păcat,
Că eu nu sunt vinovat.

*

Câte fete cu mărgele,
Toate-s iubitele mele :
Cum aş face, cum aş drege
Eu pe toate le-aş culege,
5 Să-mi fac traiul și să mor,
Legănat la pieptul lor.

*

A plecat nenea Adam
La pădure de un an,
Să culeagă merișoare,
Pentru niște fetișoare.

*

Foaie verde măr dungat,
Lele cu gâtul spălat,
Ca zăpada de curat,
Face-m'aș la tine-argat ;
5 Dar ce fel d-argat să fiu ?
Numai în brațe să te ȋiu.

Frunză verde lămâiță
Pentru tine, fâi fetiță,
S-a uscat iarba 'n poeniță!
Hai, mândruțo, s'o stropim
5 Ș-amândoi să ne iubim.

*

Când era iarba de coasă,
Eu veneam la tine-acasă.
Când era fânul 'n căpiță,
Tu dedeai neichii guriță.

*

Foaie verde avrămeasă,
Am o puicuță frumoasă,
Unde pun mâna mă lasă.
Eu îi pun mâna pe picioare,
5 Ea râde de se omoară.
Eu îi pun mâna pe rochiță,
Ea mă sărută 'n guriță.

*

Foicică foi ș-o floare,
Dacă aş avea brățișoare,
M-aș culca seara cu soare
Și m'aș scula 'n prânzul mare.

*

Hai leliță, la urzici,
Tu pe spate, eu pe brânți,
Tu să numeri stelele
Și eu floricelele.

*

N-o fă lată... N'o fă lată,
Și mai lasă-te pupată.
Cobza sună bine, măi,
Invârtiți-vă flăcăi.

Hai mândro, să trecem Oltul
Să schimbăm limba și portul.

*

Hai leliță... Hai la joc...
Nu te rușina de loc.

*

Foaie verde trei căline,
Dacă vrei să-ți fie bine,
Joacă, mândro, lângă mine,
Ca să-ți cânte florile,
5 Și privighetorile.

*

Hop, pe loc, pe loc, pe loc,
Ca la noi la Topolog.

*

Foaie verde sălcioară,
Țineți hora mai ușoară,
Să se prindă-o fetișoară.
Ține-o, ține-o tot așa,
5 Să poată 'nvăța și ea.
Țineți hora tot mereu,
Ca s'o pot învăța eu.

*

Am venit la joc, colea,
Ca să-mi văd ibovnica,
Dacă știe a juca.

*

Uite-așa cum mă vedeți,
Nu mă dau pe cinci băieți.
Pentr'un leu, nu-mi leg eu gura,
Na un leu și dă-mi căciula.
5 Zi-i, mă... Zi-i mereu...

- Frunză verde mă răcine,
Nici eu ăsta nu prea-mi vine.
Foaie verde avrămeasă,
Să iau alta mai frumoasă.
5 Mai frumoasă, mai subțire,
Ca să poată juca bine,
Să fie la fel cu mine.

*

- Uiu... iu .. la Călmățui,
Unde-a făcut barza pui.
Și bărzoii n'are loc,
Intr'un fund de boloboc.
5 Să-l legăm de penișoare,
Ca să joace fetișoare.

*

Foaie verde de măslin,
Trageți hora tot mai lin.

*

- Foicică salbă moale,
Pe cărarea cea din vale,
Frumos trandafir răsare.
Trandafir și busuioc,
5 Vine mândra mea la joc.
Ș-om juca,
Pân'om pica.

*

Hai, leliță... Hai la joc,
Că eu știu cum să te port.
Eu te port așa de bine,
Ca să vii mereu la mine.

*

Joacă, joacă câte una,
Și săruta pe Păuna,
Că are ochii ca mura.

Sus stele,
Jos stele.
Dați, copii, dați din picere.

*

Nu te da nici tu, nici tu.
Nici bădița săracul.
Nici vițelul de sub vacă,
Nici mândra care mi-i dragă.

*

Foaie verde usturoiu,
Jucați hora ca la noi.
Să 'nvârtiți rochițele,
Să crape cioboțelele.

*

Foaie verde matostat,
Hai leliță la jucat.
Azi e zi de jucătoare,
Măine e de lucrătoare.

*

Ihu... hui, până sunt viu,
Că de-oîu muri, mort să fiu.
Ihui, hui, că și'n mormânt,
Eu am să joc și-am să cânt
5 Și mândra să mi-o sărut.

*

Hai, bade 'n horă cu noi,
Să-ți mai treacă de nevoi.

*

Ș-am zis verde barlaboiu,
C-așa-i moda pe la noi.
Sai în jos și sai în sus,
Pupă fetele 'n ascuns.

Unul, doi, haideți băieți,
După mine cum puteți.
Frunză verde d'o richită,
Țineți hora potrivită,
5 Ca să joace ș'a mea iubită.

*

Asta-i horă de flăcăi,
Par'că îi turmă de oi,
Care joacă 'n sat la noi.

*

Hai la sârba, măi flăcăi,
Să ne prindem câte doi.
Și s'o tragem ca la noi.
Hai și voi, nevestele,
5 Să 'nvățăm copilele.
Înainte și înapoi,
Și la stânga faceți.

Dela Prădescu S. Teodor, Samora

DÂMBOVÎȚA

Frunză verde pădărie
Cum te pui, stai pălărie !
Căci la mândra, când mă duc,
Stau și eu și mă usuc.

*

Ah ! fetiță, fetișoară,
Tu ai fi bună domnișoară,
De ți-ai face pat afară.
Cum aș face să viu odată,
5 Să te văd cum ești culcată,
Cu fața către perete,
Cu gura plină de sete,
Cu vorba te-aș mângăia,
Cu gura te-aș săruta.

*

Cât oiu fi ș-oiu mai trăi,
Fată mare n'oiu iubi,
Ș-oiu iubi o nevestea ;
C'aia știe dragostea.

*

Cine zice că sunt mică
S-a'nșelat, că sunt voinică.
Căci uitați-vă și'mi luați seama,
Cum îmi șade cu marama.

*

Joacă, joacă câte una,
Și sărută pe Păuna.
Că îi sunt ochii ca pruna.

Foaie verde ș-o lalea
la chemați doctoru 'ncoa,
Să-mi spuie inima mea,
Să vază de am ceva.

- 5 — E niște sânge 'nchiegat
Dela amor câștigat.

*

Foaie verde trei lămâi,
N'am o scară, să mă sui
Sus în slava cerului,
Să dau drumul dorului,

- 5 Jos pe clinii sorțului.

*

Și iar verde peliniță,
Vin drăguță la porțiță,
Ca să dai neicăi guriță.
Și te-oiu apuca de spete

- 5 Și te-oiu săruta cu sete.

*

Când oiu zice mărgărit
Tu ești mândră la privit,
Eu voinic bun de iubit.
Hai, ne prindem frățiori,

- 5 Să fim ca niște bujori.

*

În gară la Leordeni
Mă'ntâlnii cu puica ieri.
Mă'ntâlnii și ieri și azi,
Mor dușmanii de necaz.

*

Țată, cum am face noi,
Să-ne iubim amândoi ?
C-așa'i treaba la fete,
Să dea la flăcăi gurițe.

- Cine joacă perinița,
Să-i sărute gurița.
Pune-o jos... Pune-o jos
Și sărut-o cu folos.
5 Așează-i perinița bine,
Sărut-o fără rușine.

*

Spune-mi Lino, ce să fac,
Ca să-i fiu mă-ti cu drag
Și să nu-mi zică într'una
Co să-l iau eu cu prăjina ?

*

- Fă-mă Doamne, pui de cuc,
Ca la mândra să mă duc.
Sau un pui de turturea,
Să mă duc la puica mea.
5 Sau un pui de ciocârlie,
Ca să scap de pribegie.
Sau un fluturaș ușor,
Ca la mândra mea să sbor.

*

— Hei leliță, und'te duci ?
— Ahă, gaică, la urzici.
— Ahă, lele, merg și eu.
— Haideă, mă bădiță, zău.

*

- Foaie verde d-alunică
Draga neicăi frumușică,
Să vii de seară la furcă,
C-am tăiat un pui de curcă.
5 — Măcar fie și boboc
Eu nu pot veni de loc
Că tot n'am avut noroc.

Uite-o, uite-o, bat-o sfântul,
Cum îi bate șorțul vântul
Și se clatină ca untul.

*

Frunză verde leuștean
Ți-a făcut neica tulpan,
Să ne iubim noi un an,
Sunt fecior de gardian,
5 Am condeiul de tufan,
Unde scriu, nu ștergi un an.

*

Ai, Ileană, la poiană,
Să cătăm o buruiiană,
Să dăm mă-ti ca să'moară ;
Că de răul mami-ta
5 Nu ne putem noi lua.

*

Foaie verde de răsură,
Toată ziua'n bățătură ;
Toată noaptea gură'n gură.
Dimineața la plecare,
5 Mă sărutai cu'nfocare.

*

Frunză verde siminoc,
Săracul mândru în joc
Și copilei norocire
Să se iubească cu mine.

*

Ihui... hui și bine-mi pare,
Că mi-e fina ca o floare
Și finul ca un păun,
Sărută ca un nebun.

Foicică, floare floare,
Eu pe deal, puica pe vale,
Amândoi zăceam de-o boală;
Mi-e frică să nu mă'nșale.

*

Și iar verde murile,
S-au tăiat pădurile.
S-a dus umbra cea frumoasă,
Unde stam cu-a mea aleasă.

*

Foaie verde sălcioară,
Plânge mândra se omoară,
Că n'am fost la ea aseară.

*

Foaie verde trei alune
Cine n-are dor pe lume,
Vie să-i dau dela mine;
Că la mine e d-ăl greu,
5 Mânia lui Dumnezeu.

*

Ști mândro, ce-am pus de gând?
Să plec, să te las plângând,
Din ochi negri lăcrămând
Și-o să'ncalic pe cal murg,
5 Mai curând ca să ajung,
Către deal, la Câmpulung
Către deal, către Muscel,
Să trec Prahova cu el,
Fără să mă ud de fel.

*

Foaie verde foaie lată,
Nu te-oiu crede vreodată
C-ai să scapi nesărutată
Și de obraz nemușcată.

- Foaie verde ș-o lălea
Cin'nu știe dragostea,
Dumnezeu să nu i-o dea.
Să mi-o dea Dumnezeu mie,
5 S'o fac floare pe moșie,
Să mi-o port la pălărie.

*

- Măi bădiță, struguri buni,
Ț'i-aș rupe, nu mă'ndur,
Ț'i-aș lăsa, de s'ar usca
Și îmi rupe inima.
5 Inima și sufletul
Că ți-am aflat năravul.
 La beție,
 La trezie,
La spurcata nebunie.

*

- La Badiu'n fundul grădinii
A prins dorul rădăcinii.
L-aș lua să-l bag în casă
Dramburile nu mă lasă.
5 L-aș lua să-l bag în sân,
Nu pot, dramburile-l țin.
L-aș lua să-l bag în tindă,
Ramurile-i dau de grindă.

*

- Și iar verde trei oglici,
Plină-i valea de voinici,
La tot plopul câte cinci.
Dar la plopul din cărare,
5 Șade Ionel călare
Și strigă în gura mare :
Ai, puicuță, în pasu'ăl mare,
Cu batista cea cu floare,
Să-mi șterg murgul de sudoare.

O foiță d-avrameasă,
Du-mă, Doamne, și mă lasă,
Unde-s neveste frumoase
Și găinile sunt grase
5 Și bărbății nu-s acasă.

*

Și iar verde fir mohor,
Cocoșăl de pe răzor,
Dă-mi aripele să sbor
Și să sbor din pom în pom,
5 Pân'la puica pe oblon,
Să-i spun, să mă jeluesc
Că pentru ea, eu trăesc.

*

— Când oiū zice foi, urzici,
Fă fetișă, buze dulci,
Spune-mi mie un'te duci,
Numa'n fustă și'n papuci?
5 — Mă duc s-adun floricele
Pentru scumpu'inimii mele.

Dela Fulger Dumitru-Cobia.

La ciobote, am pus pengea,
Ca să bat, cât oiū putea.
Ș-am pus și nevestii mele,
Căpuțe la cioboțele,
Să joace'n lume cu ele.

*

Foicică d-o lalea,
Cine nu poate juca,
Să-i moară mireasa sa.
Cine nu joacă la joc,
5 Să nu moară'n busuioc.

Cine'n horă n'o juca,
Să-i moară ibovnica.
Iară cel ce-mi va urma,
Să vie, să-i dau p-a mea.

*

Hai pe loc... pe loc... pe loc...
Să-mi răsară busuioc,
Busuioc verde smântos,
Din sămânța lui Cristos.

*

Foaie verde trei scaeți,
la eșiți patru băieți.
Și iar verde foi ș-o fragă,
Să vedem care ți-i dragă.

*

Frunză verde usturoiu,
Și la dreapta câte doi.
Frunză verde d-o lalea,
Fugi, neică, nu ești a mea.
5 Și mi-e frică de belea.

*

Frunză verde samulastră,
Nici cu asta nu fac casă.
Frunză verde de cucută,
Fugi d-acilea ești urâtă.
5 Frunză verde ceapa ciorii,
Fugi d-aici cea ușa morii.

*

Uite una, ș-o bătae... hop.
Uite două,
Cu amândouă,
Cu mândruța nu mă plouă...
5 Hop... hop...

Frunză verde siminoc,
Să facem hora pe loc.
Frunză verde barlaboi,
Și la dreapta câte doi.
5 Și să fugi, neică, să fugi,
Dar să fugi, să nu te'ncurci.

*

Bate-mă, snopește-mă,
Junghie-mă, belește-mă.
De mi-oiu face ce'mi-oiu face,
Eu o să joc, cum mi-o place.

*

Taie-mă, răpune-mă,
În frigare pune-mă.
De mi-oiu face, ce mi-oiu face,
Tot o să-mi joc, cum mi-o place.

*

Calcă-mă, turtește-mă,
Frânge-mă, sluțește-mă.
De mi-oiu face, ce mi-oiu face,
Tot o să-mi joc, cum mi-o place.

*

Drag mi-i jocul românesc,
Dar nu știu ca să-l pornesc.
Și de nu voiui porni bine,
Lesne voiui păți rușine.

*

Frunză verde de scaeți,
Prindeți hora, măi băeți.
Când oiu zice măi dungaț,
De joc nu m'am săturat.

- Frunză verde ș-o lalea,
Mânioas-o vino'ncoa.
Să jucăm acum cu foc,
Tot bătuta, ici pe loc.
- 5 — Du-te neică dela mine,
Să nu zici mâine, poimâine
C-am avut ceva cu tine.
Frunză verde samulastră,
Nici cu asta nu ții casă,
- 10 Frunză verde de cucută,
Fugi d-acilea ești urâtă.
Frunză verde ceapa ciorii,
Fugi d-aici, cea ușa morii.
Frunză verde mărăcine,
- 15 Frumoasă mândră îmi vine.
Frunză verde siminoc,
Să facem hora pe loc.
Frunză verde barlaboi,
Și la dreapta, câte doi.
- 20 Și să fugi, neică, să fugi,
Dar să fugi, să nu te'ncurci.

*

Foicică de secară,
Dați pe stânga, ca aseară.

*

Foiliță mărăcine,
Du-te neică, dela mine.
Să nu zici, mâine, poimâine,
C-am avut ceva cu tine.

*

Frunză verde trei scaeți,
Gata sunteți, măi băeți ?

*

Săracul mândru e în joc,
Da'i-ar Dumnezeu noroc.

Frunză verde merișor,
Hai la horă, verișor.
Ca să facem, hora lungă,
Pân'deseară să ne-ajungă.

*

Foaie verde busuioc,
Trageți voi, băeți, la loc.
Fetele rămân la joc,
Ș-o foiță, foi de fragi,
5 Să vedem care li-s dragi.

*

Na p-a ta și dă-mi p-a mea,
C-a dat neica bani pe ea.

*

Haidea.. haidea... măi băeți
Care vreți, care puteți.
Care nu, mai rămâneți.
Rămâneți lângă perete,
5 Și mai vorbiți cu ale fete.

*

Hai și tu încoa, surată,
Că rămâi nemăritată
Și cu floarea neluată.

*

Hai, flăcăi, să'ntindem iară,
Hora cea de altă seară.
Să prindem câte-o fetiță,
S-o sărutăm în guriță.

*

Ș-o foiță castraveți,
Și pe stânga, măi băeți.
Și iar verde de dudău,
Hai la dreapta tot mereu,
5 Că la stânga e mai greu.

Foaie verde mărăcine,
Haid, mândră'n joc-cu mine,
Ca să-ți cumpăr eu cercei,
Papuci de cîncizeci de lei,
5 Alămâi și portocale,
Pentru o dulce sărutare.

Dela Marin Ioan — Raclu.

P R A H O V A

Foaie verde trei s-a eți,
Aid'la horă, măi, băeți,
Care vreți, care puteți,
Care nu... nu vă prindeți.

- 5 Sunt băeți din alte sate,
Joacă toți, care cum poate.
Sunt băeți din Secărie,
Joacă toți care cum știe...
Să n'aibe nicio mânia.

*

Foaie verde ș-o alună,
Ș-apoi iurai pe sub mână.
Pe sub mână de trei ori,
C-are ochii negrișori.

- 5 Și e sânul plin de flori,
S-o săruți să nu mai mori !

*

Hai pe loc.. pe loc.. pe loc..
Să răsară busuioc,
Busuioc cu floare verde,
Când o salți, în nori se pierde.

*

Tot pe loc... pe loc... pe loc..
Să răsară busuioc.
Busuioc cu floarea verde,
Când o salți, în nouri se pierde.

Popușoiu cu frunza lată,
Ho'napoi, gură căscată.
Popușoiu cu frunza sură,
Ho'napoi, gură nebună.

*

Frunză verde matostat,
De când mama m'a fătăt,
Joc ca ăsta n'am jucăt.
Dar acuma oiul să joc,
5 Până-o sta soarele'n loc,
Și luna s'o odihni,
Și pe noi că ne-o privi.

*

Ține coada, măi Stoiene,
Ce te uiți pe sub sprâncene,
La fața lui nenea Ene ?

Dela Constantin Ion — Teșila.

OLTENIA

D O L J

Ș-am zis verde flori mărunte,
Mă culcai p-un vârful de munte,
Nu putui de gânduri multe,
C-am amante mii și sute,
5 Toate trebuie ținute,
Cu parale cheltuite,
Una'n deal și alta'n vale,
Ș-alta la Urzica Mare.
Cea din vale m-a lăsat,
10 Cea dela Urzica Mare,
Imi cere mereu parale.

*

— Vai de mine! Multe știi,
Mă mir, unde le mai ții?
— La lelea sub căpătâi
Și cu ele mă mângâiu.

*

Taci acum! Taci chitic...
Nu căta că sunt slăbit
De boală și de vărsat;
Dar eu sunt voinic în sat
5 Și la mândre învățat.

*

Câte fete cu cercei,
Toate-așteaptă să le cei;
Câte fete cu mărgel
Toate-s drăguțele mele.

Foaie verde foaie lată,
Ți-a fost gura fermecată,
Ca țărâna de sub prag,
Ca să nu-ți mai pot de drag;
5 Ca chita de bujor,
Ca să nu-ți mai pot de dor
Și ca chita de busuioc
Să n-am parte, nici noroc.

*

Ineluș bătut d-argint,
Amândoi ne-am potrivit;
Ineluș bătut d-aramă,
Amândoi suntem de-o seamă.

*

Foaie verde foi de floare
Fetișoara'n sânul-i are
Două mere rotunjoare
Și flăcăii le iubesc,
5 Când cu ea se'ndrăgostesc.

*

Vai de mine! Ce să fac?
Care-mi place, eu nu-i plac!
Vai de mine! Ce să fie?
Cui plac eu, nu-mi place mie.

*

Foicică d-o lalea,
Lelișoară, lele fa,
Par-că mi-a făcut ceva,
De nu te mai pot uita.
5 Chiar de te uit două zile,
Dar îs cu gândul la tine.

Dela Mitică Alexandru—Giurgita.

G O R J

Frunză verde bob năut,
Lăsat-am eu jurământ,
Cine m-o băga'n pământ,
Să-mi facă cșciug de nuc
5 Și capacul de argint.
Și să-mi scrie pe capac
Tot ce-am iubit eu cu drag.

*

Foaie verde brazii mărunți,
Mărioară, dintre munți,
Fosta-i drăguță la mulți.
Fostu-mi-ai dragă și mie,
5 Din mica copilărie;
Te-am iubit cu lăcomie,
Te-am iubit și te-am lăsat,
Și'n armată am plecat.

*

— Fir'ei a naibi, măi băiete,
Mult mă sărutași cu sete,
Par'că la voi nu sunt fete.
— Ba sunt fete și la noi,
5 Dar nu-s frumoase ca voi.

*

— Firicel de iarbă neagră,
A cui ești, mândrușă dragă?
— A celui cu mustață neagră
Și cu alunica'n barbă,
5 Căci gurița lui mi-e dragă.

- Cântă cucul sus pe crăci,
Hai, mândră, de mă petreci,
Barem până'n Cărbunești
Pân'a veni'n gară trenul,
5 Noi'amândoi să bem vinul.
Pân'a fluera mașina,
Noi amândoi să dăm mâna,
Și să ne sărutăm gura.

*

- Frunză verde trei agude,
În grădina cu flori, multe,
Să șterge mândra pe frunte,
Nu să șterge d-asudată
5 Să șterge de supărată,
Că-i pleacă puiu-n armată.
În armată de jandarmi
Face-un termen de trei ani.

*

- Puiule, când oi pleca,
Să dai prin grădina mea,
Să-ți mai dea mândra ceva ;
O crenguță cu mere dulci,
5 Unde-oi sta să le mănânci
Și aminte să-ți aduci
De-ale noastre vorbe dulci.

*

La mândruța de la Jiu,
A rămas codrul pustiu,
De când eu n-o mai văzui.

*

- Foaie verde trei lămâi,
Spune-mi, mândră, vii, nu vii,
În grădina dintre vii,
La pomul cel cu gutui ?
5 Că poteca bine-o știi,
Nu-i nevoie să ți-o spui.

Frunzuleană bob năut,
 Pus-am gând cu jurământ,
 Cât oiu trăi pe pământ,
 Am să fluer ș-am să cânt
 5 Și n-am să duc nici un gând;
 Căci gândurile sunt rele
 S-atacă omul de ele
 Până din picioare pică !

Dela Dănășel Nicolae, Crasna

Sărută-mă, mândră, iară ;
 C-a* sosit trenul în gară.
 Trenul n-a venit să steie ;
 Ci-a venit ca să mă ieie.
 5 Sărută-mă mândră bine,
 Să am pe trei ani de zile,
 Până scap de miliție.

*

Foaie verde matostăt,
 De m-aș vedea cu bărbat,
 Nu m-aș mai da jos din pat.
 Să mi-l pup, să mi-l sărut,
 5 Știi, neică, ca de demult.
 Bine-mi șade cu bărbat,
 Dar să fie ș-un amant ;
 Când să supără bărbatul
 Să mă duc pe la amantul.

*

Teiule foaie rotundă
 Lasă-mă la a ta umbră,
 Ca să stau cu a mea mândră.
 Voinicel nu te-oiu lăsa,
 5 Că ți-i mândra tinerea
 Și-i face păcat cu ea
 Și mi se uscă frunza.

Cuculeț, cu pan-albastră,
Ce tot bați pe la fereastră ?
Că nu-s fată, ci-s nevestă,
Căci, când eram fată mare,
5 Îți dam guriță matale.
Dar, de când m-am măritat,
Dau guriță la bărbat,
Căci cu el m-am cununat.

*

Frunză verde trandafir,
Mult mă uit și mult mă mir,
Dac-oîu crește, ce-oîu mai face ;
C-amu-s mic și gura-mi place.

*

Duce, duce, duce-m-aș,
La fetele din imaș,
Să jucăm și să sărim,
Oile să le păzim.

*

Asta-i, asta-i lelița,
C-o cunoaște bădița
Și mi-i face cu mâna
Și mi-arată grădina.
5 Grădina, cu cotituri,
Bună e de trântituri.
Grădina, cu flori mărunte,
Mă gădilă pe la frunte.

*

Lele, cu gâtul spălat,
Cu mărgeanul răsfirat,
M-aș бага la tine argat,
Dar ce fel d-argat să fiu ?
5 Numai în brațe să te țin,
Să-ți sărut gurița ta,
Seara și dimineața,
Peste zi'ntodeauna.

Fă băciță, dela oi
Vino aici lângă noi,
Să uităm ale nevoi,
Să ne iubim amândoi.

*

Marișo, cine te are ?
M'aș culca'n' brațele tale
Și ți-aș mânca măr din sân
Și din gură ți-aș bea vin.

*

Ungurene, dela oi,
Coboară'n vale la noi,
Să bem vin din cane noi,
Să mâncăm carne de oi.

Dela Stan Ilie, Scoarța.

ROMANATI

La grădina lui Ion,
Toate păsările-mi dorm.
Numai una n'are somn
Și umblă din pom în pom
5 Și strigă : Ion... Ion...

*

Foaie verde foi de cepe,
Dragostea din ce se'ncepe ?
Tot din frânturi de inele
Și din șiruri de mărgele.

*

Foaie verde de trei cepe,
Dragostea din ce se'ncepe ?
Din inele și din bete,
Din sprâncene frumușele
5 Și din buze subțirele.

*

Ochii și sprâncenele,
Obrajii și buzele,
Alea fac păcatele.
De n'ar fi ochi și sprâncene,
5 N'ar mai fi belele grele.

*

Alunel derăpănat,
Drag mi-e badea supărat
Și cu părul inelat
Și revărsat de bubat.

Dragă mi-e lelița'naltă,
Că-mi dă gura peste poartă ;
Dar mai dragă-a mititică,
Că se suie pe opincă,
5 Și-mi dă gurița de frică.

*

Foicică ș-o lalea,
Mai încet cu dragostea,
Că s-aprinde braniștea !
Mai încet, cu iubitul,
5 Că s-aprinde pământul !

*

— Jiencuță dela Jii,
Cu buzele nărmzii,
Cui le păstrezi, mi le ții ?
— Cui m-a sărutat întâiu.

*

Pădurice, pădurea,
Lasă-mă la umbra ta,
Să-mi umbresc mândruța mea.
Bate soarele ș-o usucă
5 Și nu stă, ci vrea să se ducă.

*

Fata care e frumoașă,
Nici iarna nu șade'n casă.
Ea, din zori și până'n seară,
Șade tot pe prisp'afară
5 Și privește'n depărtare.

*

Arde-mă și frige-mă
Și spre lelea'mpinge-mă.
Arde-mă și coace-mă
Și spre lelea'ntoarce-mă.

Foaie verde, foaie albastră,
Vecina de lângă casă,
Nici odată nu te lasă.

*

Foaie verde foi de nuc,
Toate trec, toate se duc,
Toate rămân la pământ.
Ce-am iubit, nu pot să uit,
5 Până m-o băga'n pământ.

*

Frunză verde spic de grâu,
Irindeaua sus, la brâu.
Două fire, două paie,
Irindeaua la bătaie.
5 Uruioace,
Busuioace,
Sămâncioară, n'ai mai face,
Că din sămâncioara ta,
S'a născut Irindeaua.
10 Frunză verde de bujor,
Irindeaua p-un picior,
Ș-o lalea,
Și d-o lalea,
Ține șirul pe dreapta.
15 Când oiu zice garofea,
Ține șirul pe stânga.
Irindeaua din Galați,
Adusă d-un dorobanț.
Veniți, băieți de jucați,
20 Care știți, care nu știți,
Fi-v'ar ochii afurișiți.
Irindeaua din Boștina,
Adusă de baba Dina.
Irindeaua din Vârtop,
25 Adusă d-un popă schiop.

ARDEAL

C L U J

Azi îi nor, la noapte-i nor
Io-mi petrec lumea cu dor,
Azi îi nor, la noapte stele
Și-mi petrec lumea cu jele.

*

- Trecui valea, mort de sete
Mă'ntâlnii cu două fete.
Amândouă'n haine nouă,
Săruta-le-aș pe-amândouă.
- 5 Aș iubi pe cea mai mare,
Cea mai mică'mi place tare.
Aș iubi pe cea mai mică,
Ce-a mai mare'i mai voinică.

*

- Ies afară, luna-i sus,
Badea o venit și s-a dus
Cu boii'n râtul din sus
Și de mâncat nu și-a dus.
- 5 I-aș duce eu, mi-e rușine,
I-ași trimite, n-am pe cine.
I-ași trimite p-un vecin,
Până mâine, satu-i plin.
I-aș trimite p-o vecină,
- 10 Până mâine, lumea-i plină.
Fă-mă Doamne, ce mi-i face,
Fă-mă un porumbaș ori graur,
Cu aripele de aur
Să sbor către răsărit
- 15 Să-mi văd badea ce-am iubit.
N-am jucat așa cu drag
Dela mândra, dela steag,
N-am jucat așa cu jele
Dela steagul mândrii mele.

Țucu-ți, bade, gurița
Seara, când vine ciorda.

Țucu-ți, bade ochii tăi,
Seara, când dai la vișei.

- 5 Țucu-ți bade ochișorii,
Seara, când cântă feciorii.

*

Io e-un dor, mândra e-un dor,
Trebuie-ne-ar un doftor.

Do-n doftor să doftorească
Ș-o mândră să ne iubească.

*

Uscă te, tu codru des,
Că din tine, nu mai Țes,
Nici beteag, nici sănătos,
Nici călare, nici pe jos.

*

Nu-i da Doamne, nimănui
Ca mie și codrului:
Codrului îi dai verdeață,
Mie necaz pe viață.

- 5 Codrului i-ai dat ramuri,
Mie dor și necazuri.
Codrului i-ai dat cărări,
Mie dor și supărări!

*

Eu-s nevestă și pot fi
Și-mi stă bine a chiui.
Și-s nevestă cu blândețe
Și-mi stă bine la ospete,
5 Și pot zice cât oiu vrea,
Că mi-i slobodă lumea,
Nu-i legată cu fitău
Nici acasă cu belceu.

Cire n-are dor pe lume,
N-are la popa ce spune.
Cine n'are omuț drag,
Până-i lumea-i tot beteag.

- 5 Că eu mă știu de pe mine,
Cum mi-e astăzi, nu mi-e mâine.
Cum mi-e mâine, nu mi-e alaltă
Bine nu mi-e niciodată.

*

Rău mă doare inima
Și ziua și noaptea
Și'n toată una vremea.
Să pot zice cu gura,
5 După cum mi-e inima
S-ar mira toată lumea.
Dar cu gura, nu pot zice,
Stau în loc și prind a plânge.
Taci, inimă'n sânul meu,
10 De ți-e bine, de ți-e rău,
Plânge, să știu numai eu.

*

Iubește, bade, iubește
Pe cine mă-ta voiește,
Că și eu voiui iubi,
Pe cine maica o voi.

*

Rău îi stă dorului rău,
La hotar fără părau.
La părau fără sălcuță
La fecior fără drăguță.

*

Ușurică-i dragostea,
La cine știe a o purta.
Ușurică ca peana
La cine o ști cumpenea.

- Ochișori negri cerniți,
Luați seama ce iubiți,
Să nu v-aflați celuiți.
Ochișori negri rotați,
5 Luați seama ce luați,
Să nu v-aflați înșelați.

*

Trecui valea mort de sete
Mă'ntâlnii cu două fete,
Amândouă'n haine nouă
Săruta-le-aș pe-amândouă.

*

- Of! mâncatu-s de străini,
Ca iarba de boi bătrâni.
Și mâncatu-s de dușmani,
Ca iarba de bolovani
5 Și mâncatu-s de oameni răi,
Ca iarba de mielusei ;
Căci mila străinului
Ca și umbra spinului.
Când vrei să te răcorești
10 Mai tare te dogorești.
De-ași trăi ca bradu'n munți,
N-aș avea necazuri mulți,
Dar trăiesc ca piatra'n vale,
Tot cu lacrimi și cu jale.

*

- Frunză verde de trifoi,
Când treci, bade, pe la noi,
Nu te uita drept în curte,
Că eu am dușmance multe,
5 Ci te uită peste sat,
Să creadă că ne-am uitat.
Te uită drept în pământ,
Să creadă că ne-am urât.

- Mult mă'ntreabă inima,
Dor-mi-e de cineva ?
Eu tot zic că nu mi-e dor,
Dela inimă, eu mor !
- 5 Dar nu este om pe lume,
Să nu dorească pe nime,
Și eu, încă, pe oricine.

*

- Auzit-am și știu bine,
Că te lași, mândră, de mine.
Lasă-te cu Dumnezeu,
Că mie nu-mi pare rău ;
- 5 Numai o țără mi-i cam jele,
C-ai fost maichii pe plăcere.

*

- Cine nu știe dragostea,
Dumnezeu să nu i-o dea,
Să mi-o dee numai mie,
C-o știu din copilărie.
- 5 N-o știu c-o-am învățat ;
Că mândruța mi-o dat.

*

- Spune, maică, mândrelor
Gătele să nu-și mai facă,
Hore lungi, să nu mai tragă,
Că feciorii-s concentrați
- 5 Și prin tranșee băgați.
Arma este mândra mea,
Stau în drum, păzesc cu ea.

*

- Chiui-o-aș ș-aș striga,
Să răsunе ulița,
Să m-audă bădița,
Să-mi deschidă porțița,
- 5 Să-mi sărute gurița.

- Eu mă duc, mândră de mâine,
Dorul meu ție-ți rămâne.
Du-mi-l și mi-l răsădește
Și de-oiu vedea că'nfloreste,
5 De mine să ai nădejde.
Iară de-i vedea că seacă,
Din pământ, afară l sapă
Și dă-l focului să-l ardă,
Că nu-i dragoste curată,
10 Că-i de babe fermecată.

*

Cine are num'un dor,
Trăește mai ușor ;
Da io atâtea doruri am,
Câte zile's într'un an.

*

Io la mândră când mă duc,
Mie patul mi-i făcut.
Mi-i făcut din multe flori,
Să mă duc de multe-ori.

*

Tu cu pană și cu sturz,
Mândra mea cu legănuț
Pentru somnul dintr'o seară,
Mândra leagănă'ntr'o vară.

*

- Plângeți ochi și lăcrămați,
Că voi sunteți vinovați,
Ce vedeți nu mai uitați,
Ce iubiți nu mai lăsați.
5 Ochii și sprâncenele,
Alea fac păcatele.
De n-ar fi ochi și sprâncene,
N-ar mai fi păcale grele,
Dar ochi și sprâncene sunt
10 Și păcate pe pământ.

- Așa-mi vine uneori,
Să beau otravă, să mor.
Dar stau în loc și mă gândesc
De ce să mă otrăvesc,
5 Când am zile, să trăiesc,
Cu badea să mă'ntâlnesc,
O vorbă să-i povestesc.
O vorbă tânguită,
Cum trăiesc eu necăjită
10 Și de-al lui ,dor pustiită.

*

De trei ori, am fost să mor
După poale de fuior.
De trei ori, am fost să zac
După poale de bumbac.

*

- - Foaie verde lemn bătut,
Desfă, mândră, ce-ai făcut.
Ce-ai făcut n'ai făcut bine,
C-un voinic tânăr ca mine.
5 Să-mi las seara boii'n crâng,
Să viu ta tine plângând.
Desfă mândră ce-ai făcut,
Să nu bat boii mai mult.
— Nu ți-am făcut să-ți desfac,
10 Ți-am făcut că mi-ai fost drag.
Nu-ți-am făcut ca să mori,
Ci ți-am făcut să te'nsori.
Și nu ți-am făcut ca să piei
Ci ți-am făcut să mă iei.

*

- Morăriță dela moară,
Ochii tăi mă bagă 'n boală,
Sprâncenele mă doboară.
Ochii tăi mă bagă 'n frică,
5 Sprâncenele mi-o ridică.

- De-ar fi dorul ca odorul,
N-ar mai îmbătrâni omul.
Dar dorul cine-l dorește,
Om tânăr înnebunește.
- 5 Dorul de hărbat se leagă,
Că-i pare lucru cu șagă.
Că de mine s'a legat
Și'n grea boală m'a băgat.
S'a luat de o nevastă,
- 10 Ș-a lăsat războiu 'n casă,
Ș-a ieșit să se iubească.
Bărbatul ei după ea,
Bătaie acum să-i dea.
Ș-a bătut-o rău, bătut.
- 15 Cu pătângul dela plug.

*

Dragu-mi-i lunca cu nor
Și badea cu colop nou.
Dragu-mi-i lunca cu rouă
Și badea cu cisme nouă.

*

- Doamne, nu-mi da cea bine,
Ce-mi vrea una vecină :
Că m-ar scoate noaptea 'n drum
Și m-ar face toată scrum.
- 5 Și m-ar scoate noaptea 'n cale
Și m-ar face toată sare.

*

- Făcurar din Dealul Mare,
Nu da oile la vale,
Să nu mânce florile,
Că florile-s de trebuială
- 5 La 'mpăratul de cerneală
Să-i cernească puștile
Pe când vin răgutele.
Să cernească hainele
Pe când vin cătanele.

- Vecinuța dingă mine,
Intotdeauna, îmi prinde bine.
Când mă vede la un rău
Nu mă cură la pârau,
5 Ci mi-aduce apă rece
Și-mi pune la cap și-mi trece.

*

- Dor de Duminița
L-a făcut ibovnica ;
Dar dorul din hestea zile,
L-o făcut niște copile.
5 Și dorul din zi de lucru,
L-a făcut badea cu plugul.

*

- Sărac, dar sărac urât,
Sărac bine din trecut.
Ce-am făcut de te-am pierdut ?
Căci, în crâșmă nu te-am băut.
5 Poate că te-am semănat
Astă vară 'n dragul brad.

*

- Pentru mândra care-mi place,
Nici părinții n-au ce-mi face,
Nici judele satului,
Dar nici domnii Statului.
5 Că domnii să sfātuiesc
Eu cu mândra mă iubesc.

Dela Magda Aurel, Someș-Rece.

Frunză verde foi de brad
Și mirele'i ca un steag
Și din steag s'o rupt o cleombă
Și mireasa-i ca o doamnă.

- Dorul meu, bade, ş-al tău
Să se facă pod m reu.
Pod mereu peste Braşău
Să-mi treacă de dorul tău.
5 Să trecem tot doi cu doi
Şi noi, bădiţ' amândoi.

*

- Măi bădiţă, clop turtit,
Şezi la noi dac-ai venit
— Dar io n'am venit să şed,
Că io am venit să 'ntreb :
5 N'aveţi fete de mărit,
Ori neveste de iubit ?
— Fetele le-am măritat,
Nevestele-s cu bărbat.

*

- Arză-te focul om drag,
De mână mă duci la iad.
— Ba eu nu te duc de mână,
Că vii tu de voe bună.
5 — Vin, bădiţă, vin cu tine
Şi prin rău ca şi prin bine.
Decât trai tot cu necaz,
Tot de tine nu mă las.

*

- Iată badea, trece dealul
Că-i cunosc frâul şi calul,
Că frâul e de Lion,
Numele badii Ion.
5 Şi frâul îi de magheran
Şi numele badii Ioan.

*

Nu te teme, mândră dragă,
Că cu nimeni nu-mi fac treabă
Numai cu care mi-e dragă.

- Sub tufă de rosmalin,
Șade badea și bea vin
Și mă cheamă să-i închin.
— Nu pot, bade, de suspin.
- 5 Pe inimă mi-am călcat
Și m-am dus de-am închinat.
Să trăești, bade, cu bine.
De-i trăi să fii cu mine,
De-i muri, să mor și eu.
- 10 Să ne facă un copârșeu,
Copârșeu de scânduri moi,
Să ne 'ngroape p-amândoi.
Copârșeu de scândură albă,
Să vadă că ți-am fost dragă.

*

- Frunză verde rumăniță,
Mă duc de seară pe uliță
Tot zicând în flueriță,
Mândra mea șade 'n portiță
- 5 Gata ca ș-o păuniță.
Bună seara, mândra mea,
Io mă duc, tu-i rămânea.
Inima mi s'a aprins,
Cu lacrimi deabia am stins.
- 10 Și mă duc la noi, acasă
Și găsii cina pe masă
Și cinam și mai rămasă.
Pusei lingura pe blid,
Mă dusei la foc plângând.
- 15 Prinse maica a 'ntreba :
— Șiule, da ce-i asta ?
Ori, te-o nins, ori te-o plouat,
Ori drăguța te-o lăsat ?
— Maică, măicuțița mea,
- 20 Nu m-o nins, nu m-o plouat,
Făr' drăguța m-o lăsat.
Nu hii dragă, supărat,
Că de nu ți-i găsi șapte
Ți-i găsi batăr o pereche.

Dragu mi-i câmpul cu pene,
Și pe mândra când am vreme.
Și mi-i drag câmpul cu flori
Și pe mândra 'n sărbători.

*

Câte mândre-am avut eu,
Puteam chiar să hiu ghirău
Și pe câte le-am lăsat,
Puteam chiar să hiu jurat.

*

Vai mândruță ! cum te-aș bate,
Da mi-s mâinile legate.
Vai mândruță ! cum te-aș strânge,
Da mi-i frică că îi plânge.

*

Câte flori pe coastă 'n sus,
Toate cu mândra le-ampus.
Câte le-am pus până 'n prânz,
Toate bine mi s'au prins.
5 Câte le-am pus pe 'nserat.
Toate bine s-o uscat.

*

Haida, mândră, să fugim,
Unde-om putea să trăim ;
C-amândoi ne nemerim
Și la ochi și la sprâncene,
5 Ca doi puișori la pene.

*

M-o făcut maica pe mine,
Să mă joc mândră cu tine,
Să mă joc cu țâțele,
Ca cu lebenițele.

- Vai de mine, mândro, mor!
Ia-mă 'n brațe și-mi dă flori
Și gură de nouă ori,
Și nu mă lăsa să mor
5 Pentru-o țăr' de bădișor

*

- Cucule, pasăre mândră,
Du-te 'n pădure și cântă,
Pe cine-i avea mânia
Bleastă-mă-l străin să fie.
5 Nu-ți trebue mai mare rău,
Fără străin cum sunt eu.

*

- Pasăre, cucuț frumos,
Mi-ai cântat mie de dos:
De dos mi-ai cântat cam rar,
Să trăesc cu mult amar;
5 Cu amar din cătănie
Cu a Neamțului simbrie!
De-aș ști unde locuiești,
Ce fel de pasăre ești,
Cu pușca te-aș împușca,
10 La vultur te-aș arunca.
Nici așa nu te-aș lăsa
Și mai rău te-aș blestema:
De trei ori puii să-i scoți,
Să ți-i mănce corbii toți
1 Și pe tin' de lângă pui,
Să nu mai cânti nimănui,
Căci n-ai mai cântat a bine;
Făr'a rău și despărțire.

*

Vai de mine seara vine
Și n-am mai vorbit cu nime.
Seara vine, seara trece
Și n-am cu cine-mi petrece.

De cât slugă la ghiriș
Mai bine cu oile 'n Criș,
Ziua cu oițele
Noaptea cu fetițele.

*

Dare-ă' Dumnezeu să deie,
Omul necăjit să pieie,
Să trăiască cui îi bine
Să se sature de lume.

*

5 Ș-așa-mi vine uneori,
Să las frați, să las surori,
Să mă sui la munți cu flori,
Ș-așa 'mi vine câte-odată,
Să las mamă, să las tată,
Să mă sui la munți cu piatră.

*

Ține, Doamne, pe nuna
Să mai cunune una.
Ține, Doamne, pe nunul
Să mai cunune unul.

*

Cântă cucul pe coteț,
Mai avem trei dimineți.
Cântă cucul pe cotreață,
Mai avem o dimineață.

*

5 Cucule, pasăre mândră,
Meri în pădure și cântă.
Pe cine-i avea mânie,
Lasă-l străin ca să fie,
Pe cine'i avea necaz,
Lasă-l la străini rămas.

Cântă cucul pe fântână,
Mai avem o săptămână.
Cântă cucu'n blonă nouă,
Că mai am o zi ori două.

*

Cântă cucu'n par de vie,
Că mă duc la cătănie.
Cântă cucu'n par de nuc,
Vine vremea să mă duc.

*

Cucule, ce pene porți,
De pe tin' te iubesc toți?
Și io port pene ca tine
Și nu mă iubește nime.

*

Fă-mă Doamne, ce mi-i face,
Fă-mă puiul cucului,
Pe grindeiul plugului,
Să mân boii badelui,
5 Că bădița-i tinerel
Și nu merg boii de el.

*

Saracă inimă bună
Nu te-am mai avut de-o lună.
Nici de-o lună, nici d-un an
Că nu te mai iau șuhan.

*

Vai! vai!vai! inimă, vai!
La multe rele mă dai!
Și eu câte știu de tine
Și nu te mai spun la nime.
5 Num'odată m-ai văzut
Toată lumea m-a știut.
Și eu câte știu de tine
Și nu te mai spun la nime!

La toți le-a cântat cucul,
Numai mie gândacul,
Să mă duc, să-mi las satul.
La toți le-a cântat mierla,
5 Numai mie pupăza,
Să mă duc, să-mi las țara.
Să mă duc în țări străine,
Unde nu cunosc pe nime,
Numai frunza și iarba,
C-aia'i în toată lumea.

*

Ce s-aude'n verde codru ?
Se'ngână cucul cu corbul :
— Taci corbe, nu mă'ngâna,
Că eu nu țin legea ta ;
5 Că eu țin legea curată
Și mă spovedesc vreodată.
— Spune-mi, cuce, popa tău,
Să mă spovedesc și eu.
— Popa meu e vânător,
10 De te spovedește... mori !

*

Săracă inima mea,
Că a prins a mă durea,
Că m-a mai durut odată
Nici acum nu-i vindecată.

*

Răsbolește-te inimă,
Nu sta ca bivolul'n tină.
Răsbolește te vreodată,
Nu sta ca bivolul'n baltă.

*

În aiaștă lume mare,
Bădiț' ca min' nime n'are,
Așa tânăr și frumos,
Gândești că din ouă-i scos !

- Câți feciori de-a mea măsură
Toți la Moldova trecură.
Acum vine rândul meu,
Lasă-ți mândră, dorul tău.
- 5 Acum vine rândul mie,
Lasă-ți mândră, dorul, ție.
— Ia, bade, dorul cu tine,
Nu-l lăsa de-amar cu mine,
Că-s copilă tinerică,
- 10 Dorul tău, tare mă strică
Și ori încătrău mă duc,
De orice lucru m-apuc,
Doru-mi vine ca un lup.
Când îmi vine cât să cânt
- 15 Și eu, de n-ași ști cânta,
Jos pe rât eu m-aș lăsa
Inima de mi-ar crăpa!
Jos pe rât m-ași tăvăli,
Inima'n mine-ar plesni.

*

- Mă dusei la Copșa-mare,
Mă'ntâlnii c-o fată mare.
— Un' te duci tu, fată mare?
— Io mă duc la Copșa mare.
- 5 Mă dusei la Copșa mică,
Mă'ntâlnii c'o fată mică.
— Un'te duci tu, fată mică?
— Io mă duc la Copșa mică.

*

- Meri dorule un'te mîi
Și te-așează unde-ți spun,
La badea, la căpătăiu.
De te-o întreba că ce fac
- 5 Spune-i că m'am măritat.
De te-o întreba după cine,
Dup'un blestemat ș-un câine
Și mă bate'n toate zile.

Copiliță, copiliță,
D-astă vară suge țâță
Ș-acum dă badii guriță,
La vreme de neputință.

*

De-ar hi dor pe cât urât
N'ar închepe pe pământ;
Da doru-i mai puținel
Și-i plină lumea de el!

*

Vai de mine! mult dor duc,
Colea seara când mă culc.
Dimineța când mă scol,
Is cu ochii plini de somn
5 Și cu sânul plin de dor.

Dela Magda Ovidiu, Someș-Rece,

De-ar fi dorul ca pădurea,
Eu l-aș tăia cu securea,
De-ar fi dorul ca holda,
Tăia-l-aș cu secera
5 Și eu de el aș scăpa;
Dar doru îi mare câine,
Nu-l poate omorâ nime.

*

Măgheran, măgherănuț,
Ce vii, bade, așa blânduț?
Doară ți-o spus oarecine
Să nu șezi, bade, cu mine?
5 Șezi bade, cu cine-i vrea;
C-a mea peană n-o scădea.
Peană ta din clopul tău
S-a usca de dorul meu.
S-a usca, s-a veșteji
10 Și ca mine n-ai găsi.

Dorul meu pe unde umblă
Nu-î pasăre, să-l ajungă.
Dorul meu pe unde zboară,
Nu-i pasăre, să-l doboare.

*

Dorule, judecător,
Nu mă judeca să mor.
Judecă-mă să 'trăiesc,
C-am doi ani, să cătănesc
5 Ș-o mândruță s-o iubesc;
C-am doi ani de-a cătăni
Ș-o mândruță de-a iubi.

*

Când m-ajunge dor de mers,
Mă duc pe deal, ca pe șes.
Când m-ajunge dor de ducă,
Mă duc pe deal, ca pe luncă.

*

— Dorule ce cați la noi?
— Cat o vacă și trei boi
Ș-o pereche de buze moi.

*

Măi bădiță, de-al tău dor,
Dela inimă, să mor,
Că de mult ce pătimesc,
La inimă, mă topesc.
5 Cât pot nu m-aș arăta,
Dar mi se vede fața,
Că-i galbenă ca ceara!
Măi bădiță, voinic blând,
 trei ori, pe zi te plâng,
10 Dimineața până'n prânz,
Și din prânz, până seara
Ș-așa toată viața!

- De-ar fi dorul vânzător,
M-aş face neguţător
Şi mi-aş pune şatra'n poartă
Şi-aş vinde la lumea toată.
5 Şi mi-aş pune şatra'n prag
Ş-aş vinde mândrii cu drag.

*

- Mânce-te focul necaz
De tânăr copil te-am tras :
De tânăr fără' de mustaţă,
Mi-ai pus puşculiţa 'n braţă.
5 Na, copile, de te 'nvaţă ;
Că de nu te-i învăţa,
Multe pălmi îi căpăta.

*

Bate, Doamne, Neamţu 'n cale,
C-a luat ce-a fost mai mare.
Bate, Doamne, Neamţu 'n drum
C'a luat ce-a fost mai bun.

*

- Dela Bălgrad, la vale,
Mere un căpitan călare,
Cu trei sute de catane.
— Une duci catanele ?
5 — Da, în foc, săracele.
— Nu le băga tare 'n foc,
C'am un frate la mijloc,
Cu pană de busuioc.
Pana vântul i-o bătea
10 Ochii şi gura râdea.

*

Io cu mândra ştiu ce ştiu
Din cătănie iară viu.
Io cu mândra fac ce fac
Din cătănie iar scap.

— Dorule, de unde vii,
— Din fundul Galii.
— Dar acolo ce-ai cătat?
— Da cu Rușii m'am luptat.

- 5 M'am luptat din deal în deal,
Până i-am scos din Ardeal.
M'am luptat din coastă 'n coastă
Până i-am scos din țara noastră.
Nu e nalbă, nu e iarbă,
10 Numai sânge până 'n barbă.
Sânge de-a Muscalului
Până 'n coama calului.
Sânge și de-a Turcului
Până 'n gâtul murgului.

*

- Spusu-mi-o măicuța mie
Să nu port pană mieruie,
Că mă ia la cătănie.
De maica n'am ascultat,
5 Pană mieruie am purtat,
La cătănie m'a luat.
La cătane n'am fost bun
Și m'o pus Neamțu la tun,
La tun negru de mătăasă
10 Șapte ani să nu viu acasă.

*

- D'auzit-am dintr'un om
Că cine-i catană-i domn.
Las'o la focul domnie,
Care-o duci în cătănie
5 Cu ciorbă și alămăie.

*

Bate, Doamne, pe d-ăla
Care scrie cu peana,
Cu peana 'n cântălărie
Feciorii la cătănie.

Cât e lumea pe sub soare
Nu-i bine ca'n șezătoare,
Când se stinge lumina,
Badi-i crește inima
5 Și mândruții asemenea.

*

Pe marginea Dunării
Merg voinicii săracii,
Cu armele zurăind,
Cu papucii tropăind.
5 Tropăind cu papucii,
Blestemându-și părinții,
De ce i-au făcut pe ei,
Tinerei și sprintenei.
Nici părinții nu-s de vină,
10 Că și ei destul suspină.

*

Hai, Florică 'n deal la cruce,
De vezi Neamțul cum mă duce,
Cu cămașa nespălată
Cu gura nesărutată.
5 Și cu cămașa cea nouă
Cu inima ruptă 'n două,
Ca să mă ia de lângă tine
Pentru șapte ai de zile.

*

Vino, mândră, jos, la vale,
C-o țipat mazărea floare.
De gândești să ne iubim,
Ai mazărea s'o plivim.
5 De gândești să ne lăsăm,
La mazăre, foc să dăm.
Să meargă fumul prin sat,
Să se știe cu-adevărat,
C-am fost dragi și ne-am lăsat.

Badea negru ca pământul,
Dar mi-e drag ca sufletul!
Badea negru ca tina,
Dar mi-e drag ca inima !

*

La vie sub răzășel,
Șade badea cenășel,
Și vinde vin roșior,
Cine bea-i trece de dor.

- 5 Dă-mi bade, să beau și eu,
Să-mi treacă de dorul tău,
Că d-un an beau apă rece
Și de-al tău dor nu-mi mai trece.

*

Dragă mi-e lelița 'naltă
Că-mi dă gură peste poartă,
Dar lelița mititea
Sare gardul ș'o proptea
5 Și se fură
De-mi dă gură.

*

La fântână, la isvor,
Sub etaj de foișor,
Se 'ntâlnește dor cu dor
Se sărută până mor.

- 5 Dar din cei codri pustii,
Vine dorul bădiții.
La fântână se oprește
Și din gură așa grăiește :
Bade dragă și mă 'ntreabă :
10 — De unde vii, bade dragă?
— Din lumea cu florile,
Unde păscui mielele
Și iubii copilele.

Mândră, de când ne iubim,
 Îți miroasă gura a vin
 Și brațele a rosmalin.
 Și-ți miroase gura a bere
 5 Și brațele a cârâjele.

*

Spune, bade, maică-ta,
 Să-și pue cina pe masă,
 Și să cine, să-i ticnească ;
 Că nu i-oiu fi noră 'n casă.
 5 Dar și noră de i-oiu fi,
 Cu mine a putea trăi ;
 Că sunt fată tinerea
 Și m-a mâna unde-o vrea.
 Și sunt copilă cu minte,
 10 Nu le-oiu lua toate 'nainte.

Dela Magda Viorel, Someș-Rece

Când vin mândruță la tine,
 Maica strigă după mine :
 — Dragul maicăi, măi copile,
 Părăsește-ți ulița
 5 Și-ți urăște mândruța.
 — Ulița oiului părăsi
 Mândruța nu oiului urâ.

*

Măi bădiță Ionaș,
 Face-te-ai călugăraș,
 La mănăstire la Blaj.
 Că și eu, bade, m'oiu face
 5 Pasăre cu glas subțire
 Ș-oiu cânta prin mănăstire,
 Până te-oiu scoate din fire.
 Când oiului fi mai necăjit,
 Eu oiului cânta de-al tău urât,
 10 Când oiului fi supărat,
 Eu oiului cânta de-al tău bănat.

- Știi tu bade, ce ziceai
Seara la noi, când veneai
Și lângă mine ședeai:
De-ar fi câte și mai câte,
5 Ție toate îs urâte,
Numai eu îs draga ta
Iubită ca inima!

*

- Vai de mine! ce să fac
Că drăguțul m'a lăsat?
Nu m'a lăsat de urâtă
Ci m'a lăsat de pârâtă.
5 M-a pârât vecina mea,
Pân' ce n'am haine ca ea.
Dar eu când m-oiu mărita,
Spini în ladă n'oiu băga.
Nici pietri, dar nici spini,
10 Nici haine dela străini.
Mânce-te focul străin
C-amar ești ca și pelinul.
Dar pelinul nu-i amar,
Pelinul face sămânță,
15 Străinul e fără credință.

*

— Vină bade 'n toată seara,
Până 'i gălbui ca ceara.
— Eu mândră, atât oi veni
Până te-oiu îngălbeni.

*

- Săracă, inima mea,
Mult se scaldă 'n voie rea,
Ca ș'o broască în vâlcea.
Săracul sufletul meu,
5 Mult se scaldă 'n sânge rău,
Ca ș'o broască 'ntr'un pârau.

Pân' ce nu-s frumoasă bine,
Nu mă dau pe ori și cine.
Pân' ce-s mică, negricioasă,
Nu mă dau pe cea frumoasă.

*

Mândră, de dragostea noastră
A 'nflorit doi pomi în coastă.
A 'nflorit și n'au legat,
C-au văzut că ne-am lăsat.

*

Fi-ai-ai tu, mândră, fi
Fi-ai-ai noră măicuții.
D'apoi mie ce mi-oiu fi ?
Ce i-o fost maica tatii.
5 Astă, mândră, bine, mere
Fi-o-ar noră maichii mele.

*

Pentru ochi ca mura coaptă,
Inconjurai pădurea toată.
Pentru ochi ca murele,
Inconjurai pădurile.

*

Chiui-o-aș.. chiui,
Doar badea m-o auzi
Și'nainte mi-a ieși
Cu oiaga cu berea,
5 Cu bliduțul cu mierea.

*

Foaie verde, amu se face,
Ce iubesc maichii nu-i place.
De-ar plăcea maichii ca mie,
Măine ar merge'n cununie.

- Prietenă gălbînăreasă
Ce ești pe mine pizmoasă
Și pe maica mânioasă,
Pân'ce m-o făcut frumoasă?
- 5 Dar nu-i vina măicuții,
C-asta-i vina moșiții,
C-a pus flori în scăldători,
Să fiu dragă la feciori.
Mi-a făcut cunună verde,
- 10 Să fiu dragă cui mă vede.

*

- Măi bădiță, pentru tine
Mult mă muștră a noș' pe mine.
Bade, pentru dumnea-ta
Mult mă muștră măicuța.
- 5 La fântână
Nu mă mână,
Numai odată'n săptămână.
La părau,
Nu mă duc eu,
La pârliaz,
Nu-mi dă răgaz.
Cată, bade, să te las.

*

- Știi, mândruțo, ce ți-am spus
Aseară, colea, din sus.
Unde-or fi oameni mai mulți,
La mine să nu te uiți.
- 5 Unde-or fi mai puținei,
Să te uiți în ochii mei,
Că sunt frumoși ca și-ai tăi.

*

De-ai ști mândră, ce mi-i gândul,
Plânge-ai de-ai uda pământul.
De-ai ști mândră, ce mi-i voia,
Plânge-ai de-ai uda ca ploaia.

Duce-m-oiu cu mândra'n lume,
Mă tem că mi-or pune nume :
Mie grâu și ei tăciune.
Duce-m-oiu cu mândra'n țară,
5 Mă tem că mi-or pune iară :
Mie grâu și ei secară.

*

Badea tânăr și înalt,
Pe mine m-a înșelat.
Badea tânăr și subțire,
Pe mine m-a scos din fire.

*

—Tu te duci, bade, sărace !
Eu cu dorul ce m-oiu face?
—Tu vei face, lele bine,
Rămâne satul cu tine
5 Și mai sunt voinici ca mine.

*

Fie voinici, câți butuci,
Dacă tu, bade te duci.
Fie voinici, cât și brazi,
Dacă tu, bade, mă lași.

*

Măcar câtă plouă, ploaie,
Inima mea nu se moaie ;
Că inima îi de piatră,
Nu se moaie niciodată.

*

.. morții tăi de pui de luncă !
Mândru-i cânti badii de ducă .
Și mie de jale-adâncă !
... morții tăi de pui de vale !
5 Mândru-i cânti badii de cale
Și mie de lungă jale !

Inima mea voie n-are,
C-a băut apă din vale.
Inima mea nu-i voioasă,
C-a băut apă măloasă.

*

Dragu-mi-i paharul plin,
Omul tânăr, nu bătrân.
Dragu-mi-i paharul răs,
Omul tânăr, nu rămas.

*

Pentru tine, mândră dragă,
Vin jandarmii și mă leagă.
Pentru tine, mândră scumpă,
Vin jandarmii să mă ducă.
5 Ai, neamțule und'mă duci ?
Până'n graniță la Turci.
Să ții caii Turcilor,
Să duc dorul mândrelor.
Să ții caii de căpestre,
10 Să duc dor dela neveste.
Să ții caii de șeiuță,
Să duc dor dela drăguță.

*

—... morții tăi de coarbă neagră
Ce-ai făcut de îmi ești dragă ?
—N-am făcut bade nimică,
Drag ți-am fost dragă de mică,
5 Căci știi tu, bădiță știi,
De când eram mici copii,
Ne plimbam prin pajiște
Și vorbeam de dragoste.

*

Drag îmi e carul cu grâu
Și mândruța pela brâu.
Drag îmi e câmpul cu flori
Mândra pe la cingători.

Mureș, pe marginea ta
Nu s'ar mai face iarba,
Numai plopul și salca
Și răchita săraca
5 Să mă plimb cu mândra mea.

*

Frunzuliță foaie fragă,
Scrie-mi carte, mândră dragă.
S-o scrii tu, cu mâna ta,
Să-mi astâmpăr inima.
5 De mi-i scrie cât de rău
Să-mi astâmpăr sufletul meu.
Căci eu când gândesc la tine,
S-aprinde sufletu'n mine.
Când gândesc la dumneata
10 Mi s'aprinde inima.

*

Magheran frunzuță lată,
Bine te-am lucrat odată.
Te mai lucre cine-o vrea,
Căci mi-am lucrat partea mea.
5 Te mai lucre fiecine,
Căci te-am lucrat pentru mine.

*

Hai, bade, să ne iubim
C-amândoi ne potrîvim :
Și la ochi și la sprâncene
Ca doi porumbei la pene.
5 Și la stat și la umblat
Și la dulce sărutat.

*

Nu mi-e dragă lumea'ntreagă,
Numai om care mă'ntreabă.
Nu-mi sunt dragi toți oamenii,
Numai care știu iubi.

Vai pelin, pelinule,
 Amare ți-s frunzele,
 Ca și mie zilele.
 Amaru-i tuleiul tău
 5 Așa-i și sufletul meu.
 Amară'i frunza pe tine
 Ca și inima în mine.

*

Mult mă mustă preotul,
 Ca să-i spun ibomnicul.
 Ibomnicul nu l-oiu spune
 De m-o lega și cu fune.

*

Și mă mir că multe știu
 Dar mă mir, unde le țin.
 După ușe,
 Intr'o mănăse.
 5 In poiată,
 Sub lăcată,
 Și le slobod câte-odată,
 Când trăesc tot supărată.

*

Tuturor le pare rău,
 Că-i frumos bărbatul meu,
 Dar mie îmi pare bine,
 Că e mai frumos ca mine.

Dela Naș Elena — Vechea,

Mergând seara pe uliță,
 Mă'ntâlnii c'o copiliță,
 Cerui gură de-o groșiță.
 — Eu nu-s fată de sătrar
 5 Să dau gura pe grițari.
 Ci, eu-s fată tinerea
 Ș-oiu da gura cui oiu vrea.

- Pârăiaș cu apă rece
Pela poarta mândrii trece,
Da-o-ar Dumnezeu să sece,
Să rămână numai tina,
5 Să mă iubesc cu vecina.
Să rămâie numai malul,
Cum am rămas eu cu dorul.
Vecina de lângă mine,
Totdeauna îmi prinde bine.
10 Vecina de lângă casă,
Nici odată nu mă lasă.

*

- Nu m-a făcut maica mută
Să nu chiuiesc la nuntă,
Că eu cu cât chiuiesc
Cu atâta mă'nveselesc.
5 Bag dragoste în unul, în altul,
Până mă iubește satul.

*

- Intr'o seară pe uliță
Întâlnii a mea drăguță.
Eu râsei, dar ea nu râse,
Inima mi se aprinse.
5 Eu grăi, ea nu grăi,
Inima mi se topi

*

- Mult le-am spus ochiților
Să nu fie lăcomși
Pe oamenii cei frumoși.
Tot le-am spus și nu m-ascultă
5 Tot la cei frumoși se uită.

*

Verde-i codrul și'nflorit,
Eu tânăr și necăjit.
Verde-i codrul și'mpănat
Eu tânăr și supărat!

Supărată mi-s șuhan
Numai voe bună n-am.
Voe bună pociu-mi face,
Totdeauna, când îmi place.
5 Voe bună pot avea,
Totdeauna, când oiu vrea.}

*

Chiuir-aș chiui,
Chiuir-aș nu cutez,
Că mă vede bărbatul
Și-mi tot face cu capul
8 Să nu chiuesc cu altul,
Că se teme c-oiu muri
Și ca mine n-a găsi.

*

Mână, bade, boii bine
Nu ținea ochii la mine.
Ochii mei îs mari celăi
Și-or celui boii tăi.

*

Mă dusei Marția la târg
Să văd boii cum se vând,
Vacile cum se plătesc,
Măndrele cum se iubesc.

*

Bădiță, cu ochi bărnaci,
Negru ești și bine-mi placi,
Pân'ce sunt alții mai albi,
Nu gândi că mi-s mai dragi.

*

Frunză verde de pe coastă,
Frumoasă-i mireasa noastră.
Frunză verde de pe tău
Nici la mire nu-i stă rău.

- Maică, pe obrazul meu,
Merg lacrimile pârau.
Dar de lacrimi nu bag seamă,
Că le șterg cu ast'năframă.
5 Dar mi-e milă de obraz,
Că rămâne fript și ars !

*

- De-ar veni, cine mi-e drag,
Măcar, numai până'n prag.
Ca să-l iubesc din vedere,
Dacă altcum n-am putere.
5 Că eu mult mă mai gândesc
Cum să fac ca s-o iubesc.
Mă gândesc ziua și noaptea,
Până alătura cu moartea.
Ori și cui ori câț aș da,
10 Să facă să fie a mea,
Mândrulița, săraca !

*

- Astă vară, n'a fost vară,
A fost numai foc și pară,
De m-a ars la inimioară.
De-o fi și la vară tot așa,
5 Ce-o fi de inima mea ?

*

Nu te ținea, bade, mândru,
Că la tine nu-mi stă gândul,
Că gândul și de mi-ar sta
Măicuța mea nu m-ar da.

*

Uiu... iu că și eu viu
Dela moară, dela râu,
Cu fărina măcinată,
Cu gura nesărutată.

- Vrear-ar fetele să mor
Să rămâie badea lor,
De mor azi, de mor mâine,
Badea lor nu le rămâne,
5 Că-l duc în pământ cu mine.
Pe mormânt să-mi pue flori
Și acolo cu feciori.
Până'n groapă, până'n pământ
Și acolo cu drăguț ăl sfânt.

*

- Badeo, dacă vei veni,
Hai prin fundul grădinii,
Să-ți dau gura și ochii;
C-apoi nu știu ai cui or fi,
5 Ochii mei și cu a badii,
Numai nu știu vorovi.

*

Măi bădiță, fir de grâu
Bine-ar fi să nu te știu,
Că de când te știu pe tine,
Moartea o știu și alt' pe mine,

*

- Auzit-am, auzit
Că se face moară'n vânt,
Eu acolo duce-m-oiu,
Mare morar face-m-oiu,
5 Rând la fete face-voiu,
Și la neveste mai apoi.

*

- Pentru tine, bade'nalt,
Maica nu mă lasă'n sat.
La fântână, nu mă mână
Numai odată'n săptămână.
5 De acas' nu-mi dă răgaz
Că se teme de necaz.

La șezătoarea de sus,
Fierb fetele cucuruz,
Și fac focul cu nuiiele,
Să meargă flăcăi la ele.

*

- Scriș îi drumul cu cărbune,
Am un drăguț dus în lume.
Scriș îi drumul cu cerneală,
Am un drăguț dus din țară.
5 Neamțule, crucea te bată
L-ai suit pe car de foc,
Și l-ai dus trei mii de loc
El se uită să mă vadă.
Dar de unde m-a vedea
10 Că l-ai trecut din țara mea?

Dela Nataci Ion - Răscrucl.

- Strigă bădița din deal,
Ar veni și n'are cal.
Vină, bade, și pe jos,
Ce te ții așa fălos?
5 Că n-ai boi cu coarne lungi,
Nici n-ai parale în punși.
Și n-ai vaci cu coarne largi,
Numai amarul ce-l tragi.
Măi, bădiță, cu păr tuns,
10 Ne-am iubit pe sub ascuns,
Cine ne-o văzut ne-o spus.
Cine nu'ncăpea de noi,
N-ar avea haznă de boi,
Nici de staulul cu oi.

*

Dă-mă mamă, unde trag,
Să viu la tine cu drag.
Nu mă dă unde ți-e'n gând,
Să nu viu la tine plângând.

Hai, mândră, să ne iubim,
De luat, să nu gândim.
De luat suntem departe,
Ca și Turda de Orade.

- 5 Mândră, mândruleana mea,
Ne-am lua, nu cutezăm.
Ne-am lăsa, nu ne putem.
Ne-am lua, da ni-i păcat,
Ne-am lăsa, da ni-i bănat.

*

— Mândră, mergând dela tine,
Tâlnii cârduri de copile,
Mai frumoase decât tine.
Mândră, farmecele tale,

- 5 Stau în drum și nu-mi dau cale.
Că tu mândră mi-ai făcut,
Cu tortul de pe așchițe,
Cu păr galben din cosițe
Și cu tortul de pe gheme,
- 10 Cu păr galben din sprâncene.
Desfă, mândră ce-ai făcut,
Nu mă mânca fără rând.
Desfă tortul de pe gheme,
Nu mă mânca fără vreme.
- 15 — Ba io, bade, n-oiu desface,
Că de-oiu ști, înc-oiu mai face.
— Mândră, mândruleana mea,
Da și eu îți-oiu făcea.
De-i ședea mândruță'n prag,
- 20 Cu șiruțul tras în ac,
Cu mâna pe cusătură
Cu ochii pe curmătură.
Niciodată, nu-i împunge,
Numai îi suspina și-i plânge.
- 25 Ți-or curge lacrimile,
De-or uda picioarele.

- Aseară fusei în sat
Și-mi văzui mândruța'n poartă,
Ca un păunaș gătată.
Eu îi dădui bună seara
- 5 Și ea n'a zis nimica.
Eu am zis și ea n-a zis,
Inima mea s'a aprins,
Cu lacrimi de-abia o-am stins.
Mă dusei la maica acasă
- 10 Și-mi găsii cina pe masă
Și mâncai și mai rămasă.
Lăsai lingura pe blid
leșii afară plângând.
Ce-i veni măicuții'n fire
- 15 Că mai am pe oare-cine
Și din graiu așa grăia :
— Lasă, nu te supăra ;
Câmpu-i plin de iarbă verde
Și lumea-i plină de fete.
- 20 Ți-i alege tu pereche,
De nu una, sunt și șapte.
— Maică, măiculița mea,
Ceru-i mare, sfele-s multe
Și mai mari și mai mărunte ;
- 25 Dar numai una îi ca luna,
Ca luna de luminoasă,
Ca mândra mea de frumoasă.
Când îi în haine de purtat
Mândra mea plătește-un sat.
- 30 Când îi în haine mai bune
Mândra mea plătește-o lume !
Și mă-sa din graiu grăia :
— Aia n'a fost niciodată,
Să plătească o lume o fată.

*

Somnu-mi-i și aș dormi
Pe suman păcurăresc,
Pe brațele cui doresc.

Lung îi drumul Clujului,
Dar mai lung al dorului.
Drumul Clujului se găta
Al dorului niciodată.

*

Vai l mândruțițele mele,
Strângeți-vă toate trele,
Și-mi vorbiți încetișor :
Vorbe scumpe de amor.

*

Hop... nană, ia-mă în poală
Și mă du la școală
Și-mi dă carte de 'nvățat
Și gură de sărutat.

*

Cine n'are nici un dor,
Rătăcește mai ușor.

*

Săraca maică cu fete
Se trudește
De le crește.
Le crește ca niște flori
5 Și le dă după băutori.
Le crește ca niște brazi
Și le dă după blestemați.

*

Fata măritată 'n sat,
Nu știe ce-i măritatul.
Care merge'n sat străin,
De merge pe drumul lin,
5 Zicu-i că merge dormind.
De merge pe drumul tare
Zicu-i că-i o coită mare.

Nu mă da, mamă, departe,
Să viu cu disagii 'n spate.
Cu disagii rouați
Și cu ochii lăcrămați.

*

Ci mă dai, maică'n vecini,
Să te știu seara ce cini,
Dimineața ce prânzești,
Peste zi cu ce trăiești.

*

Du-mă, maică, unde-mi place,
De n-are casă, ș-o face.
De n-are pe locul lui
Ș-o face p-a satului.
5 De n-are pe loc sătesc
Ș-o face pe loc domnesc.

*

Bagă-mă maică 'n pământ,
Nu mă da după urât;
Că'n pământ de mă-i băga,
Vei plânge și mă vei uita.

*

Bate, Doamne, ce zic eu,
Muntele dela Brașău,
Talpa leagănului meu.
Să nu se legene nime
5 Om fără'de noroc ca mine.

*

Sub potcoava cismei mele,
Șade dracul ș-o muiere
Și mă 'nvață a face rele.
Zace cloșca cu puii
5 Și mă 'nvață a ciui.

- O mireasă, draga mea,
 Bună-ai fost la maica ta.
 Ț-o fost scaun în șezătoare
 Și cărare floare 'n floare.
- 5 Ș-acum mergi între străini,
 Cărare ți-e între spini.
 Pe pasul ce l-oiu păși,
 Multă vină ți-o găsi,
 Pe pasul ce îi călca
- 10 Multă vină ți-o băga.

*

Vai! mândruță, dragi ne-avem.
 Ne-am lua, dar nu putem ;
 C-avem doi părinți în casă,
 Ne-am lua, dar nu ne lasă.

*

Salutare, dragă vară,
 Mult umbli tu pe hotară.

*

Decât cu securea'n holdă
 Mai bine cu mândra 'n boltă.
 Că din boltă, vii acasă,
 Dela holdă nu te lasă.

*

De n'ar fi ochi și sprâncene
 N'ar mai fi păcate grele,
 Dar ochi și sprâncene sunt
 Și păcate pe pământ.

*

- De-ar fi lăsat Dumnezeu,
 Ce iubești să fie-al tău.
 Dar Dumnezeu a lăsat
 Tot un bun și-un blestemat,
- 5 Să trăiască mestecat.

Toți oamenii zic așa
Că-i bârnace fină-mea.
Las' să fie și bârnace,
Că nouă tare ne place.
5 Că de nu ne-ar fi plăcut,
Boii nu i-am fi bătut.
Nici boii, nici carele,
Nici finul picioarele.

*

Tot de asta mi-a fost dor
Și mie și la feciori.
Asta una o bag în casă,
Celelalte meargă acasă
5 Și fetească cât de mult
Până le ia cu căput.

*

Bună ziua cumetrea !
Apă rece nu-i mai bea,
Adusă de fină mea.
Nici de cină nu-i mânca
5 Frământată de fina.

*

Frunză verde de bujor
Tot de asta ne-a fost dor,
Și nouă și la fecior.
Frunză verde dela munte
5 Bine c'am văzut-o 'n curte.

*

De-ar fi lăsat Hristos
Să ie frumos, frumos
Să trăiască drăgăstos !
Hristos a rânduit
5 Să ie frumos, urât,
Să trăiască 'n bănuît.

Urâtul din ce se face ?
Din omul care tot tace.
Știu că din min' nu s'o face,
C-a mea gură nu mai tace.

*

Creșteți flori și înfloriți,
Că mie nu-mi trebuiți ;
Că până mi-ați trebuit
V-am săpat și v-am plivit.

*

Codrule, frunză rotată,
Pică bruma, nu te bată.
Codrule, frunză rotundă,
Pică frunza, nu te-ajungă.

*

Câte stele sunt pe cer,
Până 'n ziuă toate pier,
Numai una și luna
Pe-alea le-apucă ziua.

*

— Busuioace, nu te coace !
— Da-i-ce să nu mă coc ?
Că mă iau fetele 'n joc
Și flăcăii 'n pălărie,
5 Numai ca să-mi placă mie.
— Trandafire, n-ai mai fi !
— Dar-i-ce să nu mai fiu ?
Că mă iau fetele 'n brâu.

*

Hai, mândră, să trecem Oltul,
Să schimbăm vorba și portul.
Când ne-om toarce către casă,
Nimeni să nu ne cunoască.

- Stau în loc și mă gândesc,
Pe ce cale să pornesc,
Că io'n gânduri mă topesc.
Maica mă pricepe bine
- 5 Că mi-i dor de oarecine
Și mă 'ntreabă măicuța :
— Tu fetiță, draga mea,
De ce ești pe gând așa ?
Nici nu lucrî, nici nu mîncî,
- 10 Numai tot în dor te stingi ?
De cât să te văd așa,
Mai bine, te-aș îngropa,
La o gură de isvor,
Să vedem cine ți-i dor ?
- 15 — Maică, măiculeana mea,
Dacă tu m-ei îngropa
Du-mă 'n gură de dumbravă
Să vie cui i-am fost dragă !

*

Eu cu dor, bade-ai cu jele,
Ca și luna printre stele.

*

Mândruța de astă vară
Mă roagă s-o iubesc iară,
Că ține de gazdă mare
Și-i frumoasă ca ș-o floare.

*

Uite badea trece dealul,
Că-i cunosc frâul și calul
Și calu-i cu frâu 'n gură
Și badea-i cu barba sură.

*

Bădiță de dorul tău
Toate mor broaștele 'n tău,
Pe rînd, oiu muri și eu.

- Auzit-am dela moară
Că bădița meu se 'nsoară
Și zău, el mi-a poruncit
Pe-o frunză de alun,
5 Să mă duc, să mi-l cunun,
Ca să-mi fie și finuț
Precum mi-a fost și drăguț.
Dar eu cum l-oiu cununa,
Că mă doare inima.

*

- Magheran în colțul mesei
Mândru plâng ochii miresii.
Las'să plângă c-or tăcea
Numai noi s-avem ce bea.
5 Las'să plângă săracii,
Că este cine-o molcomi.
O molcomi bărbatul,
Cu palma și cu pumnul.

*

- Miresuță sui în car
Să te ducem la amar
Și te uită înapoi
Cum rămân drăguții tăi
5 Pe sub toate gardurile
Scuturându-i frigurile.
Pe unu-l scutură rău
C-acela-i drăguțul tău.
De nu-ți place, cobori jos
10 Să te ducem, unde-ai fost.

*

- Al meu bărbat nu-i bărbat,
Numai îngeraș curat.
Că de când m'am măritat,
Nici o palmă, nu mi-a dat,
5 Numai tot ne-am sărutat.

Miresuță, draga mea,
 De-ai fi avut un tată bun,
 Te-ar fi dată peste drum ;
 D-ai avut un tată rău
 5 Și te-o dat din satul tău.
 Și-ai avut o mamă amară
 Și te-o dat din sat afară.

*

Pe la noi, pe sub pădure,
 Merg fetele după mure,
 Nevestele după pere,
 Eu mă duc după nuiiele,
 5 Ca să mă 'ntâlnesc cu ele.

*

Dragi 'mi sunt oițele,
 Când le cresc cornițele.
 Dragi 'mi sunt fetițele,
 Când le răsar țâțele.
 5 Dragi-mi sunt fetele dragi
 Vara, când culeg la fragi.
 Când îs multe și mărunte
 De nu 'ncap să mă sărute.
 De m-ar săruta o sută
 10 Ca mândra nu mă sarută.
 De m-ar săruta o mie
 Ca mândra nu-mi place mie.

*

Când merg domnii la plimbare,
 Alunică din picioare
 Alunecă, nu se 'ncină,
 Ca să scape la vecină.
 5 Când scăpată de pe punte,
 Iute sare s'o sărute.
 De v-ar săruta odată
 Ca să știe lumea toată !

Mândră, pentru ochii tăi,
M'au urât părinții mei.
Mândră, pentru dumneata,
M'a urât măicuța mea.

- 5 Dar aseară, când am venit,
Nu știu eu dușmanii tăi,
C-aș umple lumea cu ei.
Nu știu eu dușmana ta,
C-aș umple lumea cu ea.

Dela Stănescu Aurel, Someș-Rece.

Zi-i țigane, pe trei
Dacă pe patru nu poți.
Zi-i țigane, pe trei strune,
Dacă pe patru nu-s bune.

*

- Zi-i țigane... zi-i drăguț,
Până mi-i vedea desculț.
Dacă desculț mi-i vedea,
Zi-i țigane, cui oi u vrea.
5 Zi-i țigane... zi-i mereu...
Zi după piciorul meu,
Dar-ar dracu'n arcușul tău.

*

- Zi-i țigane și nu sta,
Decât cu cetera ta,
Mai bine cu gura mea.
Că mi-oiu zice cât oi u vrea,
5 Ș-oiu juca, cât oi u putea.

*

Ceterașul de țigan,
Cetera de magheran,
Ceterașul de român,
Cetera de lemn bătrân.

Zi-i țigane, că-ți dau carne,
C-o murit bălan în vale.
Sa mă duc, să ți-l aduc,
Să mănânci, să te faci butuc.

*

Zi-i țigane,.. zi-i drăguț.
Poartă-te dracul desculț.

*

Așa-mi petrec eu cu drag,
Ca cetera fără arc!
Așa-mi petrec eu pe lume,
Ca cetera fără strune!

*

Ceteruică când te-aud,
Toate relele le uit.
Ceteruică, când te văd,
Toate relele le pierd.

*

Zi-i țigane, cu arcuț,
Cum ți-oiu face cu capuț,
Zi-i țigane, cu struna,
Cum ți-oiu face cu mâna.

*

Dragu-mi-i cu cine joc,
Că miroase-a busuioc.
Cine joacă cu cea ușă?
Vărul cu fata mătușii.

*

Vai ! de min'cum a-și juca,
N'are cine mă lua.
Oiu juca și singură,
Că mi-i calea slobodă.

Vai ! Și iu cum aş juca,
N'are cine mă lua.
M-oiu lua de omul meu,
De m-ar juca cât de rău.

*

D-asta-i bună strigătură,
Care-o strigă badea'n gură.

*

Dă în pământ cu piciorul,
Ca să răsară bujorul.
Să-l puie mândra la chică,
Doar arată mai voinică.

*

Ridică-te grindă'n sus,
Să nu zici că nu ți-am spus.
Că ti-oiu da una cu capul,
De ti-i crăpa ca și macul.

*

Chiuieste nu striga,
Să răsuie ulița.
Să răsuie ghița'n tău,
Să-i paie mândruții rău.
5 Să răsuie ghița'n vale,
Să-i paie mândrii cu jale.

*

— De când joc și nu mă'ntorc,
Dar acum să-mi face-ți loc.
— Iacă locul ți-i făcut,
Numai tu nu l-ai văzut.

*

De cât să nu știu juca,
Mai bine să nu știu lucra,
Că cu lucru mă ostenesc,
Dar cu jocul mă fălesc.

- Zis-a lelea ca s'o joc,
Că mi-a luat struț din clop.
Pentr'un struț de zece crăițari,
Nu m-oiu scula de pe laiță,
5 Pentr'un struț d-un zlot d'argint,
Juca-oiu d-oiu merge'n vânt.

*

Fata asta ști' juca,
Și pe mine mă'nvața.
Fata asta joacă bine,
Și mă'nvață și pe mine.

*

- Frunză verde de secară,
N-om juca roata de-aseară.
Frunză verde de alună,
N'am jucat roata de-o lună.
5 Frunză verde de bostan,
N'am jucat roata de-un an.

*

- Dragu mi-e mie a juca,
Cu mândruța altuia.
Că se uită pe sub clop,
Ca să vadă cum o joc.
5 Că se uită pe sub gene,
Doamne, bată-l, cum o teme!

*

Sus opincă, jos papuc,
Pus-am gândul să te rup,
Nici acasă nu te duc.

*

Horire-aș, horile'mi vin,
Mi-e rușine că-s străin.
Horire-aș, horile'mi plac,
Mi-e rușine, că-s sărac.

— Vai de mine ! Multe știu,
Dar te miri, unde le ții!...

— In poiată,
— Sub covată.

5 Și spui șapte-odată.
Io-s tânără, nu știu multe,
Ci puține și mărunte.

*

Joacă-mi vere, drăguța,
Că și eu o joc pe-a ta.
N'a pipa și trage-un fum
Și mi-o joacă un joc bun.

5 N'a pipa și dohănește,
Și mi-o joacă românește.

*

Cine a stârnit horile,
Aibă ochii ca florile.
Și fața ca zorile.
Că horile-s stâmpărate,

5 La omul cu supărare.

*

Cine joacă și nu strigă,
Gura îi de mămăligă.
Că cine strigă în joc,
Are la inimă foc.

*

Prinde, bade, pe lelea,
N-aștepta să zică ea.
Ea ar zice, e rușine,
Dac-o prinzi, îi pare bine.

*

Dă cu picioru'n pământ,
Să vie iarna curând.
Să mă duc în șezători,
Să văd fete și feciori.

Cântă cucu'n câmp cu flori,
M-a făcut mama fecior.
Mititel și jucător,
Căci îmi place a juca,
5 Și în joc eu a striga.

*

Asta-mi place,
Cum se'ntoarce.
Că se'ntoarce la regulă,
Țuce-o pruncul tatii'n gură.

*

Așa joacă bătrânii,
Pân'ce'nfloresc călinii.
Călinii s-or scutura,
Batrânii s'or sătura.

Dela Vidreanu Ana, Someș-Rece

FĂGĂRAȘ

- Mândră, mândră, draga mea,
Ajungă-te jalea mea.
Să te-ajungă-un dor ș-un drag,
Să șezi toată ziua'n prag,
5 Cu firușul băgat în ac
Și tu să nu poți împunge,
Pân'n-oiu suspina ș-oiu plânge.
Când o fi pe la ojină
Să te-aprinzi ca o lumină.

*

- Frunză verde din grădină
Arde inima în mini
Și n'am cui să mă jeluesc
Să-i spun pe cine iubesc,
5 Doresc pe cine doresc.
Aș spune, dac'ar fi lângă mini,
Atunci toți că ar vedea
Că ceea'i iubita mea.

*

- Dragoste, unde să puni,
Nu-i nici frică, nici rușini.
Dar nici temere de nu-i.
Dragostile nu-s curate,
5 Că trăesc până la moarte
Și-s cu dracul amestecați.
Trec prin tine
Și nu să'ntină,
Trec prin apă
Și nu se'nneacă.

Aşa-mi vini când şi când,
Să mă iau pe drum plângând,
Cini m-o vedea să-mi creadă
Ş-a mele patimi să-mi vază.
Să merg în codri şi'n munţi,
Să-mi las eu ai mei părinţi.
Acolo, să locuiesc ;
Că cu drag, mă iubesc,
Cu dragostea să trăesc.

*

De s-ar lua câţi se ţin,
N-ar mai fi frunză pe spini.
De s'ar lua câţi se ţin dragi
N-ar mai fi frunză pe fagi.

*

Câte stele sunt pe ceriu,
Până'n ziuă toate pier ;
Numai luna şi c-o stea,
Aşteaptă durerea mea.

*

Lelea roşie la obraji
Ca floarea dela pârleaz,
De-i umbla din scară 'n scară,
Nu scapi de mine, deseară.
5 De-i umbla din dos, în dos
Eu te-oiu săruta frumos.

*

Aşa-mi vini uneori,
Să mă duc la munţi cu flori,
Să mă jeluiesc cu dor
Ca să-mi vie ceasul să mor.
5 Vini-mi dor câte odată,
Să mă sui la munţi de piatră,
Să-mi fac ochii ca o roată,
Să mă uit la lumea toată,
Pe unde-am umblat odată.

Crezi tu, mândră, crezi ori ba
Că eu mâine te-oiu lăsa ?
Mâine, de cu dimineață,
Nici nu m-oiu spăla pe față,
5 Numai cu lacrimi de jale,
Colea, când oiu fi pe cale.

*

Fire-ai lumi, n-ai mai fi,
Dacă nu putui trăi ;
Că cu cini aș fi trăit
De mini s'a despărțit
5 Și foarte s'a depărtat
Și pe mini m'a lăsat.
M-a lăsat cu dragostea,
Ca să gândesc tot la ea.

*

Când o face rugul pere
Și richita vișinele
Si rugușul pere moi,
Atunci om fi amândoi.

*

Mândră, mândră, draga mea,
Că tu ești viața mea.
O lungești
Și-o 'ndulcești
5 Ș-o mângăi și-o privești.
Intră drept la inimă 'n față
Și mă umple de dulceață.

*

Altul moare de bătrân
Și nu știe rău, de ce-i bun ;
Dar eu sunt voinic tinerel
Și am dat de mare rău.
5 Nu ți-e ție, maică, jăle
De tinerețile mele.

- Puiculiță, cu părinți
Nu grăbi, să te măriți,
Că-s fecior neînsurat,
Nici mustața nu mi-a dat,
- 5 Și sunt bun de însurat.
Dragă mândră, puiculiță,
Iubita mea porumbiță,
Să te văd în sat la noi
Nu te-aș da pe patru boi.
- 10 Dar încă la noi, în casă,
Nu te-aș da nici pe șase.
Dar încă să fii a mea,
Nu te-aș da pentru toată lumea.
Nici de lucru, nu ți-aș da,
- 15 Numai tot te-aș săruta,
Seara și dimineața,
Peste zi, totdeauna,
Sâmbăta, numai odată,
Duminica ziua toată.

*

Foaie verde de cucută
De dragostea mea cei multă,
Mi-a căzut lumea urâtă.

*

Vai! de cel care nu știe
Tinerețea a prețui!
Eu trăind în veselie
Pân' la moarte oiu chiui.

*

Multe fete după mini,
Zac pe coaste și suspină;
Dar eu numai pentru tîni
Inimioara mi-o păstrez.

- De-ai juca ca nuca 'n ciur,
La străini, nu mai ești bun.
De-ai juca ca aluna,
Străinii-ți bagă vina
5 Să aibă străinii rând,
Pe mini, m'ar ținea tot flămând.
De-ăr urla valea de zărnă,
Din străini, nu mai faci mumă.
De-ar urla valea de fagi,
10 Din străini nu mai faci frați.

*

Trupul meu e trup subțire,
De scoate voinici din fire
Și te scoate și pe tini.

*

Fă drăguță, șezi tu bini.
Șezi, nu te lega de mini,
Că muierii îi este dat,
Să se teamă de bărbat.

*

Mândra, când se 'mpodobește,
Tot voinicul o iubește.
Când își puni în chică flori,
După dânsa, stai să mori.

*

- Nu știu luna-i luminoasă,
Ori puica mea e frumoasă.
Nu știu luna 'n ceruri trece
Ori puica la apă rece.
5 Nu știu luna s'a ivit,
Ori puicuța mea m-a iubit.
Nu știu luna s-ascuns,
Ori puica nu-mi dă răspuns.

De când am intrat la oaste,
Multi fete zac pe coaste.
Zac mereu
De dorul meu.

*

Câte păsări sunt pe lumi
Toate cină
Și s-alină,
Numai eu n-am ce cina
5 Și n-am unde mă alina.

*

Frunză verde rosmalin,
După nour, vine senin.
După dulceață, venin ;
Amoru-mi într'un suspin.
5 Lacrimile val îmi vin.
Săracă, inimă arasă,
Varsă lacrimi și tot varsă.
Săracă, fata frumoasă,
De lacrimi e toată ștearsă.
10 Mult mă 'ntreabă inima,
De ce m'am stricat așa.
De-aș trăi cât aș trăi,
Tot stricat și trist aș fi,
Că ce-am pierdut n-oiu mai găsi.

*

Ști, tu dragă, de-oiu umbla,
Lumea de-oiu înconjura,
Nu-s ca flăcările crunte,
Care dorul te pătrunde,
5 Dar nici dor dela surori,
Nici dor dela frățiori,
Nu-i ca dorul de măicuță,
Și ca dorul de drăguță.

Când pleacă omul d-acasă,
Toate grijile le lasă.
Când pleacă omul la nuntă
Toate grijile le uită.

*

Străin îs eu, străin îi locul,
Arde-mi inima ca focul.
Străinu-s eu și străină țara,
Arde-mi inima ca para.

*

Frunză verde d-un bujor
Dă-mi Doamne, haripi să sbor,
Pân'la iubitul meu dor
Să-i spun câte-am suferit,
5 De când el m-a părăsit.
Să-i cânt doina mea de dor,
Pe brațele lui să mor.
Să mă 'ngroape la zăvoiu,
Pe velnița cea de teiu,
10 Nimenea nu m-o jeli,
Doară apele când or șopti.

*

Ști tu, mândră, ce ziceai,
Când lângă mine ședeai,
Că nu este om în lume,
Să-ți fie drag ca de mine.
Eu din sat n'am fost plecat,
Tu altul ți-ai căpătat.
Eu din sat n'am fost ieșit,
Tu cu altul te-ai iubit.

*

Știutu-te-a dracul, lele,
C-ai trupul de floricele,
Gurița fagure de miere,
Că de mult te-aș fi luat
5 Ș-acum ți-aș fi fost bărbat.

- Dragu mi-i și-mi pare bini
 Când mă 'ntâlnesc eu cu tini.
 Te-aș săruta cu dulceață
 Și mândră te-aș strânge 'n brață.
- 5 Câtă jară am umblat,
 Ca la tini, eu n'am aflat.
 Înaltă 'n trup și subțirea,
 Înțeleaptă și frumoasă,
 Bârname și sprâncenată,
- 10 La inima mea băgată.
 Și cu buzi subțirele,
 Pe pofta inimii mele.
 Eu mă duc la strâns de fân,
 Cu doruțul tău în sân
- 15 Și m-am dus la secerat,
 Dorul tău nu l-am uitat.

*

- Frunză verde ca ruja,
 Crede tu, mândruța mea.
 Crede că, de dragul tău,
 Nu mă pot odihni eu.
- 5 Ca toată viața mea,
 Tristă tot la tini om sta.
 Că de când eu te-am iubit
 Tare dragă te-am avut
 Și nu pot să te mai uit.

*

- Vai de mine !. Ce să fac ?
 Că toate fetele 'mi plac,
 Nevestele moarte-mi fac.
 Dar mă îmbie fetele
- 5 Și așa' mi duc eu zilele.

Dela Sfreza Ion, Voila.

Amară-i frunza de nuc,
 Mai amar dorul ce duc.
 Amară-i frunza de fag
 Mai amar dorul ce trag.

- De când maica m-a făcut,
Zile bune n'am avut.
De dulceață n'am știut,
Până când am strâns în brațe
- 5 Puișor frumos la față,
Puișor cam roșior,
Puișor ca un bujor.
Puișorul când m-atinge,
Foc la inimă m-atinge.
- 10 Puișorul când mă privește,
Inima mi se sfârșește.

*

- Pus-am gând și jurământ,
Să-l las la dracul de iubit.
Dar iarăși m'am socotit
Să mai iubesc pân'la toamnă ;
- 5 Pân'la toamnă. Pân' la iarnă.
Dela iarnă încolea,
Mă iubească cine-o vrea,
Eu mi-am iubit partea mea.

*

- Gândit-am mândră, gândit,
Să mă las de-al tău iubit.
Dar inima mă întoarnă
Să te iubesc pân'la toamnă.
- 5 Dela toamnă încolea,
Iubească-te cine-o vrea.

*

De-ar fi dorul ca odorul,
L-aș băga în sân ca măruț.
Dar, zău, doru-i mare câine.
Peste multe dealuri vine
Ș-așa vine de fierbinte,
Să stai în loc te-ai aprinde,
Dar cu atâta ai noroc
Că te miști, nu stai pe loc.

- Prins-a fața să înegrească
Și părul să-mi cărunțească,
Că-s catană împărătească ;
Numai mândra să-mi trăiască.
5 Când eu mândro m-oiu găsi,
Eu iar voi întineri.

*

Acuma m'am turburat
La jucat și la strigat.
— Mai taci, vere, nu te face
Că nu joci cu cine-ți place.

*

- Vai de mine ! cât dor duc
Colo, seara, când mă culc.
Dimineața, când mă scol,
Sunt cu sânul, plin de dor ;
5 Dimineața, când mă'mbrac,
Sunt cu sânul plin de drag.

*

- Mă dusei și eu la moară
Și'ntâlnii o fetișoară,
Cu cosița gălbioară,
Cu mijloc de trestioară.
5 Rupe-i Doamne cosița,
Cum mi-a rupt ea inima.

*

De-ai fi lună, vorbitoare,
Pe cât iești de călătoare,
Eu, lună, te-aș întreba,
Ce face mândruța mea ?

*

Cine nu știe ce-i dragul,
Poate crește'nalt ca fagul.
Dar eu, Doamne, l-am știut
Și de-aceia n'am crescut.

Poți tu zice, mândră, zău
Că nu te-am sărutat eu ;
Că nu ședeam pe sub poartă
Și tu-mi dai gurița toată ?

*

Foaie verde de bujori,
Aveți grije, măi feciori,
C-a venit a mea drăguță,
Cu catrință, cu zăluță.
5 A venit ca s-o jucați,
Numai să n'o sărutați.

*

Numai încet și binișor,
Că îi schioapă d-un picior.
S'a tăiat într'un topor,
Și toporul oțelos,
5 S'a tăiat până la os.

Dela Viță Iacob-Volla.

HUNEDOARA

- Trandafiraș din grădină,
Badea meu ca o lumină,
Umblă două, să-l sărute,
Dumnezeu să nu le-ajute.
- 5 De l-oiu fi sărutat eu,
Să mă usc ca frunza'n tău.
De l-am sărutat vreodată,
Să mă usc ca frunza'n baltă.

*

- De-ai fi mândră, bunișoară,
Ți-ai face patul afară,
Eu m-aș face vânt de vară,
Patul ți l-aș legăna,
- 5 Gura ți-o-aș săruta.

*

- Tu mândruță, spic de grâu
Nu ieși seara, la râu,
Cu poalele de bumbac,
Că io după tine zac.
- 5 Cu poalele de fuior
Că io după tine mor.

*

- De când la mândra gândesc,
Pe picioare mă topesc.
Mă topesc, seara, pe pat,
Ca vara, când îmi e cald.
- 5 Mă topesc sara pe lună,
Ca vara pe vreme bună.

Florică de bujor,
Ardă-te focul de dor.
Dorul ici, dorul colea,
Dorul la inima mea.

*

Țucuți, lele, ochii tăi
Când or fi, să fie ai mei.
Țucuți, mândră, gura ta,
Când o fi să fie a mea,

*

Jele-i doamne, cui îi jele !
Jele-i inimuții mele.
Jele-i la tot neamul meu,
După un tânăr cum sunt eu.

*

Crești pădure și te'ndeasă,
Numai mie cărare-mi lasă.
-mi cale și cărare,
Să duc mândrii de mâncare.

*

Perina cu fața sură,
Toată noaptea așteaptă gură.
Perina cu pene moi,
Bade, dă-mi gura'napoi.

*

Măi bădiță, bădișor
Nu duce de mine dor,
Făr' fă-ți fântână'n ocol.
Te fă, bade, mânios
5 Și trăneste cofa'n jos.
Io m-oiu face mânioasă,
M-oiu băga la mătă-n casă
Și te-oiu face cu nevastă.

Măi bădiță, a mea guriță
Face-o-aș o fântâniță
Și buzele izvoarele,
Să bei tu, bade, din ele.

*

Cine m-a'nvățat să iubesc,
Nu mă lasă să doresc.
Cine m-a învățat a iubi,
Nu mă lasă a dori.

*

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
Fă-mă un fir de iederuță
La mândruța'n grădiniță.
Fă-mă floare de Banat
5 La mândruța lângă pat.

*

Când îmi vine mândra'n gând,
Mă leagăn ca frunza'n vânt.
Frunza se leagănă'n vânt,
Io mă leagăn pe pământ.

*

Io cu mândra-s într'o parte,
Num'un deal că ne desparte
Ș-un pârau cu apă rece,
Da-u-ar Dumnezeu să sece,
5 Să se vadă sat cu sat
Și io pe cine-am lăsat.

*

La fântâna cu isvor,
Se 'ntâlnește dor cu dor
Și fac legea fetelor.
Legea fetii așa-i făcută :
5 Strânge-o'n brațe ș-o sărută
Și-i dă drumul să se ducă.

Păsărică de pe culme,
Iartă-mă mândră, de glume ;
Că nu-i om să nu glumească
Și să nu păcătuiască.

*

Strugurel cu boabă rară
C-al meu drăguț nu-i în țară :
Floricea de primăvară.
Alunel cu multe-alune,
5 C-al meu drăguț nu-i în lume,
Frumos și c-un mândru nume.

*

Plin îi drumul de feciori
Nu-s ai badii ochișori.
Plin îi drumul de voinici
Ochii badii nu-s p-aici.

*

Mă'nsurai seara, pe ploaie
Și-mi luai o unguroaie.
Mă dusei cu ea la fân
Și punându-i mâna'n sân,
5 O aflai că-i de rumân.

*

— Vină, bade, vină dragă
Dă-mi dă gura, că-s beteagă.
— Stăi, mândruță, că vin zău
Și mie mi-i tare rău,
5 Tot numai de dorul tău.

*

Pișcă, mușcă pe lelea.
N-aștepta să zică ea ;
Că la lelea îi rușine
Dac-o pișci îi pare bine.

- Iubește-mă, bade, iară
Că nu ți-am fost dragă, o seară,
Cî doi ani întregi ș-o vară.
Iubește-mă dacă-ți plac,
5 Dacă nu, sâlă nu-ți fac.
Iubește-mă din văzut,
Dacă nu mai poți mai mult.

*

- Mi-a trimis badea, din țară,
Pe trei fire de secară,
Să mă duc, că el să'nsoară.
Io'napoi că i-am trimis
5 Pe trei fire de ovăz
Să se'nsoare sănătos.

*

- Bade, pesteluță verde,
Dumnezeu să nu te rabde,
M-ai învățat a iubi
Ș-amu mă lași a dori.
5 M-ai învățat sărutată,
Ș-amu tu mă lași uitată.
Uitată ș-a nimănuî,
Numai, bade, a dorului.

*

Vai de mine! că-i amiazi,
N-am văzut pe badea, azi,
De nu-l văd pân'la ojină
Nu-mi trebuie să mânc de cină.

*

- Prin țărână, prin imaș,
Io cu mândra duce-m'aș,
Nu ne-ar trebui mînaș,
Nici popă să ne cunune,
5 Numai noi cu vorbe bune.

- Prin pădure, prin poiană,
Merge-o fată de română,
Cu marcele puținele,
Cu bertița p'îngă ele,
5 Doamne, bine-i stă cu ele.

*

- Foaie verde, foaie fragă,
Cum ți-oiu zice, mândră dragă ?
Dar ți-oiu zice floare d-albă,
Că de mică mi-ai fost dragă !
5 — Dar io, bade, cum ți-oiu zice ?
Măruț roșu și'nrotat,
Dulce-ai fost la sărutat.

*

- Du-te dor pe sub răzor
Nu mere pe râțul gol,
Ca să crească oarecine,
C-amu meri tu dela mine.
5 Mân'ce-te amarul dor,
N-am topor, să te omor.
N-am secure, să te tai,
Să nu-mi faci atâta bai.
Du-te dor cu Dunărea,
10 Nu-mi mai rupe inima.
Du-te dor cu Mureșul
Nu-mi mai rupe sufletul.

*

- Bădiță, din dealul mare,
Scobori cu boii la vale,
C-am să-ți spun de-o vorbă mare.
Spune-mi, bade, adevărat,
5 Pentru care m-ai lăsat ?
Pentru buruiana din cepe ?
Pentru ciuful dintre fete ?
Pentru buruiana din flori ?
Și ciuful dintre feciori ?

Așa zic oamenii'n sat,
C-oiu muri ș-oiu mere'n iad.
Dar de-oiu mere n-oiu ședea
C-am iubit pe voia mea.

*

Frunzulișă creangă verde,
Bădișă cu alta șede.
Las' să șeadă, s'o iubească
Și la mine, să gândească.
5 Las' să șeadă, s'o sărute
Și pe mine, să nu mă uite.

*

Prietenă, de lângă mine,
Na primă din părul meu
Și-ți leagă drăguțul tău.
Io-s o fată răzătoare
5 Unde-l văd îl chem în casă
Și-i pui pălinca pe masă
Și slănina popricată
Și-i dau gura câteodată.

*

Ce stai, bade, cât coala,
Cu atâta inimă rea ?
Dar îndrăsnește, de grăește,
C-a mea inimă voește.

*

Badea meu frumos mai ești
Dar nu te știu al cui ești.
Câte maice ai avut,
De-așa frumos te-au făcut :
5 Cum te-a putut legăna
De ți-e gura ca paharul
Și buzele ca zaharul !

Frunză verde huhurez,
Te-aş iubi şi nu cutez ;
Că mă tem că m-oiu iubi
Ş-apoi mă vei părăsi.

*

Maică, inimă de piatră,
Ia vino la mine-odată,
Să vezi, străinii cum mă poartă.
Străinii cină la fereastră,
5 Eu suspin pe după casă.
Străinii cină la lumină,
Eu suspin pe sub streăşină.

*

Mândru-i codrul şi'nfrunzit,
Eu tânăr şi amărât.
Mândru-i codrul şi înalt,
Eu tânăr şi supărat.
5 Mândru-i codrul şi'nflorit,
Eu tânăr şi necăjit.

*

Leliţă, cu casa'n colţ
Iubeşte-mă, dacă poţi.
Dacă nu şi nu şi nu,
Sărută-mă şi te du.

*

Leliţă, cu ochii verzi,
Ieşi afară de mă vezi.
Ieşi afară pân'la poartă,
De vezi dorul cum mă poartă,
5 Mă poartă din loc în loc
Ca pe-un om fără noroc.
Mă poartă din sat în sat,
Ca pe un câine turbat.

Sunt fecior dela Ulmac,
Pân'ce trec muntele tac.
Dacă muntele îl trec
Eu cu mândrele-mi petrec.

*

Mândră dragostile noastre
Au rămas pustii pe coaste.
Or tânji și s'or usca,
Nimeni nu le-a mai purta,
5 Până-i plopul și salca.

*

— Hai, mândră, cu vacile
Pe coasta cu fragile.
— Ba io, dracul numai me.
Doară am mai fost odată,
5 Ș-am venit toată mușcată,
Ș-a vrut mama să mă bată.

*

Bălăioară, dela munte,
Nu-ți mai pune flori pe frunte,
Că ți-a ieșit vorbe multe.
Las'să-mi iasă,
5 Că nu-mi pasă,
Că bădiț-ai dus de-acasă.

*

Cine-a împărțit norocul,
Mânca-i-ar inima focul,
Că la toți le-a dat cu sacul
Numai mie mi-a dat cu acul.

*

De-ar fi cerul de hârtie,
N-ar putea nime să scrie
Al meu bine din junie
Și al mândrei din fetie.

Am avut o mândruliță,
Tânără ca o mlădiță
Și-am lăsat-o, să mai crească,
Multe'n cap să dobândească,
5 Cu badea să se iubească.

*

— Bagă, Doamne, luna'n nor
Să mă duc, unde mi-e dor
Tu nu vrei... Tu nu vrei...
Bade, să mă iei.
5 Tu nu vrei... Tu nu vrei...
Ce-ai iubit să iei.
— Ba eu vreau... Ba eu vreau...
Mândră să te iau.
— Ba eu vreau... Ba eu vreau...
10 Ce-am iubit să iau.

*

Badea meu, cel de demult,
Nu gândi că te-am urât.
C-am pus gând să te urăsc
Dar ca tine nu găsesc.
5 Nici la față, nici la dos,
Nici la port așa frumos.

*

Ajungă-te mândră, ajungă,
Dorul meu pe cale lungă.
Să lași lingura pe blid
Și pâinea lângă cuțit.

*

Frunză verde'n codru des
Toată lumea ște-au ales
Ce-a fost bun și dragostos.
Dar eu încă mi-am ales
5 Trei fire de neghinuță
Și drăguță subțiruță.

Verde-i bradul și stejarul
N-o mai fi cum vrea dușmanul.
Pune-om umăr doi cu doi
Ș-o mai fi, cum vrem și noi.

*

— Frunză verde de pe baltă
Fire-ai mândră blestemată,
Că tu, nu ai fost curată.
— Bade, nu mă blestema,
5 Nu-i de vină gura mea,
Că-i de vină măica mea,
Că m-a făcut frumusea
Tocmai pe plăcerea ta.

*

Cucuruz de pe-arātu ă
Vină, bade, și-mi dă gură,
Că, decând nu m-ai sărutat,
Buzele mi s'au uscat.

*

Strânge'n brațe pe lelea
N-aștepta să zică ea,
Că leliții e rușine,
Dac-o strângi îi pare bine.

*

Marioară, de pe râț
Nu gândi că te-am urât,
C-a fost vremea'ntunecoasă
N'am putut veni d-acasă.

*

De dorul Ioanului,
Rupt-am lemnul Domnului
Și l-am pus la reveneală
Să vie loț pe seară.

*

Săracă străinătate,
Mult mi-ai fost soră și frate.

Frunză verde secărea.
Noapte bună mândra mea.
Nu știu când m-oiu mai vedea,
Dar văd eu că niciodată

5 N-o să măi fim la-o-laltă.

*

Frunză verde de pe prun,
Doamne, ajută-mi la drum.
Să mergem și să venim,
Gândul să ni-l împlinim.

*

Nu te teme, nană, nu
Că te joacă copilul,
Că copilul a mai jucat
Fete mari și s-au măritat.

*

Vecină nu-ți pară rău,
Că iubesc feciorul tău.
Ingrădește-ți ulița,
Tot cu lin și cu pelin,
5 Să nu ne mai întâlnim.
Numai Sâmbăta odată,
Duminica ziua toată.
Nu-l mâna seara la boi,
Să ne'ntâlnim amândoi.

*

De-ar avea pismașul modru,
Face-m'ar cenușă'n codru.
De-ar avea pismașul rând,
Face-m'ar cenușă'n vânt.
5 Dar pismașul modru n'are,
Crapă de mânie mare.

*

Hai de mine! abia mă duc
Pe sub frunza cea de nuc,
Hai de mine! abia mă trag
Pe sub frunza cea de fag!

- Bate, Doamne, pe popa
Că mi-o spovedit mândra.
Nu știu ce canon i-o dat,
Că pe mine m-a lăsat.
- 5 Bate-mă, Doamne, să zac,
Pe brațe la domni cu drag.
Bate-mă Doamne, să mor
Pe brațe la'nvățători.

*

- Frunză verde'n trei livezi,
Bade ca al meu nu vezi.
La grumaji năframă albă
Și ochii ca mura neagră.
- 5 Părul lui negru'ncrețit,
Mult mă tem că l-am pierdut,
Că l-am mai pierdut odată
Și deabia l-am fost aflată
La birturi cu uși închise,
- 10 Unde-s dorurile strânse,
Mândrele pe table scrise.
Negustorul mă întreabă,
Că eu caut pe cineva.
— Caut pe cel cu foaia lată.
- 15 Susu-i Dumnezeu să-l bată.
M'o'nvățat a săruta
Și m-o lăsat a uita.
Și m'o'nvățat a iubi
Și m-o lăsat a dori.

*

Dragu-mi de cine-mi drag,
De măr roșu pădureț,
De badea cu părul creț.

*

Pentru ochi ca mura neagră,
Inconjurai pădurea'ntreagă.
Pentru ochi ca murele,
Inconjurai pădurile.

Leliță cu ochii verzi,
Ieși afară de mă vezi.
De vezi dorul cum mă poartă,
Pela tine, pe la poartă.
5 Mă poartă din loc în loc
Ca pe un om fără noroc.

*

Ști, tu mândră, ști tu dragă,
Când mâncam noi doi, o fragă;
Dar acum, s'avem cu sacul,
Nu ne-om da unul la altul.
5 Și ședeam pe pajiște
Și vorbeam de dragoste.

*

Dacă vrei să ai muiere,
Mei la mama și mă cere.
Dacă mama nu m-o da,
Pune mâna și mă ia.

*

Frunză verde de dudău
Departa-i fratele meu.
Frunză verde de dudiță
Departa-i a mea drăguță.

*

Frunză verde de dâlmoc,
Omul bun n'are noroc.
Om bun am fost și eu
Și norocul mi-a fost rău.

*

Adă, Doamne, vara iute,
Să mă sui la boi, la munte,
S-aud Crișul vâjâind,
Pe mândra'n frunză trăgând.

- De când trec la mândra dealul,
Mi s'a despotcovit calul.
Dar nu-i vina calului,
Nici a potcovarului,
5 Ci-i vina corbaciului,
Că corbaciul bate`calul,
Ca să treacă iute dealul.

*

- Câte flori din Turda'n sus
Toate cu badea le-am pus.
Creșteți flori și vă'ngrădiți,
Căci n'am frați să vă'ngrijească,
5 Nici surori să vă plivească,
Nici nepoate
Să vă poarte.

Dela Hunț Vică, Târnăvița.

- Porumbel cu porumbele,
Piceți porumbelele,
Să rămâie numai spinul,
Să mă iubesc cu vecinul.
5 Pe fereastră ne-om vedea,
Peste gard ne-om săruta.

*

- Bace-o Doamne, sâla-i rea,
De tot omul s-ar lega.
S-ar fi legat de-o fată,
Ș-a lăsat rășboiul în casă.
5 S-o fost legat de-un voinic,
Și-o lăsat plugul în câmp,
Și de mini s-o fi legat,
Ș-am fost fecior de-am scăpat.

*

Bate, Doamne, cui nu-i place,
Gură de fată bârnace.

Ai de mine, mult m-aş duce,
Pân-aş da de gură dulce.
Gură dulce nu mai este,
Numai la doamne, neveste,
5 Dar mai este şi la fete,
Numai nu se povesteşte
Că dacă s-ar povesti
Peşitori n'ar mai veni,

*

Măi bădiţă, bădişor,
Ce-mi trimiţi atâta dor.
Trimite-mi mai puşinel
Şi vino şi tu cu el.

*

Mândruleană de demult,
Uită-mă că eu te uit.
Nu te pot bade, uita,
Că ți-a fost dulce gura.

*

Vai ! de mine, ce să fac
Cine-mi place, eu nu-i plac !
Vai ! de mine, ce să fie,
Cui îi plac eu, nu-mi place mie !

*

Când trec, mândră, pe la voi,
Plângu-mi ochii amândoi.
Când trec, mândră, pe la tine,
Plânge inima în mine.

*

Măicuţa, când m'a făcut,
A plouat ş-a bătut vânt.
Cum a lost vremea de rea
Aşa-i şi inima mea.

- Frunză verde merișor,
Unde-ai plecat domnișor ?
— La Craiova, să mă'nsor,
Că fetele la noi nu vor,
5 C-auzit că-s mult dator.
Frunză verde peliniță,
Is dator la o fetiță
Pentru că mi-a dat guriță.

*

- Cine m-a dat dorului
Aibă casa cucului.
Cine dorului, m-a dat,
Fie-i moartea spânzurat.
5 Lângă o cetină de brad,
Cu mult dor și cu banat,
Cum trăesc eu străinat.

*

- Că'n Bistrița-i mare târg,
Ce cumpăr nu pot să vând.
Eu mi-am cumpărat urât,
Nu pot merge'n târg să-l vând.
5 Eu mi-am cumpărat necaz,
Nu pot merge'n târg să-l las.

*

Mândruță cireasă amară,
M'a chemat la ea pe seară.
Mândruța cireasă dulce,
Nu m-a chemat și m-oiu duce.

*

- Dragu mi-i cu cine joc,
Că miroasă a busuioc,
Pela țâțe,
Tămâițe.
5 Pe la brațe,
Iarbă creață.

Copilița, bate-o Doamne,
Cum se pune jos adoarme.
Copilița bat-o crucea,
Asta am sărutat-o atuncea.

*

Vai ! de lin. Vai ! de pelin.
Vai ! de omul care-i străin.

*

Frunză verde trei parale,
Pusu-mi-s'a ursu'n cale.
Eu l-apucaii de spinare
Și-l detei de-a dura'n vale.

*

Trecui valea eu singur,
Calul sur, badea-i Ungur,
Blestema-l-aș, nu mă'ndur.

*

Mândră, cunună de flori,
Când te văd, mă ia fiori,
De jos, până'n subțiori.
Mor, mândră și mă aprind,
5 Când te văd pe drum trecând.

*

Auzii pe drum mergând
Că în Brad îi mare târg,
Neveslele gură vând.
Eu, acolo, duce-m-oiu,
5 Rând la fete face-l-oiu,
Pe neveste dau napoi.

*

Când eram în vremea mea,
Ceteră nu-mi trebuia,
Ceteram cu gura mea.

Vai ! de mine, multe știu,
Eu mă mir, unde le ții.
Dar le ții sub lacătă
Câte una scot odată.

*

Seara, la guriță dulce,
Vai de mine cum aş mere,
Pe pârau cu pietricele
Seara la mândrile mele.

*

Frunză verde de secară,
Vină bade'n astă seară.
Iarbă verde printre fân
Să-ți dau măruțe din sân.

*

Ce-a iubit, inima mea,
Până mor, nu pot uita.
Ce-a iubit sufletul meu,
Până mor, îmi pare rău.

*

Săracă inima mea,
Iar începe-a mă durea.
Nu mă doare că-i zdrobită,
Mă doare că-i necăjită.

*

De-ar fi lună decuseară,
Aş merge la mândra iară.
Dar luna este târziu
Nu pot merge şi să viu.

"

Mult îmi zice mândra mea
Că mie nu mi-i de ea.

Aș juca cu fetele,
Dar mă pradă mustățile.
Dar mustățile eu le rad
Și de fete nu mă las.

*

Dragi mi-s fetițele, dragi,
Vara, când culeg la fragi.
Cându-s multe și mărunte
Și pasc boii pela munte.

*

Mândră, de când viu la tine,
Nu-i sânge'n obraz la mine,
Pus-am gând să te mai las
Să-mi vie sângele'n obraz.

*

Mi-a trimes badea, trimes,
Carte albă scrisă'n flori,
De jale, pe sărbători.
Dar și eu i-oiu trimite,
5 Dela munte, frunză verde.

*

Mă mână, mama, la deal,
Cu sapa, să sap la hrean,
Mai săpai și mai rămasă
Mă luai pe coastă, acasă,
5 Mă'ntâlnii cu o catană
Cu șapca plină de pene.
Eu cerui să-mi dea o pană
El zise să-i fiu drăguță.
Eu drăguță nu-i pot fi
10 Că-s drăguță la birău,
Să-mi cumpere un tișcanău,
Tișcanău, de cel vărgat
La piciorul cel stricat.

- Cătu-i dealul dealungul,
 Ară badea cu plugul,
 Din capăt, până'n codrul.
 Vine mândra cu prânzul.
 5 Haide, mândră să prânzim
 Nu veniu ca să prânzesc
 Ci veniu să-ți povestesc.

*

- Frunză verde lemn domnesc,
 După cine mă topesc.
 După un pui de Georgonesc,
 Că-i cu peană'n pălărie
 5 Și cu pinteni de călărie.
 Când pășește zurăiește
 Inima mi se topește,
 Ca unsoarea cea de pește.

*

- Decât să-mi moară mândra,
 Mai bine ardă-mi casa.
 Pe sub munte, sunt lemne multe
 Și-mi fac casă cu o curte.
 5 Dar ca mândra nu văd multe.
 Nici la față, nici în dos,
 Nici în port așa frumos.

*

- Bade, de dragostea noastră,
 A'nflorit un pom la coastă.
 A'nflorit,
 Dar n'a'nfrunzit
 5 A gândit
 Că m'ai urât.
 A'nflorit, dar n'a legat,
 A gândit că ne-am lăsat.

Dela Giurgi Constantin-Bulzești.

- Vecină, dragă vecină
Nu ținea alian pe mine.
Că mâncarea nu ți-o mânc,
Nici dragostea nu ți-o stric.
5 Băutura nu ți-o beau,
Numai dragostea ți-o dau.

*

- Zi, bade, cu fluera
Nu-mi mai rupe inima.
Zi, bade, cu fluierul
Nu-mi mai rupe sufletul.
5 Să știu, bade, că-i veni,
Drumul ți l-aș vărui
Tot cu var de cel mărunț
Să vii, bade, de curând.
Și cu var de cel mai mare
10 Să vii, bade, cât de tare.

*

Busuioc cu creanga'n apă,
Spune cucului să tacă,
Să nu cânte așa frumos
Când îi badea mânios.

*

- Măi bădiță, măi loane,
Ce-ai cătat la noi aseară.
Că măicuța știe ce face,
Mă dă după cine-i place.
5 Că măicuța știe ceva,
Mă dă după cine vrea.

*

- Cucuruz de pe arătură
Vino, bade, și-mi dă gură.
Că de când nu ne-am sărutat,
Buzele mi s'au uscat,
5 Și pe tine te-am uitat!

Dragostile cele mari
Merg pe drum ca doi tâlhari,
Dragostile cele mici
Merg pe drum ca doi voinici.

*

Am un bade subțirel,
La toate li-i drag de el.
Numai mie nu mi-i drag,
Numai mândrii ciudă-i fac.

*

Nicio floare nu-i bujoară,
Ca feciorul, când se'nsoară.
Nici o floare nu-i înflorită,
Ca fata când se mărită.

*

Cântă, cuce, depe cruce
Badea, la toamnă se ducè.
Du-mă, bade, și pe mine
Pe. Murăș în jos cu tine.
5 De ți-o fi, bade, rușine,
Fă-mă brău pe lângă tine,
De ți-o fi, bade, cu greu,
Fă-mă lumină de său.

*

Auzit-am dintr'un om
Că cine-i catană-i domn.
O fi să mai aud odată,
Îi sparg capul cu o piatră.

*

Câte fete pe la noi,
Toate vor să nu mă'nsor;
Ci numai una micuță
Toată vara'mi dă guriță.

Fost-am... Fost-am crăişor,
Tinerel, voinic fecior;
Ş-am avu' o mândruliţă
Ş-am lăsat-o crâşmărită.

- 5 Crâşmăriţa buţilor,
Drăguţa voinicilor.
Eu ceream o felea de vin,
Ea-mi dădea ciubărul plin.
Eu scoteam banii, să-i plătesc,
10 Ea mă'ntreba ce gândesc.
— Eu, leliţă gândesc bine
Să nu fiu dator la tine.
— Lasă, bade, că-i plăti,
La toamnă dacă-i veni.
15 Lasă, bade, că mi-i da
La toamnă, dacă-i scăpa.

*

Foaie verde de bujor,
Nici la toamnă, nu mă'nsor ;
C-am o mândră tinerea
Şi-mi dă gura când oi u vrea.
5 Şi nici ea nu se mărită
Că de gură nu-i lipsită.

*

- Fă, Doamne, cerul hârtie,
Pe Oanea cancelarie,
Pe Alexandru scriitor,
Să-mi scrie mie de dor.
5 Că doru'ul îi mare câine
Că se bagă'n sân la mine
Şi nime nu-l poate scoate,
Numai badea, că el poate.

*

Păcurar la oi am fost,
Oile nu mă cunosc.
Oile, mance-le buba,
Când mă văd o taie fuga.

- Să știu bade că-i veni,
Foarte frumos m-aș găti
Cu haine, cu clopoței,
Lucitori ca ochii tăi.
5 Cu călăpăr în cosiță
Gata ca să-ți dau guriță.

*

Frunză verde de goron,
Dulce-i gura lui Aron,
Dulce-i zău că-i cu zahar
Și cu miere din pahar !

*

Susu-i lună, jos îi nor,
Departa-i cine mi-e dor.
Susu-i lună, jos îs stele,
Departa-i cine mi-e jele.

*

- Nicolae, buze dulci,
Pune clopoțe la junci.
Nicolae, buze moi,
Pune clopoțe la boi
5 Să s-audă și la noi.

*

Mă mână mama la plug,
Nu-i atare meșteșug.
Ziua-i mare, lucru-i tare
Și nu-ți pot da sărutare.

*

- Pentru mândra care-mi place,
Nici domnii nu au ce-mi face ♣
Căci și ei au drăguțe
Le poartă vara 'n căruțe
5 Și iarna 'n săniuțe.

- Lelița mea cu papuci,
Unde truda tot te duci ?
— Dar mă duc, să culeg nuci.
— Hai încoace să te sărut,
5 Că și eu merg să-ți ajut.
— Aș veni, dar nu cutez
De hoțul de huruez,
Că pândește după mine
Că sărutu-te pe tine.

*

- M-a făcut mama prin pruni
Să fiu dascăl, de minciuni.
M-a făcut prin iarbă verde,
Să fiu dascăl peste fete.
5 M-a făcut mama prin meri,
Să fiu dascăl de femei.

*

- Du-mă, Doamne, și mă pune,
Unde-o fi mândrele bune
Și vinarsul cel de prune.
Du-mă, Doamne, și mă lasă,
5 Unde-o fi mândrele acasă
Și vinarsul de cireășă.

*

Nu fii mândră amărâtă
Pentru că ți-am dat o bătă,
Că la alta 'i dau o sută
Și vine și mă sărută.

*

- Au, mamă ce-i pe aici ?
Plină-i lumea de voinici,
La tot fagul câte cinci.
Dar la fagul de lângă cale,
5 Zace unul de lingoare,
Nu știu zace, ori se face,
De bubat și de vărsat,
Sau de dor de sărutat.

Mă mână, mama, la deal
Cu sapa să sap hirean.
Mai săpai și mai rămasă,
Mă luai pe cale acasă,
5 La copii și la nevastă.

*

Mă mână mama 'n grădină
Să-mi culeg mazăre mie.
Măzăruț de cel albuț
Să facă peană la drăguț.
5 Drăguțul s-o dus catană
N-are cine-i pune peană.

*

— Ileană, dragă Ileană,
Să te pot eu face peană,
Să-te port la pălărie,
Să fii dragă numai mie.
5 Că mi-s eu o peană verde
Să fiu dragă cui mă vede.

*

Marie, dragă Marie,
Fă-mi cămașă pe lotrie
Până viu din cătănie.
Că-oiu fura ți-oiu da și ție :
5 De-oiu fura eu șase boi
Mie patru ție doi.

*

Hai mândră, cu vacile,
Pe coasta cu fragile.
Ba iu c'am mai fost odată
Ș-a vrut maica, să mă bată.
5 Cu o bătă de trifoil,
Să mă 'nvețe la răsboi.
La răsboiu nu m-a învățat,
Blidele nu le-am spălat.

- Dela primărie 'n jos,
Toate lămpile s'au stins.
Numai la mândruța mea
Arde lampa ca steaua,
5 Că știe că merg la ea.

*

- Poruncit-a mândra mea,
Pe doi pui de turturea,
Să fac ziua ce-oiu putea,
Noaptea, să mă duc la ea,
5 Ca să-i sărut gurița.

*

- Măi bădiță, măi tândală,
Ce-ai cătat la noi aseară ?
— Am cătat c-am auzit
C-aveți fete de mărit,
5 — Noi avem,
Dar nu ți-o dăm.
Noi o dăm dup-un diac,
Că-i cu poala de bumbac.
Noi o după după Ion,
10 Că-i cu poala de fuior.

*

- Abia apuc până la vară,
Să iau pușca 'n subsioară
Să mă duc la codru verde
Să văd mândra, unde șede
5 Dar ea șade pe sub perete
Și coase pe sumnă verde.
Voinul șede după masă
Și 'mplete ciucuri de mătăasă.
Hai să prindem caii la cocie
10 Să ne ducem în cununie,
Până-i popa în liturghie.

- Cucul îi om blestemat,
Mă scoală noaptea din pat,
Să-l îmbrac în haine verzi,
Sboară 'n codru nu-l mai vezi.
- 5 La poiana Dâmbului,
Mă 'ntâlnii cu nana lui :
— Bun'tâlnitul, nană dragă.
— Mulțam ție șogorană.
— N'ai văzut un pui de cuc ?
- 10 — Nu, eu nu. Nu l-am văzut.
Că eu să-l fi și văzut
Nu ți-l-aș fi cunoscut.
Puiul meu e cunoscut,
Că-i cu peană'n pălărie
- 15 Și cu pinteni la călcăie.
Când pășește zdrăngănește,
Inima mea se topește.
Ba așa ți l-am văzut
La valea Aradului,
- 20 Cu trei mândruțe de-a lui.
Una 'n pat îi așternea,
Una cismele îi trăgea,
Una de cină-i gătea.
— Dar de cină, ce-i gătea ?
- 25 — Două mere,
Două pere,
Două buze subțirele.

*

- Cucule, bolândule
Vara vii, vara te duci
Și de lucru nu te-apuci.
Dar la iarnă, ce mânzi ?
- 5 Dar la iarnă mânc pământ,
La iarnă viu să vă cânt.
Stau voinici cu plugurile
Pe sub toate marginile
Și-mi ascultă glasurile.

Măi bădiță spic de grâu,
Vrut-aș-fi să nu te știu,
Că de când te știu pe tine
N'a rămas inimă 'n mine
5 Și cât mi-a mal rămas
Toată s-o fi fript și s'a ars.

*

Eu pe deal, mândra pe vale,
O cunosc pe 'nvelitoare
Și pe mersul din picioare
Când pășește călușește
5 Inima mi se topește.

*

Frunză verde care-i frunză,
Care-o iau mânila 'n buză
Și se duc cu ea la șură
Și dau paie juncilor
5 Și gură voinicilor.

*

Alunel cu multe alune,
Ca mândra mea nu e 'n lume!
Alunel cu frunza rară,
Ca mândra mea nu e'n țară.

*

Aș juca eu preoteasa,
Mă prodă că-i mică casa;
Aș juca cu 'nvățătorul
Mă prodă că-i mic cuptorul.

*

Frunză verde de cireasă,
Puse mâna pe mireasă;
Dar mireasa nu-i a ta
E a celui de coala.

- Taci, inimă 'n sân la mine
 De ți-e rău, de nu ți-e bine
 Plânge să nu știe nime !
 Fă, inimă, răbdătoare
- 5 Ca pământul sub picioare,
 Răbdă inimă și taci
 Ca pământul care-l calci,
 Că toate, numai tu le faci.

*

- Am auzit, maică, aseară.
 C-a venit carte din țară,
 Să ducă feciorii iară.
 Am un drăguț tinerel,
- 5 Și l-or duce și pe el.
 Că l-or duce, l-or lua,
 Că-i frumos ca lumina.
 Dar eu, maică, ce m-oiu face ?
 Eu m-oiu face un măr gutui,
- 10 M-oiu pune la căpătâiu :
 Măr gutui a putrezi,
 Eu fără drăguț, oiu fi.
 Dar m-oiu face un pârâuaș
 Și m-oiu pune la fogaș
- 15 C-o știut țuca cinaș.

*

- Colo sus în poieniță,
 Cum mai doarme o copiliță.
 Vine un băiat ș-o 'ntreabă :
 — Ce îmi ești matală dragă ?
- 5 — Dar nici fată, nici nevestă,
 Numai floare de pe mare
 Cine mă iubește moare.
 M-a iubit un băiat,
 De trei ori a leșinat ;
- 10 Dar m-a iubit un voinic
 Și lui nu i-a fost nimic.

- Şeade badea Iancului
La Valea Aradului
Cu trei mândruţe de-a lui.
Una 'n pat îi aşternea,
5 Una cismele-i trăgea
Una de cină-i gătea.
— Dar de cină ce'i gătia ?
— Două mere,
Două pere,
10 Două buze subţirele.

*

- Să fi dată Dumnezeu
Cel mândru să fie al meu,
Cel urât al celui rău.
Aşa a vrut Dumnezeu
5 Cel urât să fie al meu,
Şi cel mândru al celui rău !

*

- Mulţi îmi strigă mie 'n sat
C-am să fiu talpă de iad.
Dar de ce, Doamne, să fiu
Că n'am omorât de viu ?
5 Am iubit ce mi-a plăcut,
Alte rele n'am făcut.

*

- Frunzuţă verde de soc,
Europa arde'n foc,
Se bate fără noroc.
Impăraţii stau la mijloc
5 Şi strigă în gura mare :
— Veniţi, feciori, la cercare.

*

- Câte flori pe deal în sus,
Toate eu cu mândra le-am pus.
Câte-am pus până la cină,
Toate s-au uscat din rădăcină.
5 Câte-am pus până la prânz,
Toate frumos că s-au prins.

Dușmanii din ură rea
Încearcă a ne lua.
Dela Rus și dela Sârb
E rășboiul pe pământ.

*

Tot pământu-i plin de sânge
Toată lumea plânge, plânge.
Fire-ai Sârb afurisit
Că bine ne-ai nimerit.

*

Mult mă muștră iedera,
De ce nu-s verde ca ea.
Ea poate să fie verde,
5 Că tot în pădure șede.

*

Tot omul îmi strigă lotru,
C-am furat un lemn din codru
Dar eu... dracul l-o furat,
Numai o scândură de brad,
5 Să-mi fac la mândruța pat.

*

Trimăs-a 'badea din țară,
Cârpă albă 'mpăturată,
Trei ai să mai șed eu fată.
Trimisu-i-am înapoi,
5 Cârpă albă toată flori,
Că ș-aici mai sunt feciori.

*

Pădurice nerărită,
Taci, fată și te mărită.
Numai nu te cununa
Să te pot și eu lua.

- Maică, inimă de piatră,
Ai venit la mine odată,
Să vezi străinii cum mă poartă.
Că străinii să aibă vreme,
5 Câtă mine ar tăia lemne.
Și străinii s-aibe loc,
Câtă mine ar face foc.

*

- Păsărică turturea,
Spune la badea a mea,
Să câștige dorul meu
Intr'un corn de cișcăneu.
5 Să câștige dorul lui
In mâna inelului.

*

- Cucule, de pe pădure,
Du-te la maica și 'i spune,
Pâine albă să frământa
Și pe mine să mă uite.
5 Pâine albă a frământa
Și pe mine m-a uita.

*

- Bagă, Doamne, luna'n ceață,
Să mă duc la mândra'n brațe.
Mândruliță, din Banat,
Nu gândești că te-am uitat,
5 Tu ești floare de bujor,
Nu te-oiu uita până mor.

*

- Mândruță, nu ți-i păcat
Ș-aseară te-am așteptat
Cu cină și cu lumină,
Și cu dor dela inimă.
5 Dacă văzui că nu vii,
Pusei mână peste mână
Cu gândul că dorm cu tine.

- Frunză verde de secară,
S-a amărât badea de-aseară,
Că n'am ieșit la el afară.
N-am ieșit că n'am putut.
- 5 Că mi-o dat mama de cernut.
Și mi-o dat o sită deasă,
Să nu pot ieși din casă.
Și făcui ce nu făcui
Și pusei pe deasa'n cui.
- 10 Când fusă să-mi stâmpăr dorul,
Mă chemă să aprind cuptorul.
Când fusă să-mi stâmpăr viața,
Mă chemă să mătur casa.

*

- Vai ! mândruță, țucu-ți gura,
Că-i măi dulce ca smeura ;
Că eu cât te-oiu săruta,
- 5 Ca de vin roșu toamna
Și de somn primăvara.

*

Frunză'n prun.. Frunză sub prun,
Am un bade dar nu-l spun.
Nici nu-l spun, nici nu mă jor
Nici nu-l las până ce mor.

*

- Ști tu, mândră, ști tu dragă,
C-amândoi mâncam o fragă.
Ști tu mândră, ști tu bună,
C-amândoi mâncam o prună.
- 5 Dar acum s'avem cu sacul
Nu ne-am da unul la altul.

*

Hai, mândră, în jos pe luncă
Să-ți gat rășchițor și furcă.
Lasă-l dracului rășchitor
Și hai... să mă săruți că mor.

La mândruța în grădină,
Prins-a dorul rădăcină.
Eu mă duc, să-l duc în casă,
Rădăcinile nu-l lasă.

- 5 Mă dusei să-l bag în sân
Șapte rădăcini îl țin.

*

Mori, mândro, să mor și eu,
Să ne'ngroape într'un copârșeu,
Să ne'ngroape lângă olaltă,
Să se mire lumea toată,

- 5 De-un fecior și de o fată.

*

Trecui valea mort de sete,
Mă'ntâlnii cu două fete :

Cea mai mare
Imi place tare,

- 5 Cea mai mică
li mai voinică.

*

- 5 Câte mândre, am avut eu,
Aș putea să fiu birău.
Și câte am mai lăsat,
Aș putea să fiu jurat.

*

Pentru ochi ca murele
Inconjurai pădurile,
Pentru ochi ca mura neagră
Inconjurai pădurea toată.

*

Tătăiță și cumnată,
Lasă-ți ușa descuiată
Și fereastra destupată,
Să te văz cum ești culcată.

La fântână, la goron,
M-avusei bine c-un om,
Mă văzu vecina mea.
Mă spuse către maica mea.

- 5 Maica mă chemă'n căsuță
Și mă'ncuie într'o lădiță
Mă uitai pe sub brului
Văzui soare răsărind
Și feciorii toți jucând.
- 10 Toți feciorii jucau în joc,
Numai badea ședea'n loc
Și se uita printre fete,
Doară pe mine mă vede.
Dar mi-a spus o ardeleană
- 15 Că badea s'a dus catană.
Ducă-se cu Dumnezeu
Că mie nu-mi pare rău.
Dar mi-e ciudă că mi-a spus
Să-i trimit merinde d-ajuns.

*

— Spune bade, spune-mi dragă
Maică-ta ce vină-mi bagă?
— Mândră, mândruleana mea,
Că ești harnică și rea.

- 5 — Nu te teme badea meu,
De omul harnic și rău.
Teme-te de omul bun,
Că merge dormind pe druin.
Teme-te de omul moale,
- 10 Că merge dormind pe cale,

*

- Vai! de mine mor, m'aprind,
Când văd pe badea plecând,
Cu papucul tropăind,
Cu ismana vânt făcând
- 5 Și nu mi-e iertat, să-l prind.

- Am auzit ieri la moară
Că bădița meu se'nsoară.
Insoară-se, trăiască bine,
Țâie gândul tot la mine.
- 5 Când pleacă la cununie
Să-l capete o bolonzie
Și când pleacă la cercare,
Să-l capete o supărare.

*

Frunză verde de dâlmăc,
Omul bun n'are noroc.
Omul bun ce-am fost și eu
Și norocul mi-a fost rău.

*

În grădină, la răchită,
Acolo-i mândra adormită.
În grădină, la sulcină,
Acolo mândra suspină !

*

Mă dusei la popa'n clacă,
Nu găsii fată să-mi placă.
Mă dusei în șezătoare
Găsii fată ca o floare.

*

Bată-te mândruță, băță,
Trei stele dela olaltă
Și credința mea deodată
Și dragostea mea 'nfocată.

*

Săraci, cărările mele,
A crescut iarba pe ele !
Las'să crească, să'nflorească,
Numai badea să-mi trăiască.

- Sărac dorul bădiții
De l-aș putea răsădi
In cornuțul perinii,
Să crească cu creanga'n pat,
5 Să-mi ție umbră la cap.
Să crească cu creanga'n masă,
Să-mi ție umbră prin casă.

*

- Cărărușe printre peri,
Ochieșucă, unde meri ?
Că mi-am pus gândul pe tine,
De te-oiu lăsa, să fiu câine.
5 Să fiu câine și să zici
Până te-oi făcea să plângi.

*

- Colo, jos, între hotară,
Este-un nuc cu frunză rară.
La tulpina nucului,
Cântă puiul cucului
5 Ș-așa cântă de cu jale
Badea după mine pier.

*

Răsărit-a luna'n prag,
Nu-i aici cine mi-i drag.
Răsărit-a luna'n șură,
Nu-i aici, cine-mi dă gură.

*

- Frunză verde de susău,
De-ar fi dată Dumnezeu
Să fi murită și eu,
Când am fost fată micuță,
5 Să nu fiu badii drăguță.
De-ar fi dată Precista
Să fi murit bădița,
Când o fost copil micuț
Să nu-mi fi fostă drăguț.

- Maică, măicuțița mea,
De când în țară am plecat,
Eu pe toate că le-am uitat;
De iubit de sărutat
5 Și de mândrele din sat.

*

Tu, drăguță, de demult,
Nu crede că te-am urât,
Că ș-aseară te-am văzut
Și mai dragă mi-ai căzut.

*

Când mi-a fost badăa mai drag,
L-o jurat Neamțul sub steag.
Sub steag negru de mătăasă,
Trei ani să nu vie acasă.

*

- Bate-mă, Doamne, să mor
Pe perină de fuior,
Cu mândra pe subsiori.
Bate-mă, Doamne, să zac
5 Pe perină de bumbac,
Cu mândra pe după cap.

*

- Domnișor dela cimiță
Slobozi-mă la uliță,
Ca să scriu o cărticea
S-o trimit la mândra mea,
5 În ce țară este ea.

*

Mândră, de când viu la tine,
Nici sânge'n obraz la mine.
Caută, mândră, să te las,
Să-mi vină sânge'n obraz.

- Nevăstuță cu bărbat,
Lasă-mă deseară'n paț,
Să văd, bine e'nsurat?
De-o fi bine, să mă'nsor,
5 Dacă nu, să șed fecior.

*

Măi bădiță, te-am visat
Că pe tin' te-am sărutat
Și te-am sărutat pe față
Și te legănam pe brațe.

*

- Margareta-i floare-aleasă,
Mândra mea-i tare făloasă.
Las' să fie, că-i frumoasă.
Când îi zi de sărbătoare
5 Ea se gată ca și-o floare,
Strălucește ca ș-o stea.
Io-mi pui capul după ea!
Strălucește ca luna,
Mie-mi rupe inima!

*

De m-ar săruta o sută
Tot ca mândra nu sărută.
De m-ar săruta o mie
Ca mândra, nu-mi place mie.

*

- Taci, mândră, nu mă jeli,
Căci pe tine te-oiu iubi.
Numai vara de-a veni,
Să ne putem întâlni.
5 Pe sub tufe prin pădure,
Căutând la fragi și mure.
Pela umbră, pe sub fagi,
Prin codrii dela Halmagi,
Totdeauna ne-om fi dragi.

Frunză verde lemn domnesc,
După cine mă topesc ?
După un pui de slănesc.
Umblă o fată, să mi-l ia,
5 Dumnezeu să nu i-l dea.
Umblă o fată, să-l sărute,
Dumnezeu să nu-i ajute.

*

Frunză verde de secară,
C-am robît un ȋan ș-o vară
Ș-acum am să robesc iară,
Ca să-mi văd pe badea iară.

*

Vină, bade, pela noi.
Nu veni pe la portiță
Că portița scârțăește
Mucia meu că se trezește.

*

M-a făcut, maica făcut
Cum măicuții i-a plăcut.
M-a stropit cu creangă verde
Să-i fiu dragă cui mă vede.

*

Mândra, care-mi place mie,
N-are casă, nici moșie ;
Numai dragoste să fie,
C-am s-o iau în cununie.

*

Măriuță dela vamă,
Taie un pui și ne fă zeamă.
C-apoi tu când vii la noi
Pentru unul eu tai doi.

Bată-te, bade, sfinții,
Pe pragul bisericii.
M-ai învățat a iubi
Acum mă lași a dori.

*

Nu te uita, mândră, dragă,
La cămașa mea că-i neagră ;
Că măicuța îi cam bolnavă
Și mândruța îi cam slabă.

Dela Rusu Dumitru — Bulzești.

U—iu—iu ! și iară'n dară
C-a sosit badea pe seară,
Cu turtuța'n subsoară.
Nu știu turta mânca-oiu,
5 Ori pe badea țuca-l-oiu ;
Da pe badea l-oiu țuca
Ș-apoi turta oiu mânca.

*

Mândră, când oiu muri eu,
Să vii la mormântul meu
Și să-mi semeni siminic,
C-am fost tânăr și voinic.
5 Și-mi semeni maghiran ;
C-am fost tânăr și viclean.

*

Bagă-te, lună, sub nor,
Vină bade, că mi-e dor.
Ascunde-te, lună'n stele,
Vină, bade, că mi-e jele.
5 N-aștepta să te doresc,
Ci vină când te gândesc.
De te-oiu dori bade mult,
Mă găsești moartă'n pământ.

Bate vânt încelișor
M-a cuprins a badii dor.
Mă scutur ca holdele,
Mă usuc ca florile.

*

Câte doruri, am dorit,
Nici de unul n-am murit.
Dar de dorul ce-l doresc,
Mă spun ochii că slăbesc
5 Și mă simt și eu pe miné,
Că de-amu n-am s'o duc bine.
Dorul mândrii mă omoară,
Când o văd mă scap de boală.

*

De-ar fi dorul ca bujorul,
Face-s'ar pe tot răzorul.
Dar dorul nu se găsește,
Numai la cel ce iubește.
5 Că și eu când am iubit,
Doamne, mult am suferit.
Și ziuța și noaptea,
Și'n toată una vremea.

*

Mult îi strânsă lumea bot,
Cu ochii pe badea cot.
Mult îi strânsă lumea roată,
Ochii mei pe badea coată.
5 Ochii mei și cu a badii
Numai nu pot vorovi,
Dar și vorovesc bugăt,
Numai oamenii nu-i văd.

*

Frunză verde.măr domnesc
După mândra mă topeșc.

- Uite-te bade, din deal,
Ca și mine nu-s în car,
Roșie și rumenită
Și albă nesoponită.
5 Roșie c-așa mi-e fața
Că mi-e veselă viața.

*

- Măi bădiță, bădișor,
Aseară'nsărași pe râț,
După locuri de urât.
Poticarășul ți-o spus
5 Că leacuri de urât nu-s.
Că leacul urâtului
În fundul pământului.
Nime'n lume nu-l găsește
Numai moartea când sosește.

*

- Miresuță, cu cunună,
Te cunoști că ai fost bună!
Că nici mă-ta n'a fost rea,
Că te-a făcut frumușea :
5 Frumușea cu părul creț
Și te-a dat pe mare preț.

*

Cântă cucu'n vârf de nuc,
Vine-mi vremea să mă duc,
Cântă de pe rădăcină
Că mai am o săptămână.

*

Jălui-m-aș jălui,
De toți munții s'ar clăti,
Văile s'ar scutura,
Pietrele s'ar despica.

- Cât îi lumea și țara,
Nu văd om ca bădița.
Numa'n munte este-un brad
Și de vârf îi retezat,
5 Căi îi bădița de'nalt.
Lângă brad o floricea,
Ca mine de gingășa.

*

- Frunză 'n prun,
Frunză sub prun,
Am un bade și nu-l spun.
Nici nu-l spun, nici nu mă jor,
5 Nici nu-l uit până ce mor.
Nici nu-l spun, nici nu-l las,
Altele mor de necaz.

*

- Ție sfântul mama fetei ;
C'a făcut fată frumoasă
Și la oameni lăcomoasă
Și la mine și la altul,
5 Numai să nu știe satul.

*

- Am avut o mândruliță,
Tânără ca ș-o mlădiță
Ș-am lăsat-o să mai crească,
Minte 'n cap să dobândească.
5 Ea mintea și-a căpătat
Dară s'a și măritat.

*

- Izvoraș cu apă rece
Pe lângă casa mândrii trece
Ieși mândra să se spele
Dete de urmele mele
5 Și nu se putu de jele.

Nevăstută subțiruță,
Țucu-ți ochii și gurița.
Pentru fața ta ca spuma,
Imi las țara, merg în lume.

5 Las în brazdă patru boi,
Pentru ochisorii tăi.
Dar pe ochii tăi cei doi
Aș da plug cu șase boi,
Numai să fim amândoi.

10 Aș da lumea și țara
Pe tine iubita mea
Și pe gurișoara ta.
Mândruță, buzele tale,
Mult aș da să fie a mele.

15 Mândruliță ochii tăi,
Mult aș da să fie ai mei !

*

Frunzuliță, foi de fragă,
Sunt străin din lumea 'ntreagă ;
Depărtat de mândruța
Trăesc în America.

*

Mi-am pus flori la pălărie,
Mi-am pus flori, mi-am pus mărgelile ;
Să se uite cu mândrie
Puiculița mea la ele.

*

Bate, Doamne, omul prost
Mult mă 'ntreabă unde-am fost.
Că eu de ce nu 'ntreb pe nime.
Inghe-me și d-unde vine.
5 Nu vede el sară-i ochii,
C-așa umblă tinerii,
Pe margini, ca epurii.

Frunză verde de pe vie,
Moare mândra de mânie,
Că i-am scris p-o hârtiuță,
Că nu o mai țin draguță.

*

Frunză verde lemn domnesc,
M'am jurat că nu iubesc
Ș-acum, Doamne, ce pățesc !
Unde văd ciopor de fete,
5 Trec prin apă, mor de sete.
Unde văd fete frumoase,
Mi se pune boala 'n oase.

*

Dela munte vine nor,
Dela mândra 'mi vine dor.
Dela munte 'mi vine stele,
Dela mândra dor și jele.

*

Stau feciorii să se bată
Pentru-un duduleț de fată.
Stați, teciori, nu vă băteți
Că mai este-un duduleț.

*

Uiu... iu și uiu... iu
Sărută-mă și te du.
Sărută-mă dacă-ți plac,
Dacă nu, silă nu-ți fac.

*

Iubește-mă bade tu ;
Ori mă lasă la altul.
Nici mă iubești, nici mă lași
Făr' numai venin îmi faci.

Dar ce-i asta codru des ?
Vara, verde și frumos,
Iarna, putrezești pe jos ?

*

De cât slugă și catană
Mai bine 'n codru cu peană.
Decât slugă și biriș
Mai bine 'n codru pe Criș.

*

Auzit-am mândră eu
Că ție, dragă, ție rău,
Dar nici mie nu mi-e bine
De când m'am dus dela tine.

*

Săracă inima mea,
Iar începe a mă durea !
Nu mă doare de durere,
Mă doare de vorbe rele.

*

Mare-i apa Bistriții,
Mai mare dorul mândrii.
Apa Bistriței oiă trece
Dorul mândrei mă topește.

*

Astăzi, mâine și poimâine
Mă duc maică, dela tine.
Inimuța mea rămâne,
Ia-o, maică, pune-o bine.
5 Când te-ajunge dor de față,
Uită-ce la dor în ladă.
Dorul de-s-a fi clătit,
Eu la față am gălbenit.
Dorul de-a fi cum l-am pus
10 Eu la față-s cum m'am dus.

De-aş vedea pe mândra mea
 Că dă gura altuia,
 Fără milă m-aş junghia
 Şi pe mine şi pe ea.

*

Pădurice mândră eşti,
 Mândra mea departe eşti.
 Două dealuri ne desparte,
 Două dealuri ş-o pădure,
 5 Cu smeură şi cu mure.
 Pădurea de s'ar usca,
 Dealul de s'ar măcina.
 În pădure crească ovăz
 Şi dealul să se facă şes;
 10 Să se vadă sat cu sat,
 Să văd pe cine-am lăsat.

*

Magheran cu frunza 'n sus,
 Ne-am iubit, mândro, pe-ascuns,
 Ne-am iubit cu multă frică
 Ş-ai noştri n'au ştiut nimică.

*

Pe din jos, de Baia mare,
 Merge un căpitan călare,
 Cu trei sute de catane.
 Căpitanul fluerând
 5 Iar feciorii tot plâng.
 Căpitanul din gură grăind :
 — Ce plângeţi feciorii mei ?
 Că ştiut-aţi voi bine,
 Când aţi dat mâna cu mine,
 10 Că nu-ţi cosi în grădină,
 Nu îţi prinde fete 'n mână.
 Fetele merg la joc,
 Voi veţi merge chiar la foc.

La fântână, la Topliță
Paște calul lui Gheorghică.
Calul paște și rânchează
Gheorghe doarme și visează.
5 Calul spumă frânele,
Gheorghe bea cu mândrele.

*

Florică de, pe coastă,
Cum nu-i minte fete noastre.
Că vine unul ș-o cere,
Ea iute zice că mere.
5 Nu vede ea, seca-i-ar ochii,
Că n'are cu ce trăi.
Că îi moara sub perete
Și mălaiul sub galete.
Că îi moara sub uluci,
10 Și mălaiul pe la Cluj.

*

Eu cu mândra știu ce știu,
Din cătănie iar viu.
Eu cu mândra fac ce fac,
Din cătănie iar scap.

*

Ai! săraci feciori frumoși,
Cum se deți în lagăr jos.
Cu puștele piramidă
Și 'n beotace fără pită.
5 Cu curelele pe voi,
Ca jugurile pe boi.
Când ați trece peste munte,
N-ați putea trece de multe.
Când ați veni înapoi,
10 Ați veni numai a doi.
Strajameșter din companie
Ce tot scrie pe hârtie,
C-au pierit feciori o mie.

Dumnezeu să te ferească
De robia cătănească ;
C-aşa-i de grea şi d-amară,
Te scoate din a ta ţară,
5 Şi te duce 'n lumea toată.
Nu vezi mamă, nu vezi tată,
Par-că eşti născut din piatră.
Nu vezi fraţi, nu vezi surori,
Par-că ai căzut din nori !

*

Bade, peană trandafir,
Rupe-mi-oiu şi eu un fir.
— Rupe, mândră, cât vei vrea
Trandafir din peana mea,
5 Rupe şi te veseleşte
Şi mai şezi şi mai feteşte.
Mai feteşte un an ori doi,
Până voi veni 'napoi.
Mai feteşte doi ori tri
10 Până 'napoi oiu veni.

*

Frunză verde viorele,
Ale mele surorele,
Pliviţi şi florile mele
Şi le pliviţi şi le udaţi.
5 Dacă creşte, le purtaţi,
Pe mine nu m-aşteptaţi.

*

Măi bădiţă, strugur dulce,
Tot ai zis că nu te-oiu duce.
Tot ai zis că doară... doară,
Până ai văzut că te luară.

*

Cetera urâtă mi-i
Gura mândrii dragă-mi-i,
Cetera urât îmi face
Gura mândrii bine-mi place.

Joacă-mă, bădiță, bine,
Că deseară ies la tine.
Joacă-mă, bădiță, roată,
Că deseară ies la poartă.

*

Zi-i, țigane, hora mare,
Că ți-oiu da, din ce-oiu avea.
Zi-i țigane și mai zi-i,
Până ți-or ieși ochii.
5 Zi-i țigane, că-ți dau carne,
C-a murit un cal în vale.
Carnea ție s-o mănânci,
Pielea mie de opinci.

*

Place-mi jocul românesc,
Dar nu știu, cum să l pornesc.
M-oiu smuci,
Și l-oiu porni,
5 De rușine tot n-oiu fi.

*

Foaie verde de grâu copt,
Hai la horă câte opt.
Mușamaua s-o cântăm,
Hai la horă s-o jucăm.

*

Hai, mândră, să ne 'nvărtim,
C-amândoi ne nemerim
Și la joc și la statură,
Să te sărut mândră 'n gură.

*

Iată hora se pornește,
Sub stejar la rădăcină.
Iată hora se 'nvârtește,
Vino, puică, lângă mine.

Bate 'n loc,
 Să crească soc,
 Pe de lături busuioc.
 Printre ele,
 5 Viorele,
 Să mă culc cu mândra 'n ele.

*

Cântați fete și horiți,
 Până sunteți la părinți.
 Dacă vă veți mărita,
 De bărbat, nu-ți culeza :
 5 De băta de după ușă,
 De vătrarul din cenușă,
 De băta cioplită 'n dungi,
 Cât sunt spetele de lungi !

*

Hopa... hopa, c-a zis popa,
 C-au mâncat țiganii cloșca.
 Ș-au rămas puii săraci,
 Și țiganii plini de draci.
 5 Zi-i măi... zi-i...

*

N-am venit la voi la joc,
 Să mă uit pe sub colop.
 C-am venit să joc o fată,
 Să mă pomenească odată,
 5 Și de mamă și de tată,
 Și de frate, câte-odată.

*

Vai, săraca ! ce zăcală !
 De ar ține pâna 'n seară,
 Și deseară iară, iară...

*

Frunză verde busuioc,
 Dragu-mi-i cu cine joc.
 Frunză verde calapăr,
 Dragu-mi-i cu cine săr.

M U R E \$

Când gândesc mândro la tine,
Nu mai am' inimă 'n mine.
Puținică ea mai este,
Nu mai e de vre-o nădejde.

- 5 Puținică ce-a rămas,
Mi s'a fript și mi s'a ars.
Când gândesc, mândro, la tine,
Plânge inimioara 'n mine,
Ca copilul de trei zile.
Copilul plânge și 'nceată,
10 Inima mea niciodată.

*

Bate, Doamne, pe 'mpăratul,
Că mi-a cătănit bărbatul.
Dar nu mi l-o cătănit bine,
C-am auzit că iar vine.

*

- Niculiță din hotar,
Tu ești plin de chin ș-amar
Și mai vii și pe la noi,
Ne pui capul la nevoi
5 Și mândruța lângă noi.

*

Eu mă duc, mândra rămâne,
Cum să fac s'o iau cu mine;
Barem calea jumătate,
Să n-o las așa departe.

- Măi bădiță păr galben,
De dorul tău mă leagăn,
Cum se leagănă iarba,
Când o taie cu coasa.
5 Cum o taie, pică jos
Și cum pică 'ngălbenește;
Așa dorul tău mă topește.

*

- Doamne Sfinte, nu ți-e jele
De tinerețele mele,
De le lași așa de grele?
Că le țin și le petrec,
5 Tot cu dor și cu necăz
Și cu lacrimi pe obraz.

*

- Pân' eram de nu iubeam,
Unde mă culcam dormiam.
Dar acum de când iubesc,
Nu pot să mă odihnesc.
5 Pe brațe capu-mi sprijinesc
Și tot la mândra gândesc.

*

Câte 'n lume am umblat,
Eu ca mândra n'am aflat,
Bunișoară și frumoasă
Și ca ea de drăgăstoasă.

*

- Frunză verde peliniță,
Stând pe iarbă 'n grădiniță,
Am văzut o porumbiță:
Porumbiță micșunea
5 Pe ciocul ei că scria:
Te iubesc, dragă mândruță
Și te rog nu mă uita
Dacă vrei să fiu a ta.

Draga mea subțire 'n trup
Harnică maic-ai avut,
De frumoasă te-a făcut
Cu ochi negri de ochit,
5 Cu sprâncene de-amăgit,
Guriță de înceluit.

*

Frunză verde de cicoare,
Tristă-i ziua fără soare ;
Dar mai tristă mi s'a părut
Seara, când ne-am despărțit.

*

Ileană cu ochi căprii,
Nu te da la doi, la tri,
Tu dă-te mie și eu ție
Și vei fi a mea soție.

*

Eu cu dor mândra au dor,
Trebu-i-ne-ar un doftor,
Pe noi să ne doftorească,
De dor să ne mântuiască.

*

Mergând dragă, dela tine,
Plânge inima în mine.
Eu mă duc cu mare dor,
Ca și luna printre nor.
5 Eu mă duc cu mare jele,
Ca și luna printre stele.
Rămâi dragă sănătoasă
Ca garoafa cea frumoasă,
Să trăești,
10 Să învese'ești,
Ca garoafa să 'nflorești.

Drag mi-i numele Ion,
Că mă sărută prin somn.
Mă sărută 'ntr'o cercare,
Ca să-l văd ce minte are.

*

- Cucule, de unde vii ?
— Dela Cluj, dela Sibii.
— Dar de mândra ce mai ştii ?
— Ştiu bine că-i sănătoasă,
- 5 Şade 'n fereastră şi coasă.
Nu ştiu coasă, ori descoasă,
Ştiu bine că lacrimi varsă,
De face fântâna 'n casă,
Şterge-şi ochii cu năframă
- 10 Ea plânsul nu bagă 'n seamă.
Şi-i şterge c-un ştergureu,
Lacrimile curg mereu,
Şi fântâna creşte, creşte.
Mândra ta aşa grăieşte :
- 15 — Fântână cu trei izvoare,
Cine-o bea din ea să moară.
De-o bea iubitul meu,
Să-l trăiască Dumnezeu.

*

Mă bădiţă din Ploeşti,
Cu nevasta cum trăieşti ?
De trăit eu trăiesc bine,
Că îi bună ca şi mine.

*

- Foaie verde busuioc
Stăi, neică, neicuţă'n loc
Şi gândeşte-te cu foc,
Că eu mă gândesc cu jale,
- 5 La dragostea dumitale.

Foaie verde bob lalea,
 Sărmana inima mea,
 Iar m-a'nceput a durea.
 Nu mă doare de durere

- 5 Și nici de faptele tele,
 C-au fost bune n'au fost rele;
 Dar nici de dragostea ta,
 C-a fost bună n'a fost rea.
 Foicică foi domnești,
 10 Să dorești, s'o cântărești,
 Nici de-o ½ litră n'o găsești.
 Nici de-o litră, nici d-un dram,
 Nici d-un pic dintr'un chilogram.

*

Frunză verde lămâiță,
 Mi-a trimis neica vorbiță,
 Ca să-i mai păstrez guriță.
 Și iar verde flori buchet,

- 5 N'am pe cin' să i-o trimet,
 I-o trimit prin telefon
 P-o foiță de bujor,
 Ca să nu mai aibă dor.
 Foicică foi mușcat
 10 Și bujor împarfumat
 Să vadă că nu l-am uitat.

*

Când aș ști că ai veni,
 Că rărușa ți-aș plivi

- Și de iarbă
 Și de nalbă,
 5 Să vii, dragă
 Mai degrabă.

- Dar cărarea-i neplivită.
 Vai! nu-ți este îngrădită,
 Nici cu parî, nici cu nuiiele,
 10 Numai cu cuvinte grele.

Hai, mândro, să ne iubim,
C-amândoi ne potrivim
Și la ochi și la sprâncene,
Ca doi porumbași la pene.

- 5 Tu n-ai tată, eu n-am mamă,
Amândoi suntem de-o seamă.
Tu n'ai frați, eu n'am surori,
Amândoi ca două flori.

*

Duce-m-aș cu luna'n nour,
Nu mai pot de al tău dor.
Duce-m-aș cu luna'n stele,
Nu mai pot de-a mândrii jele.

- 5 De n-ar plânge inima,
Și ochii n'ar lăcrăma,
Pân'la lună aș sbura.
Dar inima mereu plânge,
Lăcrămile rău mă stânge,
10 Dorul sufletu-mi încinge.

*

Câte neveste după masă,
Toate-s cu șurț de mătăasă;
Numai eu cu el de lână
Și cu două glăji în mână.

- 5 Este aici un om frumos,
Aș închina bucuros;
Dar mă tem că n-o lua,
Ce rușine m-o mânca!
Și mă tem că n-o primi,
10 Ce rușine mi-ar mai fi!

*

Să trăești, bade, bădiță
Îți închin o copiliță.
Copilița nu-i de aici,
Că-i de pe valea cu dorul,
5 Unde'nfloreste bujorul.
Bujorul primăvara,
Dragostea totdeauna.

- Tu, mireasă, draga mea,
De când tu te-ai încredințat,
Tu nimica n-ai lucrat.
Pe fereastră, te-ai uitat.
5 Pe fereastra grădinii,
Te-ai ținut că n-om veni.
Iar acum suntem aici.
Deschide-ne-ți porțile
Să intrăm cu carăle,
10 Că mi-i dor de pălămidă
Și la mire de drăguță.
Și mi-e dor de carne grasă
Și la mire de mireasă.

*

De-ași ști puică c-ai muri,
Chipul, ți-l-aș zugrăvi
Și l-aș face-o iconiță,
Ca să-l port numai la țăță.

Dela Covrig Dumitru, Ungheni.

- Ceterașul zice bine,
Contralau-i mare câine,
Ceteraș cu cetera,
Și eu cu drăguța mea.
5 Iha! Iha! Ihail ha!

*

Care fată joacă bine,
Aia îmi place și mie.
Care fată joacă rău,
Aia place la birău.

*

Jucătoarea dela joc,
Amiroasă-a busuioc.
Iha...

Hai, mândră, să ne învățăm,
C-amândoi ne nemerim.
Și de mari și de faulă,
Să ne sărutăm în gură.

*

Alții joacă o țărișoară
Și-i lovește, Doamne, o boală,
De trei luni, nu se mai scoală.
Dar eu și cu mândruța
5 Jucăm zău, toată ziua
Și n'avem nici pe naiba.

*

Frunză verde castraveți,
Faceți hora, măi băieți.

*

Frunză verde baraboi,
Inturnați roata înapoi.

*

Frunză verde busuioc,
Toți băieții sunt la joc.

*

Hai la sârbă, măi băieți,
Care vreți, care puteți,
Care nu... mai rămâneți.

*

Tot pe loc... pe loc... pe loc...
Să răsară busuioc.

Dela Pre cup Luca, Săn Martinul de Câmpie.

TÂRNAVA-MARE

Aseară, pe vremea cinii
Mă muța, mândra cu câinii
Mă muța și nu prea-prea,
Că știa că-i bădița.

*

Așa-mi trec zilele mele
Una bună, zece rele.
Trag nădejde c-or mai trece
Una rea și bune zece.

*

- Munte, munte, piatră seacă
Lasă voinicii să treacă.
Să treacă la ciobănie,
Ca să scape de cătanie.
- 5 Cătania cui-e bună?
La feciorul fără mumă.
Cătania cui e dată?
La feciorul fără tată.
Vai! feciorul fără mamă,
- 10 Ca pomul bătut de brumă!
Vai! feciorul fără tată,
Ca pomul bătut de piatră.

✱

Colo, pe Târnava mică
Mi-am găsit o ibomnică
Și o cheamă... Veronica.

Tabla de materii

INDEMNURI SATIRICE ȘI DE DRAGOSTE

Moldova

	<u>Pag.</u>
1. Baia	9
2. Bacău	13
3. Botoșani	23
4. Covurlui	31
5. Dorohoi	43
6. Fălciu	51
7. Iași	97
8. Neamț	107
9. Tecuci	115
10. Tutova	129
11. Vaslui	141

Bucovina

12. Rădăuți	157
13. Suceava	173

Muntenia

14. Argeș	183
15. Dâmbovița	193
16. Prahova	207

Oltenia

17. Dolj	213
18. Gorj	217
19. Romanați	225

Pag.**A r d e a l**

20. Cluj	233
21. Făgăraş	287
22. Hunedoara	301
23. Mureş	357
24. Târnava Mare	367

Această lucrare s'a tipărit în Imprimeriile „Văcărești”
sub îngrijirea maestrului

GHEORGHE CRÂNGARU

ajutat fiind de

Tudorache Ionescu și Marin Stegărescu.
